

การเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้าง
คณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และคุณภาพกำไร
Changes in Corporate Governance, Ownership Structures, Board of Directors,
Audit Committee, and Earnings Quality

สุปราณี กาญจนเพ็ญ
Supranee Kanchanapen

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Degree of Master of Accountancy

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้าง
คณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และคุณภาพกำไร
Changes in Corporate Governance, Ownership Structures, Board of Directors,
Audit Committee, and Earnings Quality

สุปราณี กาญจนเพ็ญ
Supranee Kanchanapen

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Degree of Master of Accountancy

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ

(ดร.เอกฤทธิ แก้วประพันธ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นางสาวสุปราณี กาญจนเพ็ญ)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นางสาวสุปราณี กาญจนเพ็ญ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และ คุณภาพกำไร
ผู้เขียน	นางสาวสุปราณี กาญจนเพ็ญ
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของ
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และ
คุณภาพกำไร ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555 2) ศึกษาความสัมพันธ์
ของกลไกการกำกับดูแลกิจการกับคุณภาพกำไรโดยพัฒนารอบแนวคิดวิจัยจากทฤษฎีตัวแทน
และแนวคิดการกำกับดูแลกิจการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่รวมกลุ่มธุรกิจการเงิน ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 -
2557 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 149 บริษัทรวม 745 ตัวอย่าง เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่สถิติเชิงพรรณนา เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง(Two-way between-groups
ANOVA) และตัวแบบสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equations Model : SEM) ผลการวิจัย
พบว่า 1) โมเดลอิทธิพลเชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี 2) บริษัทจดทะเบียน
ได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเรื่องโครงสร้าง
คณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบ โดยที่คณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับ
คณะกรรมการตรวจสอบ นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพกำไรมีการเปลี่ยนแปลง และมีการเพิ่มขึ้น
อย่างมากของรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแล
กิจการปีพ.ศ.2555 งานวิจัยนี้ยังพบอีกว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อโครงสร้าง
คณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และคุณภาพกำไร

Thesis Title	Changes in Corporate Governance, Ownership Structures, Board of Directors, Audit Committee, and Earnings Quality
Author	Miss Supranee Kanchanapen
Major Program	Accountancy
Academic Year	2016

ABSTRACT

The purposes of this research are 1) to explore the changes and differences in and of the structures of ownership; audit committee; board of directors, and earnings quality of changes in corporate governance and 2) to study the association of corporate governance mechanisms and earnings quality. The theoretical framework was grounded from the agency theory along with corporate governance concept. The population were Thai listed companies excluding banks and financial institutions during the year 2010 to 2014 yielding 149 companies for 745 samples. Descriptive statistics, Two-Way between-groups Analysis of Variance, and structural equation model were exerted to analyze the data. A casual model was valid and fitted with the empirical data. The findings further demonstrated that Thai listed companies had complied with the corporate governance compliances on board of directors and audit committee, and board of directors associated with audit committee. In addition, this research found the significant changes in discretionary accruals during changes in corporate governance. It also found that industry types influenced the structures of board of directors and that of audit committee, and earnings quality.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.เอกฤทธิ์แก้ว ประพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำ และเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษาในทุกขั้นตอนของการทำงานวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งใหม่และไกลตัวสำหรับผู้วิจัยมาก แต่ด้วยความช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาจึงทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงมาได้

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์ ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญามหาบัณฑิต ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ รวมถึงบุคลากรของหลักสูตรปรัชญามหาบัณฑิตทุกท่าน

สำคัญที่สุดในชีวิต ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้เสมอมา และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดหาหนังสือและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ ปูทางฝังความมานะพยายามในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้การทำคุณประโยชน์ในวิชาชีพและสังคมต่อไป คุณงามความดี และประโยชน์แห่งวิทยานิพนธ์นี้มอบแต่บุพการี คณาจารย์ และทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

สุปราณี กาญจนเพ็ญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(11)
รายการภาพประกอบ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
1.5 สมมติฐานการวิจัย	9
1.6 ขอบเขตของการศึกษา	10
1.7 นิยามคำศัพท์	11
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1.1 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)	13
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ	15
2.1.3 คณะกรรมการบริษัท	20
2.1.4 คณะกรรมการตรวจสอบ	22
2.1.5 โครงสร้างความเป็นเจ้าของหรือโครงสร้างการถือหุ้น	24
2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไรและวิธีการวัดคุณภาพกำไร	26
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	49

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ระเบียบวิธีการศึกษา	
3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
3.1.3 ขอบเขตตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปร	53
3.1.4 สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร	58
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	60
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ตอนที่ 1 การอธิบายลักษณะข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา	67
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ กับคุณภาพกำไร	77
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation	97
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ กับคุณภาพกำไร	99
4.1 ผลวิเคราะห์แบบจำลองการวัดด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยัน	100
4.2 ผลการประมาณค่าแบบจำลองการวัดด้วยการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน	106
4.3 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างเพื่อตอบ สมมติฐานการวิจัย	108

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	111
5.1.1 การเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ กับคุณภาพกำไร	111
5.1.2 โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและ โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กัน	113
5.2 การอภิปรายผล	114
5.2.1 การเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ กับคุณภาพกำไร	114
5.2.2 โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท และโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร มีความสัมพันธ์กัน	117
5.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	122
5.4 ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	123
บรรณานุกรม	125
ภาคผนวก	132
ภาคผนวก ก แบบเก็บข้อมูล การกำกับดูแลกิจการ	133
ภาคผนวก ข แบบเก็บข้อมูล คุณภาพกำไร	137
ภาคผนวก ค รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	141
ภาคผนวก ง ตารางสรุปการทบทวนวรรณกรรม	149
ประวัติผู้เขียน	245

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557	52
3.2 แสดงสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร	59
3.3 แสดงระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	61
3.4 สรุปสถิติเชิงอนุมาน	63
4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	67
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ของตัวแปร	71
4.3 ความถี่ ร้อยละและร้อยละสะสมของการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและ กรรมการผู้จัดการ	73
4.4 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงจำนวนคณะกรรมการบริษัท	78
4.5 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	79
4.6 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและ กรรมการผู้จัดการ	80
4.7 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น	81
4.8 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ	82
4.9 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ	83
4.10 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน	84
4.11 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย	85
4.12 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน	86
4.13 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว	87
4.14 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่	88
4.15 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างรวม	90

รายการตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.16 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The Jones Model 1991	91
4.17 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The Modified Jones Model 1995	92
4.18 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The DeAngelo Model	93
4.19 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The Healy Model	94
4.20 สรุปการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้าง คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและระดับคุณภาพกำไรในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557	95
4.21 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้	98
4.22 การประเมินความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์	102
4.23 การประเมินความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังการปรับโมเดล	105
4.24 แสดงค่าความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวัดแต่ละตัวแปรแฝง	106
4.25 สมมติฐานการวิจัย ค่าอิทธิพลและผลการทดสอบ	110

รายการภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	50
ภาพที่ 2 โมเดลก่อนทดสอบความกลมกลืน	101
ภาพที่ 3 โมเดลหลังทดสอบความกลมกลืน	104

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิกฤติการณ์การเงินไทยในปี พ.ศ. 2540 เกิดขึ้นจากการเปิดเสรีทางการเงินเพื่อกระตุ้นการลงทุนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายทุนไหลเข้ามาจำนวนมากและเกิดภาวะฟองสบู่ในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สถาบันการเงินที่ได้รับการปล่อยสินเชื่อที่มากเกินไปและเกิดการสะสมของสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Lauridsen, 1998) ในปี ค.ศ. 1995 เกิดการแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐเมื่อเทียบกับสกุลหลักอื่น ๆ และในปี ค.ศ. 1996 การส่งออกลดลง พื้นฐานของความอ่อนแอนำไปสู่แรงกดดันค่าเงินบาท ทำให้ในที่สุดธนาคารแห่งประเทศไทยต้องปล่อยให้ค่าเงินบาทลอยตัวในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ส่งผลให้ค่าเงินบาทลดลงอย่างมาก (Vichitsarawong, Eng and Meek, 2010) การที่ค่าเงินบาทลดลงอย่างมาก ยิ่งทำให้หนี้จากการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเท่าตัว จากการที่คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหาร สถาบันการเงิน ขาดความระมัดระวังรอบคอบในการปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้า คนใกล้ชิด หรือบริษัทในเครือโดยไม่ได้คำนึงถึงศักยภาพในการชำระหนี้ของผู้กู้ ทำให้ไม่สามารถเก็บเงินจากลูกหนี้ได้ ส่งผลให้ไม่มีเงินเพียงพอที่จะนำมาจ่ายชำระหนี้เจ้าหนี้ได้ จนทำให้เกิดการล้มละลายของสถาบันการเงินและธุรกิจภาคเอกชน จนกลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540

การเกิดวิกฤติในครั้งนี้ทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม และมีผลกระทบต่อธุรกิจทั้งในและนอกตลาดทุนด้วย และก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถือหุ้น นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมทั้ง ผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อแก้ไขความเสียหายจากวิกฤติดังกล่าว เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2540 รัฐบาลไทยจึงขอความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) โดยมีพันธะผูกพันที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศหลายประการเช่น ให้รัฐบาลไทยดำเนินการระงับกิจการสถาบันการเงินที่มีปัญหา ปรับเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบของรัฐวิสาหกิจ บางองค์การสู่ การเป็นบริษัท แก้ไขกฎเกณฑ์บางประการเพื่อให้นักลงทุนจากต่างประเทศสามารถลงทุนในประเทศไทยได้ง่ายขึ้น (ปณิธีร์ ปทุมวัฒน์, 2552) ตลอดจนจะต้องจัดให้มีกลไกการกำกับดูแลที่มีโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระมาดูแลการจัดทำรายงานทางการเงิน

และควบคุมการจัดการกำไร ซึ่งจะทำให้รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น

เหตุการณ์วิกฤติเศรษฐกิจในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540 จนทำให้เกิดการล้มละลายของสถาบันการเงินและธุรกิจภาคเอกชน สาเหตุมาจากความล้มเหลวของระบบการกำกับดูแลกิจการที่มีคณะกรรมการบริษัทเป็นผู้กำกับดูแล และโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการให้ทำหน้าที่ในการสอบทานรายงานทางการเงิน ทำให้ผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีอำนาจในการควบคุมและมีส่วนในการบริหารกิจการเกิดการจัดการกำไรโดยใช้ช่องว่างทางบัญชีในการตกแต่งตัวเลขในงบการเงินเพื่อบิดเบือนข้อมูลรายงานทางการเงินโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ราคาตลาดของหลักทรัพย์สูงขึ้นซึ่งอาจมีแรงจูงใจจากตลาดทุน ค่าตอบแทนและโบนัส (Kamarudin and Ismail, 2014) หรือการย้ายถ่ายโอนผลประโยชน์จากบริษัทหนึ่งไปยังอีกบริษัทหนึ่ง เพื่อสร้างผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ส่งผลทำให้ผู้ถือหุ้นรายย่อยและผู้ใช้งบการเงินของบริษัทได้รับความเสียหายจากการตัดสินใจที่ผิดพลาด เหตุการณ์ความไม่โปร่งใสเรื่องการเปิดเผยข้อมูล การตกแต่งตัวเลขในรายงานทางการเงินและการโยกย้ายของบริษัทดังกล่าว ทำให้คุณภาพของกำไรไม่ได้สะท้อนถึงผลประกอบการที่แท้จริง

การตกแต่งตัวเลขงบการเงินที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เช่นกรณีของบริษัท รอยเนท จำกัด (มหาชน) มีการบันทึกบัญชีรับรู้รายได้จากการขายชั่วโมงอินเทอร์เน็ต ที่ฝากขายไว้แก่ร้านค้า ซึ่งยังไม่ถือเป็นการขาย ทำให้ตัวเลขผลการดำเนินงานของบริษัทมีกำไรสูงเกินจริงหรือกรณีของ บริษัท ปิคนิกคอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) มีการบันทึกบัญชีรายได้ปลอม เพื่อตกแต่งบัญชี อันเป็นเท็จ ทำให้งบการเงิน ของบริษัทดังกล่าวแสดงรายได้เพิ่มสูงขึ้นผิดปกติ เป็นต้น (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552: น.564-565) ซึ่งรายการเหล่านี้มักเกิดจากการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร จึงอาจมีการตกแต่งตัวเลขเพื่อให้กิจการแสดงผลดำเนินงานทิศทางที่ผู้บริหารต้องการ และมีความเป็นไปได้ว่ากำไรนั้นอาจไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานอย่างแท้จริง ทำให้กำไรไม่มีคุณภาพ กรณีเหล่านี้ทำให้ผู้ใช้งบการเงินและสาธารณชนเกิดคำถามในเรื่องความน่าเชื่อถือและคุณภาพของข้อมูลรายงานทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลกำไรว่าการเปิดเผยข้อมูลมีความเพียงพอเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจได้เพียงใด

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทำให้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมองเห็นถึงความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพราะการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) หรือบรรษัทภิบาล คือ ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความ

เจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวและได้ออกข้อกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องจัดให้มีการกำกับดูแลกิจการภายในองค์กร เพื่อสร้างความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงินที่มีการนำเสนอและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยมีกลไกการตรวจสอบ การถ่วงดุลอำนาจระหว่างคณะกรรมการบริษัทและฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการบริษัทจึงมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงออกข้อบังคับในปี พ.ศ. 2541 ให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดตั้งโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบภายในปี พ.ศ. 2542 และในปีเดียวกันตลาดหลักทรัพย์ได้จัดทำข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียนเพื่อให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการของบริษัทจดทะเบียนซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นแก่ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2541) และนับตั้งแต่นั้นปี พ.ศ. 2545 ตลาดหลักทรัพย์ได้รณรงค์และส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อมาในปีพ.ศ. 2549 ได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนในและปีพ.ศ. 2555 ตลาดหลักทรัพย์ฯ ก็ได้ทำการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนอีกครั้ง ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้วัดระดับ “การกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียน” สำหรับประเทศในกลุ่ม ASEAN อันจะทำให้ “หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ. 2555 ” มีความทันสมัย และสอดคล้องต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมตลาดทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

นอกจากคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบจะมีความสำคัญต่อความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงินและคุณภาพกำไรแล้ว โครงสร้างการเป็นเจ้าของยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจควบคุมกิจการในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ ซึ่งไม่ว่าบริษัทจะมีโครงสร้างการถือหุ้นแบบใด บริษัทมีโอกาสที่จะประสบปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์เกิดขึ้นระหว่างเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นกับผู้บริหาร เพราะเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นต้องการให้บริษัทมีกำไรสูงสุด เมื่อบริษัทมีกำไรสูงก็จะสามารถจ่ายเงินปันผลให้กับเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นซึ่งจะเป็นการเพิ่มความมั่งคั่งให้กับเจ้าของหรือผู้ถือหุ้น เพราะเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นนำเงินมาลงทุนในบริษัทก็เพื่อต้องการผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด ส่วนผู้บริหารก็ต้องการให้ตนเองได้รับผลตอบแทนสูงสุดเช่นกัน ผลตอบแทนที่ผู้บริหารได้รับ ได้แก่ เงินเดือน เงินรางวัลพิเศษหรือหุ้น ซึ่งอาจเป็นเหตุจูงใจให้ผู้บริหารตกแต่งตัวเลขทางบัญชีเพื่อให้ผล

การดำเนินงานของบริษัทออกมาในระดับที่เป็นประโยชน์กับตัวผู้บริหารเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบริษัท ซึ่งมีผลทำให้รายงานทางการเงินที่นำเสนอต่อผู้ใช้รายงานดังกล่าวไม่ถูกต้อง ไม่โปร่งใส ขาดความเป็นธรรมและความน่าเชื่อถือ และก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ผู้บริหารในบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว มักมีแรงจูงใจให้ทำการปรับแต่งตัวเลขและข้อมูลบัญชีในรายงานทางการเงินเพื่อที่ตนจะได้รับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น โดยไม่สนใจผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้น ในขณะที่ผู้มีอำนาจควบคุมในโครงสร้างแบบกระจุกตัวมักสร้างรายการทางการเงินที่เป็นเท็จเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ภายในกลุ่มของตน พฤติกรรมทั้งสองแบบมีผลให้ข้อมูลที่นำเสนอในรายงานทางการเงินไม่ตรงกับความเป็นจริง (กรัณทธรัตน์ บุญญวัฒน์ และ ศักดา มาณวพัฒน์, 2554) ดังนั้นรายงานทางการเงินควรต้องมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ปราศจากข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ มีคุณค่าทางการพยากรณ์ สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับกำไร ซึ่งมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลกำไรมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง เพราะผลกำไรแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งคุณภาพกำไรมีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน เช่น กำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสด และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นในความหมายนี้กำไรที่มีคุณภาพจึงเป็นจำนวนที่อยู่ระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานหักด้วยรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งหรือรายการพิเศษ (The Financial Accounting Standards Board (FASB) 1999 อ้างใน วรศักดิ์ ทูมมานนท์, 2543: 105) ในขณะที่บางคนอาจมองว่าคุณภาพกำไรนั้นมีที่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสด รายการคงค้างและกำไรที่เป็นองค์ประกอบของกำไรภายใต้มุมมองนี้มองว่ากำไรที่มีคุณภาพ คือกำไรที่มีองค์ประกอบของกระแสเงินสดสูงและมีองค์ประกอบของรายการคงค้างต่ำ (Schipper and Vincent, 2003) บางคนมองว่ากำไรที่มีคุณภาพมาจากตัวเลขกำไรประจำปีที่มีความถูกต้องสะท้อนให้เห็นมูลค่าที่แท้จริงของบริษัท คุณภาพกำไรจะดีขึ้นเมื่อรายการคงค้างมีความสม่ำเสมอ (Accruals Smooth) (Dechow, Ge, and Schrand, 2010) ในขณะที่บางคนมองว่าคุณภาพกำไรมีระดับของความเสถียรสูง ความสามารถในการพยากรณ์หรือการคาดการณ์ได้ มีความผันผวนน้อยกว่า มีความ

ทันเวลา มีระดับของการจัดการกำไรที่ต่ำและหรือมีคุณภาพของรายการคงค้างที่สูงขึ้น (Kamarudin and Ismail, 2014)

ดังนั้นคุณภาพกำไรจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ถ้าข้อมูลรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน มีการกำกับดูแลโดยมีคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ มีความเป็นอิสระ มีจำนวนคณะกรรมการที่เหมาะสม และมีประธานกรรมการเป็นคนละบุคคลกับกรรมการผู้จัดการ ทำให้มีความสามารถในการกำกับดูแลกิจการ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำรายงานทางการเงินของบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ มี การเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความเป็นธรรม เชื่อถือได้ ทำให้การจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้กำไรเป็นกำไรที่เกิดจากผลการดำเนินงานที่แท้จริงและเป็นกำไรที่มีคุณภาพ ก็จะเป็นการสร้างเชื่อมั่น และความพึงพอใจให้แก่ผู้ถือหุ้น นักลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และนำไปสู่ความมั่นคงเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในระดับจุลภาคและมหภาคอย่างยั่งยืนของบริษัท และเป็นการเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการในระยะยาวด้วย

จากเหตุการณ์วิกฤติการณ์การเงินไทยในปี พ.ศ. 2540 ที่บริษัทจดทะเบียนและสถาบันการเงินต่าง ๆ ขาดกำกับดูแลกิจการที่มีคณะกรรมการบริษัทเป็นผู้กำกับดูแลกิจการ และโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบทำหน้าที่ในการสอบทานรายงานทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลที่ต้องครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และการที่ผู้บริหารมีอำนาจควบคุมกิจการ หรือโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว อาจมีการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีส่งผลกระทบต่อคุณภาพของกำไร ทำให้กำไรจากการดำเนินงานของกิจการไม่สะท้อนความจริงทำให้คุณภาพกำไรต่ำ มีผลทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินตัดสินใจผิดพลาด จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะค้นหาคำตอบในเรื่องอิทธิพลของโครงสร้างความเป็นเจ้าของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ. 2555 เนื่องจากคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ที่มีความหลากหลายด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ในการบริหาร และมุมมองต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน และคณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่โดยตรงในการดูแลเรื่องการจัดทำรายงานทางการเงิน ดังนั้นเพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีผลต่อคุณภาพกำไร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับโครงสร้าง

คณะกรรมการบริษัทซึ่งรวมถึงผู้ถือหุ้นรายใหญ่และมีอำนาจควบคุมบริษัทมากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยที่สะท้อนให้เห็นว่าทั้งโครงสร้างการเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบนั้นจะส่งผลอย่างไรต่อคุณภาพกำไรของกิจการและกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555 เป็นกำไรที่มีคุณภาพหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ตระหนักถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำหรับกลไกหลักของการกำกับดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพกำไร และนำเสนอการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555 เพื่อให้หลักความระมัดระวังในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น

เนื่องจากมีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555 มีจำนวนไม่มากและงานวิจัยส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แต่งานวิจัยนี้จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) เพื่อหาความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมและหาการยืนยันตัววัดที่เหมาะสมในประเทศไทย ส่วนการวัดคุณภาพกำไรงานวิจัยส่วนใหญ่จะใช้ The Jones Model (1991) กับ Modified Jones Model (García, Barbadillo and Pérez, 2012; Alves, 2014; Rassas and Kamardin, 2015) ในการทดสอบคุณภาพกำไร ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษา 4 ตัวแบบคือ DeAngelo Model, Healy Model, The Jones Model(1991) และ Modified Jones Model by Dechow *et al.* (1995) ในการทดสอบคุณภาพกำไร เพื่ออธิบายถึงอิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555

1.2 คำถามวิจัย

1. โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ
2. เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ
3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ
4. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน นักวิเคราะห์ ผู้มีส่วนได้เสียและผู้ใช้งบการเงินอื่นๆ ซึ่งจะนำไปใช้ในการประเมินคุณภาพกำไรของกิจการที่นำไปใช้ในการตัดสินใจ และเป็นประโยชน์ต่อประเภทอุตสาหกรรม
5. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานการกำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการนำไปใช้ออกกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างความเป็นเจ้าของ

1.5 สมมติฐานการวิจัย

1. โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา
2. โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม
3. ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา
4. ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

5. โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
6. โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
7. โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
8. โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
9. โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
10. โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
11. โครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน
12. โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลอดช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2557 โดยการวิจัยครั้งนี้ไม่รวมบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่ประกอบด้วย ธนาคารและเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มกองทุน รวมทั้งกลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต เนื่องจากกลุ่มบริษัทเหล่านี้ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องดังนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแล ส่วนกลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการ

กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยพ.ศ. 2550 โดยมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำกับดูแล เป็นต้นและ บริษัทที่มีการเปลี่ยนแปลงงวดบัญชีและบริษัทที่อยู่ในหมวดพื้นที่ผลการดำเนินงาน

2. การวิจัยครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และงบการเงินรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553 – 2557

1.7 นิยามศัพท์

การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) หมายถึง ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และ ผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มคุณค่าให้กับผู้ถือหุ้นระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

คณะกรรมการบริษัท หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้นเพื่อทำหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจการรวมทั้งกำกับ ควบคุมดูแลให้ฝ่ายบริหารดำเนินงานตามนโยบายและแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) หมายถึง คณะกรรมการชุดย่อยที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลให้มีการจัดทำรายงานทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มีระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในที่มีมาตรฐานรัดกุมเพียงพอ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

ความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินของโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ หมายถึง กรรมการตรวจสอบจะต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบทานความน่าเชื่อถือของงบการเงินได้และควรได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินอย่างต่อเนื่อง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

โครงสร้างของผู้ถือหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจายตัว (Dispersed Ownership Structure) และโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัว (Concentrated Ownership structure) ซึ่งโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว หมายถึง โครงสร้างที่มีผู้ถือหุ้นจำนวนมาก โดยผู้ถือหุ้นแต่ละรายมีสัดส่วนการถือหุ้นเพียงเล็กน้อย ตามโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวนี้ ผู้ถือหุ้นที่มีหุ้นอยู่ในมือเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่ ออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด อาจถือได้ว่าเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทและโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว (Concentrated Ownership Structure) หมายถึง โครงสร้างที่อาจมีผู้ถือหุ้นจำนวนมากรายหรือน้อยราย แต่ลักษณะสำคัญของโครงสร้างการถือหุ้นดังกล่าว คือโครงสร้างจะต้องมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพียงจำนวนน้อยรายและกระจุกตัว ซึ่งมีสิทธิออกเสียงเพียงพอที่จะควบคุมกิจการ (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552)

คุณภาพกำไร (Earnings of Quality) หมายถึง กำไรที่แท้จริง (Real Earnings) หรือกำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสด และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำหรือกำไรที่มีคุณภาพจึงเป็นจำนวนที่อยู่ระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน หักด้วยรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งหรือรายการพิเศษ (สุทธิจากภาษีเงินได้) ที่รวมอยู่ในการคำนวณกำไร (The Financial Accounting Standards Boards (FASB) (1999 อ้างใน วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้นำเสนอการทบทวนวรรณกรรมในเรื่องของแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ โครงสร้างความเป็นเจ้าของที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร เพื่อให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดวิจัยที่เหมาะสมในการค้นหาคำตอบสำหรับประเด็นปัญหาลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร ซึ่งเนื้อหาจะแบ่งออกเป็นดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

2.1.1 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

2.1.3 คณะกรรมการบริษัท

2.1.4 คณะกรรมการตรวจสอบ

2.1.5 โครงสร้างความเป็นเจ้าของหรือโครงสร้างการถือหุ้น

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไรและวิธีการวัดคุณภาพกำไร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Relevant Theory and Concepts)

2.1.1 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

Jensen and Meckling (1976) เสนอทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ว่าเจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานเพียงผู้เดียวได้เนื่องจากเมื่อกิจการมีการเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ทำให้ต้องมีการระดมทุนจากบุคคลอื่นจากภายนอกที่มีผู้ก่อตั้งซึ่งเป็นเจ้าของดั้งเดิม ส่งผลให้กิจการเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียในจำนวนมาก รูปแบบการบริหารจึงเปลี่ยนไป จึงทำให้ต้องจ้างบุคคลอื่นจากภายนอกเข้ามาช่วยในการบริหารงานแทนตน ทฤษฎีนี้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นตัวแทนที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายที่มอบอำนาจ

คือ ตัวการ (Principal) ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการ ในขณะที่อีกฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงานคือตัวแทน (Agent) ซึ่งเป็นผู้บริหารที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นให้เข้ามาบริหารจัดการกิจการ ให้เกิดมูลค่าในระดับที่สูงขึ้น

ตราบไต่ที่ผู้บริหาร ซึ่งเป็นตัวแทนตัดสินใจลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนสูงสุดจากเงินลงทุนในวิธีที่สอดคล้องกับการสร้างผลประโยชน์สูงสุดของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นตัวการแล้วความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถือหุ้นกับคณะกรรมการยังคงมีประสิทธิผลที่ดี และมูลค่าของกิจการสามารถสร้างได้ในระดับที่สูงขึ้น แต่ถ้าหากผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารไม่สอดคล้องกันจะทำให้เกิดปัญหาการเป็นตัวแทน (Agency Problem) ขึ้น ซึ่งจะทำให้มูลค่าของกิจการลดลงจากระดับที่ควรจะเป็น

ปัญหาที่เกิดจากองค์การที่มีการแบ่งแยกระหว่างผู้บริหารและเจ้าของ มีดังต่อไปนี้

(1) การขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ซึ่งเป็นการเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนจนไปขัดแย้งต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแล้วทำให้ประโยชน์ของกิจการเสียไป

(2) ปัญหา Moral Hazard เป็นปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนหรือคณะกรรมการที่เลือกเข้ามาแล้วนั้นได้ใช้ความพยายามสูงสุดในการทำงานหรือไม่ หรือทำงานเต็มประสิทธิภาพหรือไม่

(3) ปัญหา Adverse Selection เป็นปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนหรือคณะกรรมการที่เลือกเข้ามานั้น จะมีความสามารถในการบริหารงานได้สอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้รับหรือไม่

ทฤษฎีตัวแทนใช้อธิบายพฤติกรรมของคนและความเป็นไปในองค์กรได้อย่างลึกซึ้งจนสามารถนำมาปรับให้เข้ากับองค์กรทุกองค์กรได้ นอกจากนี้ทฤษฎีนี้ยังสามารถนำมาใช้อธิบายมูลเหตุจูงใจในการตกแต่งบัญชี ที่มักเป็นพฤติกรรมที่พบร่วมกับการยกย้ายถ่ายเทผลประโยชน์ที่ควรจะเป็นของผู้ถือหุ้นในบริษัทให้กลายเป็นของตัวแทนได้

ลักษณะความสัมพันธ์ในทางธุรกิจเป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวการกับตัวแทน กล่าวคือ ตัวการได้ว่าจ้างโดยจ่ายค่าตอบแทนให้ตัวแทนเข้ามาดำเนินงานให้ตน และตัวแทนจะต้องรายงานผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินของกิจการที่ตนรับผิดชอบ พร้อมทั้งส่งมอบผลประโยชน์ให้ตัวการ การแยกการเป็นเจ้าของจากการบริหารก่อให้เกิดความเกี่ยวพันตามกฎหมายว่าด้วยตัวแทน โดยความเกี่ยวพันระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้นเป็นความรับผิดชอบอันเกิดจากความเชื่อใจและไว้วางใจต่อกัน โดยที่กรรมการมีความรับผิดชอบตามหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้น และฝ่ายจัดการมีความรับผิดชอบตามหน้าที่ต่อคณะกรรมการและผู้ถือหุ้น

ในการดำเนินงานของบริษัท ผู้ถือหุ้นจะเป็นผู้คัดเลือกกรรมการ จากนั้นกรรมการ จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นในการคัดเลือกผู้บริหารมาบริหารงานให้แก่บริษัท การแยกการ เป็นเจ้าของจากการบริหารอาจนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การกำกับดูแลกิจการ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งเจ้าของกิจการอาจเลือกใช้ เพื่อให้ผู้บริหารปฏิบัติงานให้เกิดมูลค่าสูงสุดต่อ กิจการ โดยมีกลไกผลการปฏิบัติงาน (Performance) และกลไกความรับผิดชอบต่อผลการ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ (Accountability) ซึ่งจะช่วยให้นักคิดตัวแทนมีความสมบูรณ์

กลไกการกำกับดูแลช่วยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เนื่องจากการ กำกับดูแลกิจการมีวัตถุประสงค์และหน้าที่หลัก คือ การกำกับ การติดตาม การควบคุม และการ ดูแลตัวแทน เพื่อให้ทรัพยากรของกิจการได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตรงตาม เป้าหมาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตอบแทนกลับไปยังผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม (อัญญา ชันวิทย์และคณะ, 2552 : น.57-61)

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

ความหมายของการกำกับดูแลกิจการ

คำว่า Good Corporate Governance ในภาษาอังกฤษมีคำแปลเป็นภาษาไทย หลายคำ เช่น การกำกับดูแลกิจการ หรือบรรษัทภิบาล และมีความหมายหลายอย่างดังนี้ (อัญญา ชันวิทย์และคณะ, 2552 : น. 56)

Sir Adrain Cadbury ได้ให้ความหมายของการกำกับดูแลกิจการที่ดีว่าเป็น “ระบบซึ่งกิจการใช้สั่งการ (Direct) และควบคุม (Control) กิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กร กระบวนการ กำกับดูแลกิจการ หมายรวมถึง (1) ความรับผิดชอบต่อการทำงาน (Responsibility) ซึ่งหมายถึง การกำหนดว่าใครควรทำอะไร (2) ความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่ (Accountability) ซึ่งหมายถึง ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการทำงานนั้นต้องมีความรับผิดชอบต่อตาม หน้าที่ต่อใครและอย่างไร และ (3) การตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ซึ่งหมายถึง ระบบการตรวจตราดูแล (Supervision) และวิธีการควบคุมเพื่อให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจกัน”

สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย ได้ให้คำนิยามของ กระบวนการกำกับดูแล (Governance Process) ไว้ว่า “กระบวนการกำกับดูแลหมายถึง ขั้นตอน วิธีปฏิบัติโดยตัวแทน (Agent) ของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรในการดูแลความเสี่ยง และ กระบวนการควบคุมที่บริหารจัดการโดยฝ่ายบริหาร”

องค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development : OECD) ได้ให้ความหมายของการกำกับดูแลกิจการ ว่าเป็น “ระบบการกำกับและควบคุมกิจการ โดยการแบ่งแยกสิทธิและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการ ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น (Stakeholders) โดยกำหนดเป็นหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อใช้ในการตัดสินใจในกรณีต่าง ๆ โดยยึดวัตถุประสงค์ของกิจการเป็นสำคัญ

ส่วนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2555) ได้ให้คำนิยามการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) หรือบรรษัทภิบาลว่าเป็นระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้นเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น

ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพราะการกำกับดูแลแสดงให้เห็นถึงการมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ถือหุ้น นักลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและมั่นคง จึงกล่าวได้ว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นเครื่องมือที่เพิ่มมูลค่าและส่งเสริมการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปีพ.ศ. 2549 เนื้อหาแบ่งเป็น 5 หมวด ซึ่งกล่าวสรุปได้ดังนี้

หมวดที่ 1 สิทธิของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นมีสิทธิในความเป็นเจ้าของโดยควบคุมบริษัทแทนผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนตนและมีสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของบริษัท เช่น สิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ การจัดสรรเงินปันผล เป็นต้น ดังนั้นบริษัทจึงควรส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิของตน

หมวดที่ 2 การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ถือหุ้นทุกราย ทั้งผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นที่ไม่เป็นผู้บริหาร รวมทั้งผู้ถือหุ้นต่างชาติ ควรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เช่น การให้ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยสามารถเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการบริษัทได้ กรณีผู้ถือหุ้นไม่สามารถมาเข้าประชุมด้วยตนเอง สามารถมอบฉันทะให้ผู้อื่นใช้สิทธิออกเสียงแทนได้ เป็นต้น ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่ถูกละเมิดสิทธิควรมีโอกาสได้รับการชดเชย

หมวดที่ 3 บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงที่มีกับบริษัท คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสียในการสร้างเสริมผลการดำเนินงานของบริษัทเพื่อสร้างความมั่งคั่ง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนให้กับกิจการ

หมวดที่ 4 การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

หมวดที่ 5 ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท ดังนั้นคณะกรรมการควรมีภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ มีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการที่มีคุณสมบัติหลากหลายทั้งในด้านทักษะประสบการณ์ ความสามารถเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับบริษัทเพื่อเสริมสร้างให้บริษัทมีคณะกรรมการที่เข้มแข็ง และคณะกรรมการควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ะมัดระวังและรอบคอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบริษัทและเป็นธรรมต่อผู้ถือหุ้นทุกคน

Alves (2014) และ Klai and Omri (2013) พบว่ากรรมการอิสระภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไร เนื่องจากเมื่อบริษัทมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระมากกว่า การติดตามตรวจสอบรายงานทางการเงินก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดการกำไรก็จะลดลง ทำให้ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น ในทำนองเดียวกัน Klein (2002) และ วรณพร ศิริทิพย์ (2555) พบว่าการที่บริษัทมีคณะกรรมการอิสระเพิ่มขึ้น จะทำให้การจัดการกำไรลดลงส่งผลให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าโครงสร้างคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระมากกว่าของผู้บริหาร (CEO) จะทำให้มีการติดตามตรวจสอบกระบวนการทางบัญชีการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยของ Beasley and Salterio (2001) พบว่าบริษัทที่มีกรรมการภายนอกมากกว่า และบริษัทที่มีการแยกตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือกรรมการผู้จัดการใหญ่รวมทั้งบริษัทที่มีคณะกรรมการขนาดใหญ่มีแนวโน้มอย่างมีนัยสำคัญที่จะสร้างคณะกรรมการตรวจสอบแบบภาคสมัครใจเพิ่มขึ้น รวมถึงมีบุคคลภายนอกมากกว่าที่กฎหมายกำหนด และบริษัทเหล่านั้นมีแนวโน้มที่มีนัยสำคัญภาคสมัคร

ใจที่รวมบุคคลภายนอกในคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ที่กว้างขวางมากขึ้นในการรายงานทางการเงิน

รูปแบบของกลไกการกำกับดูแลกิจการ

กลไกการกำกับดูแลกิจการ กิจการสามารถประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) โดยการลดปัญหาตัวแทน (Principal-Agent Problem) สามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1) กลไกภายนอกหรือระบบตลาด (Market-Based System) มีลักษณะเด่นคือ โครงสร้าง

ทุนของกิจการมีการกระจายตัวของผู้ถือหุ้นอย่างกว้างขวาง (Dispersed Equity Ownership) มีตราสารทางการเงินที่กิจการนำออกขายเพื่อระดมทุนจากแหล่งธารณะ ซึ่งได้แก่ ผู้ซื้อตราสารหนี้ และผู้ถือหุ้นสามัญ (Public Debt and Equity) จำนวนมาก และผู้บริหารมีความเป็นอิสระค่อนข้างมาก ซึ่งระบบนี้จะเห็นได้ชัดในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้รูปแบบการกำกับดูแลซึ่งมีลักษณะนี้อาจถูกเรียกว่าเป็น รูปแบบ Anglo-American Model การกำกับดูแลธุรกิจโดยระบบตลาดถือได้ว่าเป็นระบบที่ใช้กลไกภายนอกเป็นเพื่อลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และลดปัญหาตัวแทน

2) กลไกภายในหรือระบบธนาคาร (Bank-Based System) มีลักษณะเด่นคือ กิจการมักมีการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (Concentrated Ownership) ในกลุ่มครอบครัวหรือกลุ่มการค้า กิจการมีผู้บริหารที่ถูกควบคุมอย่างใกล้ชิดโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ประเทศที่ใช้ระบบนี้ได้แก่ ประเทศในกลุ่มยุโรป ประเทศญี่ปุ่น การกำกับดูแลธุรกิจโดยระบบธนาคารถือได้ว่าเป็นกลไกภายในเป็นหลักในการลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์และปัญหาตัวแทนได้ดี (อัญญา ชันธวิทย์ และคณะ, 2552: น.112)

รูปแบบของการกำกับดูแลกิจการของประเทศไทยมีลักษณะเป็นกลไกภายใน (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552: น.121) จะมีลักษณะโครงสร้างความเป็นเจ้าของ (Ownership Structure) ที่กระจุกตัวอยู่มาก เนื่องจากกิจการในประเทศไทยส่วนใหญ่ผู้ก่อตั้งเป็นบุคคลในครอบครัว และดำเนินธุรกิจในรูปแบบของธุรกิจครอบครัว เมื่อมาจดทะเบียนเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้เจ้าของซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งที่เป็นบุคคลในครอบครัวก็ยังคงมีอำนาจในการควบคุมกิจการอยู่ (ศิลาพร ศรีจันเพชร, 2552 : น. 5)

ความเป็นมาของการกำกับดูแลกิจการในประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวและได้ออกข้อกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องจัดให้มีการกำกับดูแลกิจการภายในองค์กร เพื่อสร้างความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงินที่มีการนำเสนอและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยมีกลไกการตรวจสอบ การถ่วงดุลอำนาจระหว่างคณะกรรมการบริษัทและฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการบริษัทจึงมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงออกข้อบังคับในปี พ.ศ. 2541 ให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายในปี พ.ศ. 2542 และในปีเดียวกันตลาดหลักทรัพย์ได้จัดทำข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียนวัตถุประสงค์เพื่อให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการของบริษัทจดทะเบียนซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นแก่ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งกรรมการบริษัทต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์และข้อบังคับของบริษัท ตลอดจนมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของบริษัท กำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินงานของบริษัท กำกับควบคุมดูแล (Monitoring and Supervision) ให้ฝ่ายจัดการดำเนินการให้เป็นตามนโยบายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงสุดให้แก่กิจการและความมั่งคั่งสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น (Maximize Economic Value and Shareholders' Wealth) กรรมการต้องเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ (Honesty and Integrity) มีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นโดยสม่ำเสมอ โดยรักษาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น มีการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้ลงทุนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน มีมาตรฐานและโปร่งใส นอกจากนี้กรรมการต้องมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจรวมทั้งมีความตั้งใจที่จะดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2541)

นับแต่ปี พ.ศ. 2545 ตลาดหลักทรัพย์ได้รณรงค์และส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยเสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรก ต่อมาในปีพ.ศ. 2549 ได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน โดยเทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการของ The Organization for Economic Co-Operation and Development (OECD Principles of Corporate Governance ปี 2004) และข้อเสนอแนะของธนาคารโลกจากการเข้าร่วมโครงการ Corporate Governance - Reports on the Observance of Standards and Codes (CG-ROSC) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

ในปีพ.ศ. 2555 ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ทำการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนอีกครั้ง โดยเป็นการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีของทั้ง 5 หมวด ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEAN CG Scorecard) ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้วัดระดับ “การกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียน” สำหรับประเทศในกลุ่ม ASEAN อันจะทำให้ “หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ. 2555 ” มีความทันสมัย และสอดคล้องต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมตลาดทุนและเป็นการยกระดับมาตรฐานและการปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนไทยให้มีมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่สูงขึ้นนอกจากนี้ ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่บริษัทจดทะเบียนไทยเข้าสู่การแข่งขันในระดับภูมิภาค ASEAN อีกด้วย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

2.1.3 คณะกรรมการบริษัท

คณะกรรมการบริษัทมีบทบาทในการเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้น มีหน้าที่สำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและกลยุทธ์ที่สำคัญของกิจการ และดูแลให้มั่นใจว่าฝ่ายจัดการได้นำนโยบายและกลยุทธ์ไปปฏิบัติตามที่กำหนดไว้เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ถือหุ้น คณะกรรมการจึงควรประกอบด้วยผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำหน้าที่ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจการส่วนใหญ่ตั้งขึ้นมาเพื่อแสวงหากำไรและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งโดยปกติผู้ถือหุ้นต้องการผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุน ดังนั้นบทบาทของคณะกรรมการคือการสร้างมูลค่าให้แก่กิจการและผู้ถือหุ้นในระดับที่สูงที่สุด โดยผู้ถือหุ้นจะเป็นผู้คัดเลือกกรรมการบริษัท จากนั้นคณะกรรมการ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นจะเป็นผู้คัดเลือกผู้บริหารมาทำหน้าที่บริหารงาน อาจกล่าวได้ว่าคณะกรรมการถือเป็นกลไกบรรษัทภิบาลที่สำคัญกลไกหนึ่ง

คณะกรรมการบริษัทมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการควบคุมดูแลการดำเนินงานของผู้บริหารหรือฝ่ายจัดการให้บรรลุตามเป้าหมายของบริษัท ซึ่งคณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอรวมทั้งมีองค์ประกอบที่จะสามารถสร้างกลไกการถ่วงดุลอำนาจภายในได้อย่างเหมาะสม คณะกรรมการมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและกำกับควบคุมดูแล ให้ข้อชี้แนะในการประกอบธุรกิจแก่ฝ่ายจัดการ รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการจึงเป็นบุคคลสำคัญที่มีส่วนช่วยในการผลักดันให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นไปตาม

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาท หน้าที่และโครงสร้างของคณะกรรมการ

คณะกรรมการควรยึดหลักปฏิบัติ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2544) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

- ความยุติธรรม (Fairness) คณะกรรมการควรดำเนินงานและควบคุมดูแลการบริหารงานของฝ่ายจัดการเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายด้วยความเป็นธรรม ไม่เอาเปรียบ ข้อโกงหรือค้ำใจถึงผลประโยชน์ของตัวเองหรือผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

- ความโปร่งใส (Transparency) คณะกรรมการและผู้บริหารควรบริหารงานด้วยความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน เชื่อถือได้ ทันเวลาและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินผลการดำเนินงานและความเสี่ยงได้

- ความรับผิดชอบตามหน้าที่ (Accountability) คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นในการที่เสนอรายงานต่อผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัท ความรับผิดชอบนี้เป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติ

- ความรับผิดชอบในงาน (Responsibility) คณะกรรมการควรปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ด้วยความตั้งใจและมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งเข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

องค์ประกอบของคณะกรรมการตามข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียนซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2542) ได้กำหนดไว้ดังนี้

(1) คณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (Executive Director) คือ กรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท

(2) คณะกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (Non-Executive Director) คือ กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ (Independent Director) ซึ่งเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(3) ประธานกรรมการ (Chairman) เป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้นำคณะกรรมการ และทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้เลือก ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีประธานกรรมการควรมาจากกรรมการที่เป็นอิสระ และไม่ควรเป็นบุคคลเดียวกับกรรมการผู้จัดการ เพื่อให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแลและการบริหารงานประจำ

กลไกที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพของระบบการถ่วงดุลอำนาจอย่างเหมาะสม คือ การจัดให้มีกรรมการอิสระหรือกรรมการจากภายนอก (Outside Director) ซึ่งหมายถึง กรรมการที่มีได้เป็นกรรมการบริหาร (Non-Executive Director) และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำ และไม่ใช่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทโดยกรรมการอิสระทุกคนควรพร้อมที่จะใช้ดุลยพินิจของตนอย่างเป็นอิสระและในกรณีที่เป็นเพื่อประโยชน์ของบริษัท กรรมการอิสระต้องพร้อมที่จะคัดค้านการกระทำของฝ่ายจัดการ หรือกรรมการอื่น ๆ (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552 : น.67-69)

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

ในทางกฎหมาย บทบาทหลักของคณะกรรมการ คือการใช้อำนาจแทนเจ้าของหรือผู้ถือหุ้น คณะกรรมการทำการตัดสินใจในเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคลแยกเป็นอิสระจากตัวผู้ถือหุ้น อำนาจซึ่งคณะกรรมการมีและต้องใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่บริษัทเป็นอำนาจที่มีกฎหมายรองรับ (Legitimate) ดังนั้นคณะกรรมการจึงต้องมั่นใจว่าจะสามารถใช้อำนาจในการบริหารจัดการและกำกับ ควบคุม สอดส่องดูแลให้การบริหารงานของบริษัทอยู่ในขอบเขตนโยบายและกลยุทธ์ที่ได้กำหนด (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552 : น.172-177)

Alves (2014) และ Klai and Omri (2010) พบว่ากรรมการอิสระภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไร เนื่องจากเมื่อมีบริษัทการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระในสัดส่วนที่มากกว่า การติดตามตรวจสอบรายงานทางการเงินก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดการกำไรก็จะลดลง ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น

2.1.4 คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee)

(1) คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) เป็นคณะกรรมการชุดย่อย (Board Committees) ของคณะกรรมการบริษัทที่ทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ เพื่อให้การดำเนินการของบริษัทอยู่ภายใต้กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งถือเป็นกลไกที่สำคัญในการกำกับดูแลกิจการที่ดีประการหนึ่ง คณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยสมาชิกอย่างน้อย 3 ราย โดยทุกราย

ต้องเป็นกรรมการอิสระทั้งนี้ จำนวนสมาชิกควรขึ้นอยู่กับขอบเขตและความรับผิดชอบของ คณะกรรมการตรวจสอบ

โดยทั่วไปตามมาตรฐานสากลจำนวนสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบจะอยู่ระหว่าง 3-5 ราย โดยคณะกรรมการตรวจสอบต้องมีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะสามารถทำหน้าที่ในฐานะกรรมการตรวจสอบตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยกรรมการตรวจสอบต้องสามารถอุทิศเวลาอย่างเพียงพอในการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบและไม่ควรเป็นกรรมการในบริษัทจดทะเบียนอื่นเกินกว่า 5 บริษัท เนื่องจากอาจมีผลให้การปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทใดบริษัทหนึ่งทำได้ไม่เต็มที่ สมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบทุกรายไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงิน เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบอาจขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านการบัญชีหรือการเงินจากภายนอกได้ อย่างไรก็ตาม กรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 รายต้องมีความรู้และประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินอย่างเพียงพอที่จะสามารถทำหน้าที่ในการสอบทานความเชื่อถือได้ของงบการเงิน และควรได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินผลกระทบต่อความเชื่อถือได้ของงบการเงินซึ่งจะมีผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คณะกรรมการตรวจสอบเป็นกรรมการของบริษัทที่ได้รับแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารงานของบริษัทโดยใช้วิธีตรวจสอบและการสอบทานให้บริษัทมีการรายงานทางการเงินอย่างถูกต้องและพอเพียง และ ให้การบริหารจัดการของบริษัทเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้นโดยรวม โดยตามหลักการ คณะกรรมการตรวจสอบมีความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการบริษัทโดยตรงในขณะที่คณะกรรมการบริษัทก็มีความรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น (คู่มือคณะกรรมการตรวจสอบ, 2553)

García, Barbadillo, and Pérez (2012) พบว่าจำนวนของสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่เพิ่มมากขึ้นมีโอกาที่จะปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกิจการมีทำให้การติดตามตรวจสอบในการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดการทำไรก็จะลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น แต่ถ้าคณะกรรมการตรวจสอบมีสมาชิกมากเกินไปก็อาจส่งผลให้เกิดความเห็นที่ลำเอียงได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hamdan, Mushtaha and Sartawi (2013) พบว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลงเนื่องจากการเพิ่มขึ้นในจำนวนที่ไม่เหมาะสมของคณะกรรมการตรวจสอบอาจทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบลดลงเนื่องจากการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและเกิดความสับสนในการทำงาน

อย่างไรก็ตาม Siagian and Tresnaningsih (2011) พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์จาการ์ตา (JSX) ทำให้มีการจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น ส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีการเงิน Nelson and Devi (2013) พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชี (Accounting Expert) เป็นผู้บริหารระดับสูงและมีวุฒิการศึกษาทางด้านวิชาชีพบัญชี มีผลทำให้การจัดการกำไรลดลง ทำให้ข้อมูลรายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือและมีคุณภาพมากขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ทางด้านบัญชีจะมีความสัมพันธ์ทำให้คุณภาพของรายงานทางการเงินดีกว่าและความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีสนับสนุนให้คณะกรรมการตรวจสอบมีการติดตามตรวจสอบมากขึ้น

2.1.5 โครงสร้างความเป็นเจ้าของหรือโครงสร้างการถือหุ้น

สาเหตุหลักประการหนึ่งที่ทำให้เกิดหลักการที่ดีเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการมาจากโครงสร้างการถือหุ้น (Ownership Structure) ของกิจการ เพราะโครงสร้างการถือหุ้นทำให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่าง 2 ฝ่ายที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลักในกิจการ โดยโครงสร้างการถือหุ้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้ (อัญญา ชันฉวีทิพย์และคณะ, 2552 : น.506-508)

1. โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว (Dispersed Ownership Structure) เป็นโครงสร้างที่มีผู้ถือหุ้นจำนวนมาก โดยผู้ถือหุ้นแต่ละรายมีสัดส่วนการถือหุ้นเพียงเล็กน้อยตามโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวนี้ ผู้ถือหุ้นที่มีหุ้นอยู่ในมือเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด อาจถือได้ว่าเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Large Shareholder หรือ Blockholder) ของบริษัท โดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารของบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว มักเป็นผู้บริหารมืออาชีพ (Professional Manager) ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัท บริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบนี้ พบได้ทั่วไปในกลุ่มของบริษัทจดทะเบียนของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศออสเตรเลีย ซึ่งบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวจะมีการแบ่งแยกระหว่างความเป็นเจ้าของและอำนาจการควบคุมชัดเจน

การแบ่งแยกระหว่างความเป็นเจ้าของและอำนาจการควบคุมส่งผลให้ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวเป็นความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารที่มีอำนาจควบคุมกิจการกับผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของที่แท้จริงของกิจการ เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีอำนาจควบคุม ผู้บริหารจึงสามารถใช้อำนาจดังกล่าวในการแสวงหา

ผลประโยชน์ส่วนตัว แทนที่จะกระทำการสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้นนี้ถือเป็นปัญหาตัวแทนหรือต้นทุนตัวแทน (Agency Cost) ของกิจการ ความขัดแย้งดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากผู้ถือหุ้นในบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัวมีจำนวนมาก ในขณะที่แต่ละรายมีการถือหุ้นเพียงเล็กน้อย ทำให้การรวมตัวกันของผู้ถือหุ้นเหล่านี้เพื่อออกเสียงคัดค้านการกระทำใด ๆ ของผู้บริหารที่อาจส่งผลเสียหายต่อกิจการ หรือตรวจสอบการทำงานของผู้บริหาร ทำได้ยากมาก นอกจากนี้ผู้ถือหุ้นแต่ละรายอาจคิดว่าไม่คุ้มค่าที่จะสูญเสียทรัพยากรส่วนตัวในการทำหน้าที่ดังกล่าว เนื่องจากตนเองมีส่วนได้เสียในกิจการไม่มากนัก (Free-Riding Problem)

2. โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว (Concentrated Ownership Structure) เป็นโครงสร้างที่อาจมีผู้ถือหุ้นจำนวนมากหรือน้อยราย แต่ลักษณะสำคัญของโครงสร้างการถือหุ้นดังกล่าว คือโครงสร้างจะต้องมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพียงจำนวนน้อยรายและกระจุกตัว ซึ่งมีสิทธิออกเสียงเพียงพอที่จะควบคุมกิจการ (Controlling Shareholder) ประเภทของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมที่พบเห็นได้มากที่สุด ได้แก่ ผู้ถือหุ้นกลุ่มครอบครัวหรือตระกูล (Family) ซึ่งในกิจการที่มีการถือหุ้นแบบกระจุกตัวนั้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์จะเกิดขึ้นระหว่างผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมและผู้ถือหุ้นส่วนน้อย (Minority Shareholder) เนื่องจากผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมมีอำนาจและอิทธิพลเหนือผู้บริหาร และมีบ่อยครั้งที่ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจเข้ามาเป็นผู้บริหารเอง จึงทำให้การกระทำหรือการตัดสินใจของผู้บริหารคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจเป็นสำคัญ ทั้ง ๆ ที่ในบางครั้งการกระทำหรือการตัดสินใจดังกล่าวอาจส่งผลเสียต่อมูลค่ากิจการโดยรวม หรือส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย (Minority Shareholder Wealth) เนื่องจากการที่ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยแต่ละรายถือหุ้นในสัดส่วนที่ต่ำ ทำให้ไม่มีเสียงมากพอที่จะท้าทายอำนาจของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมได้ หรือแม้แต่การลงคะแนนเสียงเลือกคณะกรรมการเพื่อให้มาเป็นตัวแทนของตนในคณะกรรมการบริษัท ยังเป็นไปได้ยากมาก

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีลักษณะโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว เนื่องจากผู้ก่อตั้งเป็นบุคคลภายในครอบครัวและลักษณะการประกอบธุรกิจเป็นแบบครอบครัวมาตั้งแต่เริ่มต้น และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ก็ยังคงรักษาอำนาจการบริหารไว้ด้วย การกระจุกตัวของถือหุ้นมีข้อดีในด้านความคล่องตัวในการบริหารงาน และผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะมีความผูกพันกับบริษัท รวมทั้งมีแนวโน้มจะคำนึงถึงผลประโยชน์และความอยู่รอดของบริษัทในระยะยาว ในขณะที่บริษัทที่มีการถือหุ้นแบบกระจายตัว การบริหารงานจะไม่มีคามยั่งยืนเพราะขาดผู้ที่เป็นเจ้าของซึ่งมีส่วนได้เสียจำนวนมาก บริษัทจึงเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลง

จากการรวบรวมกิจการที่อาจเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ส่วนข้อเสียของโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว อยู่ที่โครงสร้างมักเอื้ออำนวยให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่บริหารงานในลักษณะที่อาจเป็นการเอาเปรียบผู้ลงทุนภายนอกได้ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มตัวเองเป็นหลัก (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552 : น.72-73)

อย่างไรก็ตาม Hashim and Devi (2007) พบว่ามีสัดส่วนของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการถือหุ้นแบบกระจุกตัวในการเป็นเจ้าของครอบครัวมีแรงจูงใจที่จะลดค่าใช้จ่ายของต้นทุนตัวแทน ผ่านการจัดตำแหน่งที่ดีขึ้นของผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและฝ่ายจัดการ สอดคล้องกับ Wang (2006) พบว่าโดยเฉลี่ยผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวผู้ก่อตั้งบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร กล่าวคือถ้าผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวผู้ก่อตั้งบริษัทมีมากขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวผู้ก่อตั้งบริษัทมีความสัมพันธ์ที่ทำให้รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหารลดลงความสามารถในการให้ข้อมูลเพิ่มขึ้น

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไรและวิธีการวัดคุณภาพกำไร

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร

แนวคิดคุณภาพกำไรมีวิวัฒนาการมาจากแนวคิดการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเพื่อค้นหาว่าหลักทรัพย์ใดเป็นหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงหรือต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในประเทศอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1930 โดยแนวคิดนี้เชื่อว่ามูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์สามารถตรวจสอบได้จากการวิเคราะห์งบการเงินของกิจการอย่างละเอียดเพื่อค้นหาสารสนเทศที่บ่งชี้ว่าหลักทรัพย์ของกิจการควรจะมีซื้อขายในราคาที่สูงหรือต่ำกว่ามูลค่าตลาดในขณะนั้น (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543)

(Dechow, Ge, and Schrand, 2010) กล่าวว่า คุณภาพกำไรจากมุมมองของนักวิเคราะห์ที่มีวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท การประเมินผลการดำเนินงานในปัจจุบันเป็นตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานในอนาคตและขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบว่าราคาหุ้นปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าที่แท้จริงของบริษัท จากมุมมองนี้ ตัวเลขกำไรที่มีคุณภาพสูงเป็นสิ่งที่สะท้อนผลการดำเนินงานของบริษัทในปัจจุบันที่เป็นตัวบ่งชี้ที่ดีของผลการดำเนินงานในอนาคตและใช้สรุปประโยชน์ในการวัดการประเมินมูลค่าของบริษัท (Dechow, Ge, and Schrand, 2010) นิยามกำไรจะมีคุณภาพสูงเมื่อตัวเลขกำไรประจำปีมี

ความถูกต้องแสดงให้เห็นมูลค่าที่แท้จริงของบริษัท เช่น กำไรดังกล่าวจะเรียกว่า "กำไรที่มีความยั่งยืน (Permanent Earnings) ตัวเลขกำไรเป็นตัวแทนประจำปีของกระแสเงินสดในอนาคตที่คาดว่าจะมีแนวโน้มที่จะเป็นได้ทั้งแบบมีเสถียร (Persistent) และมีความสามารถในการพยากรณ์หรือคาดการณ์ (Predictable) ได้ ความมีเสถียรภาพและความสามารถในการพยากรณ์โดยกำไรแต่เพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่ากำไรมีคุณภาพสูง ผู้บริหารมักจะต้องการกำไรที่มีเสถียรภาพสูงและสามารถพยากรณ์ได้เพราะลักษณะเหล่านี้สามารถทำให้ชื่อเสียงของผู้บริหารดีขึ้นในสายตานิวกีเคราะห้และนักลงทุน ถ้าหากกำไรประจำปีดังกล่าวไม่ใช่มูลค่าที่แท้จริงของบริษัท ก็จะเป็นกำไรที่มีคุณภาพต่ำ

กำไรที่มีความยั่งยืนอย่างเดียวไม่ได้บ่งบอกว่ากำไรมีคุณภาพสูง กระแสกำไรยังต้องสะท้อนให้เห็นถึงพื้นฐานของมูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) คุณภาพกำไรมีความแตกต่างกันระหว่างบริษัท เป็นหน้าที่ของรายการคงค้างแม้กระทั่งในกรณีที่ไม่มีการจัดการกำไรโดยเจตนา ซึ่งแตกต่างจากการกำหนด (Determination) ของกระแสเงินสด และกำไรเป็นปัจจัยที่ต้องใช้ในการประมาณการและการตัดสินใจ (Judgments) และบางบริษัทต้องมีการพยากรณ์มากขึ้นและประมาณการมากกว่าคนอื่น ยกตัวอย่างเช่น บริษัท ในอุตสาหกรรมที่เติบโตโดยทั่วไปแล้วจะมีรายการคงค้างสูงซึ่งทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือเพราะรายการคงค้างมีแนวโน้มที่จะมีข้อผิดพลาดในการประมาณการ (Estimation Errors) หรือไม่ ข้อผิดพลาดในการประมาณการ (Estimation) ทำให้ความยั่งยืนของกำไรลดลงรายการคงค้างขนาดใหญ่ สามารถบ่งบอกถึงพื้นฐานความผันผวนในการดำเนินงานของบริษัทที่มากขึ้น และจะทำให้กำไรมีคุณภาพต่ำ การบัญชีตามเกณฑ์คงค้างนำไปสู่โอกาสในการทำให้กำไรมีความสม่ำเสมอ (Income Smoothing) ในระยะสั้น การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatements) ในอนาคต และการลดมูลค่าทางบัญชีของสินทรัพย์ลง (Write-Downs) (เช่น Enron) ซึ่งคุณภาพกำไรจะดีขึ้นเมื่อรายการคงค้างมีความสม่ำเสมอ (Accruals Smooth) แต่คุณภาพกำไรจะลดลงเมื่อรายการคงค้างถูกใช้ในการซ่อนการเปลี่ยนแปลงมูลค่าที่เกี่ยวข้อง (Value-Relevant Changes) ในกระแสเงินสด (Dechow, Ge, and Schrand, 2010)

กำไรที่มีความเสถียรหรือกำไรที่ยั่งยืน (Persistent) และกำไรที่มีความสามารถในการพยากรณ์หรือการคาดการณ์ (Predictable) ได้ อาจจะไม่เป็นกำไรที่มีคุณภาพสูงถ้าเป็นผลมาจากการบริหารจัดการกำไร เหตุผลที่ผู้บริหารอาจมีแนวโน้มในการจัดการกำไรเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของตลาดหุ้น ค่าตอบแทนและโบนัสเช่นเดียวกับภาวะหนี้สินหรือสัญญาการให้กู้ยืมเงิน ซึ่งจะส่งผลให้กำไรมีคุณภาพต่ำ โดยทั่วไปแล้วกำไรที่มองว่ามีคุณภาพสูงจะมีระดับของความ

เสถียรสูง ความสามารถในการพยากรณ์หรือการคาดการณ์ได้มากขึ้น มีความผันผวนน้อยกว่า มีความทันเวลาที่มากขึ้น มีระดับของการจัดการกำไรที่ต่ำและหรือมีคุณภาพของรายการคงค้างที่สูงขึ้น (Kamarudin and Ismail, 2014)

คุณภาพกำไรจึงมีความสำคัญมาก เพราะผู้ลงทุนมองว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรสูงย่อมมีความเสี่ยงน้อยกว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรต่ำ เนื่องจากกิจการเหล่านั้นจะจัดทำตัวเลขกำไรด้วยความรอบคอบไว้ก่อน ทั้งนี้เนื่องด้วยกิจการเหล่านี้กลัวความเสี่ยงในด้านอื่นๆ ที่ตามมาตลอดจนความเสี่ยงจากโครงสร้างทางการเงินที่อาศัยการก่อหนี้ค่อนข้างสูง และความเสี่ยงจากแผนการทางธุรกิจที่ไม่ประสบความสำเร็จ กิจการที่มีกำไรที่มีคุณภาพมักจะมีอัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรสูงกว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรต่ำ กล่าวคือ ยิ่งอัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรสูงขึ้นเท่าไร ยิ่งเป็นการสะท้อนว่ากิจการที่มีความเสี่ยงต่ำในสายตาของผู้ลงทุน และแสดงกำไรที่ต่ำกว่าความเป็นจริง (วรศักดิ์ ทูมมานนท์, 2543)

แนวคิดคุณภาพกำไรเป็นแนวคิดที่มีประโยชน์สำหรับผู้ใช้งบการเงินและนักวิเคราะห์ในการนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในการลงทุน คุณภาพกำไรมีผู้ให้คำนิยามที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองและวัตถุประสงค์ของผู้วิเคราะห์งบการเงินแต่ละคนเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งมีผู้ให้คำนิยามที่ต่างกันดังนี้

The Financial Accounting Standards Board (FASB) ให้นิยามคุณภาพกำไรว่าคุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่แท้จริงหรือกำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ภายใต้มุมมองนี้กำไรที่มีคุณภาพเป็นผลต่างระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานหักด้วยรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยหรือรายการพิเศษ (วรศักดิ์ ทูมมานนท์, 2543 : น. 105-106)

Shipper and Vincent (2003) กล่าวว่าคุณภาพกำไรหมายถึง กำไรที่มีการรายงานได้อย่างน่าเชื่อถือตามแนวคิดของ Hicksian income ความสำคัญของคุณภาพกำไรสามารถอธิบายได้อย่างน้อยสองมุมมองคือมุมมองการทำสัญญาและมุมมองการลงทุน จากมุมมองของการทำสัญญา คุณภาพของกำไรที่ต่ำอาจส่งผลให้มีการถ่ายโอนความมั่งคั่งโดยไม่ได้ตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น บริษัทที่ให้รางวัลกับผู้บริหารโดยรางวัลขึ้นอยู่กับกำไร ถ้ากำไรมากเกินไป (Overstated) อาจเป็นการจ่ายค่าตอบแทนที่สูงเกินไป (Overcompensate) จากมุมมองของการลงทุน คุณภาพกำไรที่ต่ำเป็นปัญหาที่ทำให้นักลงทุนเข้าใจผิด คุณภาพกำไรที่สูงจะดึงดูดความ

สนใจในหุ้นของนักลงทุนภายนอกและสภาพคล่องในตลาดเพิ่มขึ้น ต้นทุนของหนี้ต่ำ ต้นทุนของเงินทุนลดลง และส่งเสริมการจัดสรรเงินทุนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นการรายงานกำไรที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

(Dechow, Ge, and Schrand, 2010) ให้ความหมายว่ากำไรจะมีคุณภาพสูงเมื่อตัวเลขกำไรประจำปีมีความถูกต้องสะท้อนให้เห็นมูลค่าที่แท้จริงของบริษัท

สรุปกำไรที่มีคุณภาพ ควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง กำไรที่มองแล้วมีระดับของความเสถียรสูง มีความสามารถในการพยากรณ์หรือการคาดการณ์ได้มากขึ้น มีความผันผวนน้อย มีความทันเวลา มีระดับของการจัดการกำไรที่ต่ำ ตัวเลขกำไรที่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่สะท้อนผลการดำเนินงานของบริษัทในปัจจุบันที่เป็นตัวบ่งชี้ที่ดีของผลการดำเนินงานในอนาคตและใช้สรุปประโยชน์ในการวัดการประเมินมูลค่าของบริษัท และมีความถูกต้องแสดงให้เห็นมูลค่าที่แท้จริงของบริษัท คุณภาพกำไรจะดีขึ้นเมื่อรายการคงค้างมีความสม่ำเสมอ (Accruals Smooth) แต่คุณภาพกำไรจะลดลงเมื่อรายการคงค้างถูกใช้ในการซ่อนการเปลี่ยนแปลงมูลค่าที่เกี่ยวข้อง (Value-Relevant Changes) ในกระแสเงินสด

โครงสร้างคุณภาพกำไร

Schipper and Vincent (2003) กล่าวถึงลักษณะของโครงสร้างคุณภาพกำไรไว้ดังนี้

1. โครงสร้างคุณภาพกำไรมีที่มาจากช่วงเวลาที่ก่อให้เกิดกำไร (Earnings Quality Constructs Derived from Time-Series Properties of Earnings) ช่วงระยะเวลาจะมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรใน 3 ลักษณะ คือ

1.1 กำไรที่มีคุณภาพต้องเป็นกำไรที่มีความเสถียร (Persistence) กล่าวคือจะต้องเป็นกำไรที่เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน สม่ำเสมอปราศจากกำไรที่มีลักษณะเกิดขึ้นอย่างชั่วคราวซึ่งการวัดคุณภาพของกำไรจากการพิจารณาความยั่งยืนของกำไรนั้นมีที่มาจากมุมมองประโยชน์ในการตัดสินใจ (Decision Usefulness)

1.2 กำไรที่มีคุณภาพต้องเป็นกำไรที่สามารถใช้ในการพยากรณ์ได้ (Predictability) จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความสามารถมากยิ่งขึ้นในการคาดการณ์เรื่องที่สนใจ ดังนั้นมุมมองของการพยากรณ์จึงคล้ายคลึงกันกับมุมมองของกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ แต่อย่างไรก็ตามความสามารถของกำไรในการพยากรณ์กำไรในอนาคตนั้นก็ค่อนข้างมีความ

สลับซับซ้อนเนื่องมาจากการเปลี่ยนกำไรที่ทำโดยผู้บริหารซึ่งอาจจะมีผลต่อความสามารถของกำไรที่พยากรณ์

1.3 กำไรที่มีคุณภาพมีความผันผวนน้อย (Variability) เป็นกำไรที่มีความสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมากนักหรือมีความผันผวนจากแนวโน้มตัวเลขกำไรในอดีตน้อย

2. โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างกำไร รายการคงค้าง และกระแสเงินสด (Earnings Quality Constructs Derived from the Relations among Income, Accruals and cash) ภายใต้แนวคิดนี้มองว่ากำไรของกิจการนั้นมี 2 องค์ประกอบด้วยกันคือ องค์ประกอบที่เป็นรายการคงค้างและองค์ประกอบที่เป็นเงินสด โดยกำไรที่มีองค์ประกอบของรายการคงค้างสูงจะเป็นกำไรที่ด้อยคุณภาพ ในขณะที่กำไรที่มีองค์ประกอบของเงินสดสูงจะเป็นกำไรที่มีคุณภาพ

3. โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากแนวคิดเชิงคุณภาพในแม่บทการบัญชีของ FASB (Earnings Quality Constructs Derived from Qualitative Concepts in the FASB's Conceptual Framework) กำไรเป็นตัวสรุปที่ชี้ให้เห็นผลการดำเนินงาน ในขณะที่แม่บทการบัญชีเน้นที่ความมีประโยชน์ในการตัดสินใจ ดังนั้นกำไรที่มีคุณภาพจึงประเมินจากการเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และความเข้าใจได้

4. โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากการดำเนินการตัดสินใจ (Earnings Quality Constructs Derived from Implementation Decision) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับปริมาณของการตัดสินใจ (Amount of Judgment) การประมาณการ และการพยากรณ์ซึ่งจำเป็นสำหรับการจัดทำรายงาน คุณภาพกำไรจะลดลงเมื่อฝ่ายจัดการมีการใช้ดุลยพินิจพิจารณาญานมากเกินไปสอดคล้องกับมุมมองของการบริหารกำไรโดยผู้บริหาร

จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างคุณภาพกำไรมี 4 ลักษณะ ได้แก่ (1) โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากระยะเวลาที่เกิดกำไร มองว่ากำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่มีความยั่งยืน ใช้ในการพยากรณ์ได้ และมีความผันผวนน้อย (2) โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างกำไร รายการคงค้างและกระแสเงินสดมุมมองนี้มองว่ากำไรที่มีองค์ประกอบของรายการคงค้างสูงจะเป็นกำไรที่ด้อยคุณภาพ ในขณะที่กำไรที่มีองค์ประกอบของเงินสดสูงจะเป็นกำไรที่มีคุณภาพ

- (3) โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากแนวคิดเชิงคุณภาพในแม่บทการบัญชีของ FASB และ
- (4) โครงสร้างคุณภาพกำไรที่มาจากการดำเนินการตัดสินใจ

วิธีการวัดคุณภาพกำไร

การวัดคุณภาพกำไร (Earnings Quality) เกิดจากแนวคิดที่ว่าโครงสร้างของคุณภาพกำไรมาจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของรายการคงค้างและกระแสเงินสด โดยมองว่ากำไรที่มีคุณภาพคือกำไรที่มีองค์ประกอบของกระแสเงินสดสูงและมีองค์ประกอบรายการคงค้างต่ำ (Schipper and Vincent, 2003) โดยรายการคงค้างแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. แบ่งตามระยะเวลา จะแบ่งรายการคงค้างได้เป็น

1.1 รายการคงค้างระยะสั้น (Current Accruals) คือ รายการคงค้างที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนสินทรัพย์และหนี้สินหมุนเวียน เช่น รับรู้รายได้ที่ให้บริการแล้วแต่ยังไม่ได้รับชำระหรือ รับรู้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย เป็นต้น เราอาจเรียกรายการคงค้างประเภทนี้ว่า รายการคงค้างที่เกี่ยวข้องกับเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital Accruals)

1.2 รายการคงค้างระยะยาว (Long-Term Accruals) คือ รายการคงค้างที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนสินทรัพย์และหนี้สินระยะยาว เช่น การชะลอตัดค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

2. แบ่งตามการควบคุมของผู้บริหาร จะแบ่งรายการคงค้างได้เป็น

2.1 รายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ (Non-Discretionary Accruals) คือรายการคงค้างที่เกิดขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจและการดำเนินธุรกิจปกติ ซึ่งเราไม่สามารถควบคุมรายการคงค้างในส่วนนี้ได้ เช่น ยอดลูกหนี้การค้าซึ่งอาจมากขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจและธรรมเนียมของอุตสาหกรรม เป็นต้น

2.2 รายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) คือรายการคงค้างที่ผู้บริหารตกแต่งตัวเลข เช่น การเลือกใช้วิธีตัดค่าเสื่อมราคาเพื่อทำให้กำไรดูเติบโตอย่างมั่นคง เป็นต้น

ซึ่งงานวิจัยนี้เลือกใช้ รายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) เนื่องจาก รายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของผู้บริหาร เป็นรายการคงค้างที่ผู้บริหารของกิจการสามารถควบคุมการเกิดขึ้นของรายการนั้นได้ ทำให้รายการนั้นมีสภาวะแอบแฝงในการเป็นแหล่งกำเนิดของรายได้และค่าใช้จ่ายที่สำคัญ อันส่งผลกระทบต่อกำไร-ขาดทุนของกิจการ

วิธีวิเคราะห์คุณภาพกำไร

ในการทดสอบการวัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) ต้องใช้ตัวแบบ 2 ตัว คือ ตัวแบบรายการคงค้างรวม (Total Accruals) และตัวแบบรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (Nondiscretionary Accruals) โดยรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) เกิดจากผลต่างระหว่างรายการคงค้างรวมกับรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ แต่ละตัวแบบอธิบายได้ดังนี้ แต่ละตัวแบบอธิบายได้ดังนี้ (อนุชา ทัพยอม, 2555)

ตัวแบบรายการคงค้างรวม (Total accruals Model)

รายการคงค้างรวม (Total Accruals) สามารถคำนวณได้ 2 วิธี

1) รายการคงค้างตามแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Approach)

$$TAC_t = NI_t - CFO_t$$

โดยที่ TAC_t คือรายการคงค้างรวม

NI_t คือกำไรสุทธิ

CFO_t คือกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน

2) รายการคงค้างตามแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach)

$$TAC_t = \Delta CA_t - \Delta CL_t - \Delta Cash_t + \Delta DCL_t - Dep_t$$

โดยที่ TAC_t คือ รายการคงค้างรวม

ΔCA_t คือ การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียน

ΔCL_t คือ การเปลี่ยนแปลงหนี้สินหมุนเวียน

$\Delta Cash_t$ คือ การเปลี่ยนแปลงของเงินสดและรายการเทียบเท่า

เงินสด

ΔDCL_t คือ การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินระยะยาวที่ครบกำหนด

ชำระภายใน 1 ปี

DEP_t คือ ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ตัวแบบรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (Non-Discretionary Accruals)

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตพบว่า การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) มีตัวแบบที่นิยมใช้ในการประมาณค่ารายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ ดังนี้

1) The DeAngelo Model (1986)

พัฒนาโดย DeAngelo ในปี ค.ศ. 1986 การศึกษามูลค่าตามบัญชีที่เป็นตัวแทนของมูลค่าตลาด กรณีศึกษาการเข้าครอบงำกิจการโดยการซื้อหุ้นคืนจากการก่อหนี้ รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (Nondiscretionary Accruals) ตามแบบจำลองของ DeAngelo (1986) เกิดจากสัดส่วนของรายการคงค้างรวมในปีก่อน หาดด้วยสินทรัพย์รวมปีสองปีก่อน ดังนี้

$$NDA_t = TAC_{t-1} / TA_{t-2}$$

โดยที่ NDA_t = รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจปีที่ t

TAC_{t-1} = รายการคงค้างรวมปีที่ t-1

TA_{t-2} = สินทรัพย์รวมปีที่ t-2

2) The Healy Model (1985)

พัฒนาโดย Healy ในปี ค.ศ. 1985 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารและผลกำไรภายใต้แผนการจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้บริหาร เมื่อผลตอบแทนของผู้บริหารขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงาน ซึ่งผู้บริหารอาจทำการปรับรายการคงค้างให้สูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับทิศทางที่จะได้รับผลตอบแทน โดยในปีใดที่มีกำไรต่ำไม่มีโอกาสที่จะรับผลตอบแทน ผู้บริหารจะเร่งค่าใช้จ่ายให้สูงขึ้นในปีนั้น รายการคงค้างจากการดำเนินงานธุรกิจ (Nondiscretionary Accruals) ตามแบบจำลองของ Healy (1985) ใช้ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างรวมหารด้วยสินทรัพย์รวมในปีก่อนหน้า ดังนี้

$$NDA_t = [1/n] \sum_{T=n} (TAC_{t-n} / TA_{t-n-1})$$

โดยที่ NDA_t = รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจปีที่ t

TAC_{t-n} = รายการคงค้างรวมปีที่ t-n

$$\begin{aligned}
 TA_{t-n-1} &= \text{สินทรัพย์รวมปีที่ } t-n-1 \\
 n &= \text{จำนวนปีทั้งหมดที่ใช้ในการประมาณค่า}
 \end{aligned}$$

3) The Jones Model

พัฒนาโดย Jones ในปี ค.ศ. 1991 จากการศึกษาการจัดการกำไรของบริษัทเพื่อประโยชน์ในการขอรับเงินช่วยเหลือและสิทธิพิเศษในการส่งออกจากองค์การการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (United States International Trade Commission: ITC) จากการประสบปัญหาการทุ้มตลาดของบริษัทต่างชาติ Jones (1991) มีแนวคิดว่ารายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงมีความพยายามที่จะควบคุมผลกระทบที่เกิดจากสภาวะทั่วไปของเศรษฐกิจ โดยเพิ่มการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เพื่อควบคุมการเปลี่ยนแปลงของรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป และใช้วิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Square Method) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรและหารด้วยสินทรัพย์ต้นงวดเพื่อลดค่าคลาดเคลื่อนจากการประมาณการ ดังสมการนี้

$$NDA_t = \alpha_1 (1/T A_{t-1}) + \alpha_2 (\Delta REV_t / TA_{t-1}) + \alpha_3 (PPE_t / TA_{t-1})$$

โดยที่ NDA_t = รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจปีที่ t

ΔREV_t = การเปลี่ยนแปลงของรายได้ปีที่ t

PPE_t = ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ปีที่ t

TA_{t-1} = สินทรัพย์รวมปีที่ t

$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่

1,2,3

4) The Modified Jones Model

พัฒนาโดย Dechow *et al.* (1995) พัฒนาต่อจากแบบจำลองของ Jones (1991) เพื่อลดความผิดพลาดในการประมาณค่ารายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร เมื่อมีการรับรู้รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยการใช้การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับมาหักออกจากรายการเปลี่ยนแปลงรายได้ ก่อนที่จะประมาณการยอดรายการคงค้าง

จากการดำเนินธุรกิจโดยมีข้อสมมติฐานว่าการเปลี่ยนแปลงของยอดขายเชื่อเป็นผลมาจากการจัดการกำไรของผู้บริหารโดยใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจให้สินเชื่อ

$$NDA_t = \alpha_1(1/TA_{t-1}) + \alpha_2\{(\Delta REV_t - \Delta REC_t)/TA_{t-1}\} + \alpha_3(PPE_t/TA_{t-1})$$

โดยที่ NDA_t = รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจปีที่ t

ΔREV_t = การเปลี่ยนแปลงของรายได้ปีที่ t

ΔREC_t = การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับปีที่ t

PPE_t = ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ปีที่ t

TA_{t-1} = จำนวนสินทรัพย์รวม ณ สิ้นปีที่ t

$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ 1,2,3

ตัวแบบในการวัดรายการคงค้างถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงเลือกใช้ ทั้ง 4 แบบ เป็นตัวแบบในการวัดรายการคงค้างที่ไม่ได้ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทต่อคุณภาพกำไร

โครงสร้างของคณะกรรมการที่ดีเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถเสริมให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการในระดับที่สูงขึ้นในที่สุด คณะกรรมการที่มีโครงสร้างที่ดีควรประกอบด้วยกรรมการที่มีคุณสมบัติหลากหลาย ทั้งทักษะ ประสบการณ์ ความสามารถเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับบริษัท กรรมการแต่ละคนนำความรู้ความสามารถเฉพาะตัวและประสบการณ์ที่มีความแข็งแกร่งในแต่ละด้านที่แตกต่างกันมาใช้อย่างประสานกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บริษัท(อัญญา ชันวิทย์และคณะ, 2552 : น.185)

Holtz and Neto (2014) กล่าวว่าหนึ่งในความรับผิดชอบของคณะกรรมการคือการติดตามตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลที่เปิดเผยไว้ในรายงานทางการเงิน ลักษณะ โครงสร้าง และองค์ประกอบของคณะกรรมการ จะมีผลกระทบต่อคุณภาพของรายงานข้อมูลทางบัญชีซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไร ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวกับโครงสร้างคณะกรรมการมีหลายประเด็นและมีการศึกษากันอย่างแพร่หลาย ประเด็นแรก ได้แก่ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จาก

งานวิจัยของ Dimitropoulos and Asteriou (2010) และ Holtz and Neto (2014) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการซึ่งวัดจากสัดส่วนของกรรมการภายนอกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรประจำปี และบริษัทที่มีสัดส่วนของกรรมการภายนอกที่สูงขึ้นจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพสูงกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่มีสัดส่วนของกรรมการภายนอกที่ต่ำกว่า ในทำนองเดียวกัน Alves (2014) และ Klai and Omri (2010) พบว่ากรรมการอิสระภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไร เนื่องจากเมื่อมีบริษัทการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระในสัดส่วนที่มากกว่า การติดตามตรวจสอบรายงานทางการเงินก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดการกำไรก็จะลดลง ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น

ในทางตรงกันข้าม Rassas and Kamardin (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความอิสระของคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Bursa ประเทศมาเลเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2009 - ค.ศ. 2012 โดยวัดคุณภาพกำไรจากรูปแบบของรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร 2 รูปแบบ คือ รูปแบบ Modified Jones (Dechow et al, 1995). และ Modified Jones (Yoon et al., 2006) พบว่าคณะกรรมการที่มีความอิสระมากกว่าจะมีผลทำให้คุณภาพกำไรต่ำ เนื่องจากบริษัทในประเทศมาเลเซียมีความเข้มข้นของความเป็นเจ้าของสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการติดตามตรวจสอบของคณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบทำให้มีการติดตามตรวจสอบน้อยลง อย่างไรก็ตาม Hashim and Devi (2007) ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการและคุณภาพกำไร

ประเด็นที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับขนาดของคณะกรรมการ Dimitropoulos and Asteriou (2010) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของขนาดของคณะกรรมการต่อความสามารถในการให้ข้อมูลคุณภาพกำไรประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอเธนส์ประเทศกรีซ ระหว่างปี ค.ศ. 2000 - ค.ศ. 2004 พบว่าขนาดของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับความความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Klai and Omri (2010) ที่พบว่าขนาดของคณะกรรมการไม่มีความความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ Holtz and Neto (2014) ซึ่งได้ศึกษาผลกระทบของขนาดของคณะกรรมการต่อความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ BM & FBovespa ประเทศบราซิล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางลบต่อความสามารถในการ

ให้ข้อมูลรายงานกำไรทางบัญชี กล่าวคือบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการที่ มากกว่า 9 คน ส่งผลทำให้มีความสามารถในการให้ข้อมูลรายงานกำไรทางบัญชีลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรต่ำผลนี้ชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการให้ข้อมูลบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศบราซิลไม่ได้เพิ่มขึ้นถึงแม้จำนวนสมาชิกคณะกรรมการจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากลักษณะของตลาดหุ้นและบริษัทในประเทศบราซิลมีสภาพคล่องต่ำและมีขนาดเล็ก หรืออาจเกิดจากการที่มีจำนวนสมาชิกที่มากเกินไป อาจทำให้ประสิทธิภาพในการติดตามตรวจสอบของคณะกรรมการลดลงจึงทำให้ความสามารถในการให้ข้อมูลบัญชีลดลง

ประเด็นที่สามเรื่องเกี่ยวกับการควบหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารสูงสุด ทฤษฎีเสนอว่าหากประธานกรรมการและ CEO เป็นบุคคลคนเดียวกัน ปัญหาด้านตัวแทนของกิจการจะสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อด้านลบแก่กิจการ (อัญญา ชันธวิทย์และคณะ, 2552 : น.501) จากงานวิจัยของ Klai and Omri (2010) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการแยกตำแหน่งผู้บริหารและประธานคณะกรรมการเป็นคณะบุคคลกันกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรทางบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตูนิส ประเทศตูนิเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 1997 - ค.ศ. 2007 พบว่า การแยกตำแหน่งผู้บริหารและประธานคณะกรรมการเป็นคณะบุคคลกันมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร กล่าวคือ การแยกตำแหน่งนี้อาจนำไปสู่ความสับสนของผู้มีอำนาจภายในดังนั้นการแยกตำแหน่งผู้บริหารและประธานคณะกรรมการออกจากกันเป็นลดความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรส่งผลทำให้คุณภาพกำไรต่ำ ซึ่งขัดแย้งกับ งานวิจัยของ Holtz and Neto (2014) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ BM & FBovespa ประเทศบราซิล ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า การแยกบทบาทหน้าที่ของประธานกรรมการและกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการให้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยของ นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร (2554) ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่าง การควบตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุด

งานวิจัยของ Shi and Harris (2013) พบว่าการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นมีผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อคุณภาพกำไร แต่ Hashim and Rahman (2011) พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทซึ่งมีการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร ผลแสดงให้เห็นว่าการที่คณะกรรมการไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นทำให้คณะกรรมการมีความรู้ ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่และ

เป็นการสร้างภาพลักษณ์และทำให้ตัวเองมีชื่อเสียงจึงมีแรงจูงใจในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้นแต่ถ้าจำนวนบริษัทที่คณะกรรมการไปดำรงตำแหน่งในบริษัทอื่นมีมากเกินไปทำให้ประสิทธิภาพในการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรต่ำ

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรจะมีความสัมพันธ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพกำไร และมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

เนื่องจากภายหลังวิกฤตด้านเศรษฐกิจปีพ.ศ. 2540 เป็นต้นมานั้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่องในประเทศไทย ที่ต้องปฏิบัติตามพันธสัญญาตามข้อกำหนดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ(IMF) หลายประการ เช่น ให้อำนาจให้รัฐบาลไทยแก้ไขกฎเกณฑ์บางประการเพื่อให้นักลงทุนจากต่างประเทศสามารถลงทุนในประเทศไทยได้ง่ายขึ้น ปรับเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบของรัฐวิสาหกิจบางองค์การสู่การเป็นบริษัท ดำเนินการระงับกิจการสถาบันการเงินที่มีปัญหา ตลอดจนจะต้องจัดให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี และปรับมาตรฐานการบัญชีและการสอบบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีนานาชาติ (International Financial Reporting Standards: IFRS) และมาตรฐานการสอบบัญชีนานาชาติ (International Auditing Standards: IAS) รวมทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนได้มีการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดี มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้ประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่อง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท ต่อคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ เนื่องจากงานวิจัยในบริบทของประเทศไทย ยังไม่นิยมศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H_1 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา

H_2 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบในของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

H_3 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา

H_4 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

H_5 : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

การทบทวนวรรณกรรมเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร มีประเด็นที่สำคัญหลายประเด็นที่เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบและมีการศึกษากันอย่างแพร่หลาย ประเด็นแรก ได้แก่ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ Siagian and Tresnaningsih (2011) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของกรรมการตรวจสอบที่หนึ่งเป็นกรรมการอิสระตามที่ตลาดหลักทรัพย์จาการ์ต้า (JSX) กำหนดต่อรายงานของคุณภาพกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จาการ์ต้า (Jakarta Stock Exchange - JSX) ประเทศอินโดนีเซียระหว่างปี ค.ศ. 2000 - ค.ศ. 2003 พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระมีผลกระทบเชิงบวกต่อรายงานคุณภาพกำไรส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น เนื่องจากบริษัทได้รับคณะกรรมการตรวจสอบอิสระตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์จาการ์ต้า (JSX) ทำให้มีการจัดการกำไรลดลง (DA) อย่างมีนัยสำคัญในปีแรกและปีที่สองซึ่งปี ค.ศ. 2000 เป็นปีก่อนที่ JSX ออกกฎข้อบังคับและปี ค.ศ. 2003 เป็นปีที่สองหลังจากที่บริษัทส่วนใหญ่มีการดำเนินการตามข้อกำหนดของ JSX อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ Hamdan, Mushtaha and Sartawi (2013) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรเนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทอุตสาหกรรมในประเทศจอร์แดนไม่มีความเป็นอิสระเพราะมีครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ทางการเงินระหว่างสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบกับคณะกรรมการบริษัททำให้ลดความสามารถในการควบคุมการทำงานของบริษัทและการปรับปรุงคุณภาพกำไร (Improve Earnings Quality) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lin, Li and Yang (2006); Baxter and Cotter (2009); Nelson and Devi (2013); และ García, Barbadillo and Pérez (2012) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

ประเด็นที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ Lin, Li and Yang (2006) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบและการปรับกำไรย้อนหลังซึ่งเป็นตัววัดทางตรงของการจัดการกำไรของบริษัทสาธารณะชนที่จัดตั้งขึ้นในประเทศ

สหรัฐอเมริกาที่ปรับรายงานกำไรย้อนหลังสำหรับงบการเงินปี ค.ศ. 2000 พบว่าขนาดของ คณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเกิดขึ้นของการปรับกำไร ย้อนหลัง คือคณะกรรมการตรวจสอบที่มีขนาดใหญ่อาจให้การกำกับดูแลการรายงานทางการเงิน ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ซึ่งการกำกับดูแลดังกล่าวเป็นการปรับปรุงคุณภาพกำไรโดยลดความ น่าจะเป็นของการปรับงบการเงินใหม่ หลังจากการยื่นเอกสารชุดเดิมให้กับสำนักงาน คณะกรรมการ ก.ล.ต. ไปแล้วส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น ในทำนองเดียวกัน García, Barbadillo and Pérez (2012) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ กับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาดริดประเทศสเปน ระหว่างปีค.ศ. 2003 - ค.ศ. 2006 คุณภาพกำไรวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งคำนวณตามแบบ Jones' Model (1991) and Modified Jones พบว่าขนาดของคณะกรรมการ ตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการกำไร กล่าวคือ จำนวนของสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่เพิ่มมากขึ้นเลยมีโอกาที่จะหารหรือเกี่ยวกับปัญหาที่ เกี่ยวข้องมีผลทำให้การจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น แต่ถ้าคณะกรรมการ ตรวจสอบมีสมาชิกมากเกินไปก็อาจส่งผลให้เกิดความเห็นที่ลำเอียงได้

ในทางตรงกันข้าม Hamdan, Mushtaha and Sartawi (2013) ได้ศึกษา ผลกระทบระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์ ASE ประเทศจอร์แดนระหว่างปี ค.ศ. 2004 - ค.ศ. 2009 คุณภาพกำไรวัดตามตัว แบบ Richardson et al. (2005) และ Jones (1991) Model and Modified by Dechow et al.(1995) พบว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นในจำนวนที่ไม่เหมาะสมของคณะกรรมการตรวจสอบอาจทำให้ประสิทธิภาพ ในการทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบลดลงเนื่องจากการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและเกิด ความสับสนในการทำงาน อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ Baxter and Cotter (2009) พบว่าขนาดของ คณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรเนื่องจากปีที่ศึกษาเป็นปีก่อนที่บริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศออสเตรเลียที่จะนำข้อบังคับเกี่ยวกับคณะกรรมการ ตรวจสอบมาบังคับใช้ในปี ค.ศ. 2003

ประเด็นที่สามเกี่ยวกับความรู้ความชำนาญทางบัญชีการเงินของคณะกรรมการ ตรวจสอบ Nelson and Devi (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชี่ยวชาญของ คณะกรรมการตรวจสอบและคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Bursa ใน ประเทศมาเลเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 เนื่องจากมีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีเมื่อ

วันที่ 1 ตุลาคม ปี ค.ศ. 2007 พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชี (Accounting Expert) เป็นผู้บริหารระดับสูงและมีวุฒิการศึกษาทางด้านวิชาชีพบัญชี มีผลทำให้การจัดการกำไรลดลง ทำให้ข้อมูลงบการเงินมีความน่าเชื่อถือและมีคุณภาพดีขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ทางด้านบัญชีจะมีความสัมพันธ์ทำให้คุณภาพของรายงานทางการเงินดีกว่าและความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีสนับสนุนให้คณะกรรมการตรวจสอบมีการติดตามตรวจสอบมากขึ้น อย่างไรก็ตาม Hamdan, Mushtaha and Sartawi (2013) ได้มีการศึกษาผลกระทบระหว่าง ประสิทธิภาพทางการเงินกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ASE ประเทศจอร์แดนระหว่างปี ค.ศ. 2004 - ค.ศ. 2009 คุณภาพกำไรวัดตามตัวแบบ Richardson et al. (2005) และ Jones (1991) Model and Modified by Dechow et al.(1995) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพทางการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรเนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีประสิทธิภาพมากพอในเรื่องการจัดทำงบการเงินและการจัดการกำไร สอดคล้องกับ Baxter and Cotter (2009) พบว่าความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร จะเห็นได้ว่าการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรจะมีความสัมพันธ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพกำไร และมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H₀: โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไร

ประเด็นเกี่ยวกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีหลายประเด็น และมีการศึกษากันอย่างแพร่หลาย ประเด็นแรก ได้แก่ การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของ โดย Korkmaz, Ma and Zhou (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้ถือหุ้นรายใหญ่กับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ NYSE ฐานข้อมูลจาก Risk Metrics ระหว่างปี ค.ศ. 2009 - ค.ศ. 2011 พบว่าการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Blockholders) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร กล่าวคือยิ่งมีการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากขึ้น ก็จะทำให้คุณภาพกำไรต่ำลง แต่การมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เป็นทั้งบุคคลภายในและภายนอกมีผลกระทบต่อเชิงบวกต่อคุณภาพกำไร แสดงให้เห็นว่าการดำรงอยู่ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Blockholders) เป็น

สัญญาณของการกำกับดูแลองค์กรที่แข็งแกร่งไม่ว่าจะเป็น Blockholder ที่เป็นบุคคลภายในหรือภายนอก ในทางตรงกันข้าม Ayadi (2014) พบว่า การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของ (Ownership Concentration) มีผลกระทบในเชิงบวกต่อความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร (Earnings Informativeness) กล่าวคือถ้ามีการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของมากขึ้นจะทำให้มีความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรมากขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น

ประเด็นที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นสถาบัน โดย Velury and Jenkins (2006) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบันกับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนใน Compact Disclosure Compustat และ CRSP ทั้งหมดระหว่างปี ค.ศ. 1992 - ค.ศ. 1999 พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบันมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไร กล่าวคือถ้าผู้ถือหุ้นสถาบันมีการถือหุ้นเพิ่มขึ้นจะส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้นด้วย อาจเป็นไปได้ว่านักลงทุนสถาบันยังมีความสามารถในการวิเคราะห์งบการเงินเพิ่มเติมอย่างละเอียดและคล่องกว่านักลงทุนรายย่อย และแปลความหมายของข้อมูลกำไรที่กิจการประกาศได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ นักลงทุนสถาบันไม่เพียงแต่มีความเข้าใจข้อมูลทางการเงินแต่ยังมีประสิทธิภาพในการติดตามตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารทำให้การจัดการกำไรของฝ่ายบริหารลดลงคุณภาพกำไรก็เพิ่มขึ้น แต่ในทางกลับกันผลการศึกษาก็พบว่าการถือหุ้นแบบกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นสถาบันที่เพิ่มมากขึ้นอาจจะมีผลกระทบทำให้คุณภาพกำไรลดลงแสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการกระจุกตัวของการถือหุ้นมากขึ้นทำให้ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุมการปฏิบัติงานของบริษัทซึ่งผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุมอาจอาศัยความได้เปรียบในการควบคุมนโยบายบริษัทเพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าที่จะคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกคนดังนั้นการถือหุ้นแบบกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นสถาบันมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร กล่าวคือถ้ามีการถือหุ้นแบบกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นสถาบันสูงขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง

ในทางตรงกันข้าม Hashim and Devi (2007) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ถือหุ้นสถาบันและคุณภาพกำไร การถือหุ้นแบบกระจุกตัวโดยนักลงทุนสถาบันเป็นการสร้างแรงจูงใจสำหรับการติดตามตรวจสอบในการบริหารจัดการและการปรับปรุงคุณภาพของรายงานทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และพบว่าผู้ถือหุ้นสถาบันในตลาดทุนของประเทศมาเลเซียมีบทบาทมากขึ้น ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ayadi (2014) พบว่าผู้ถือหุ้นสถาบันมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไร

ประเด็นที่สามเป็นเรื่องเกี่ยวกับการถือหุ้นโดยครอบครัว Hashim and Devi (2007) ได้ศึกษาโครงสร้างความเป็นเจ้าของการถือหุ้นโดยครอบครัวส่งผลกระทบต่อคุณภาพ

กำไรของรายงานทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Bursa ในประเทศมาเลเซียพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของสมาชิกในครอบครัวและคุณภาพกำไรซึ่งชี้ให้เห็นว่าการถือหุ้นแบบกระจุกตัวในการเป็นเจ้าของครอบครัวมีแรงจูงใจที่จะลดค่าใช้จ่ายของต้นทุนตัวแทน ผ่านการจัดตำแหน่งที่ดีขึ้นของผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและฝ่ายจัดการ ในทำนองเดียวกัน Wang (2006) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถือหุ้นในรูปแบบครอบครัวที่เป็นผู้ก่อตั้งบริษัท (Founding Family Ownership) กับคุณภาพกำไรโดยใช้ข้อมูลจาก Standard & Poor's 500 Index ระหว่างปี ค.ศ. 1994 - ค.ศ. 2002 พบว่าโดยเฉลี่ยผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวผู้ก่อตั้งบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร กล่าวคือถ้าผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวผู้ก่อตั้งบริษัทมีมากขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวผู้ก่อตั้งบริษัทที่มีความสัมพันธ์ที่ทำให้รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร (Abnormal Accruals) ลดลง ความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไร (Earnings Informativeness) เพิ่มขึ้น และความเสถียรของผลขาดทุนชั่วคราวที่เป็นส่วนประกอบในกำไร (Persistence of Transitory Loss Components in Earnings) ลดลง จะเห็นได้ว่าการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไรจะมีความสัมพันธ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพกำไร จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H₇: โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ

Beasley and Salterio (2001) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของคณะกรรมการและองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบโดยสมัครใจมีจำนวนมากกว่าระดับต่ำสุดของกฎข้อบังคับที่กำหนดของบริษัทที่รายงานใน Business 1000 ประเทศแคนาดา ระหว่างปี ค.ศ. 1994 พบว่าลักษณะของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคณะกรรมการตรวจสอบ กล่าวคือบริษัทที่มีกรรมการภายนอกมากกว่า และบริษัทที่มีการแยกตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือกรรมการผู้จัดการใหญ่รวมทั้งบริษัทที่มีคณะกรรมการขนาดใหญ่มีแนวโน้มอย่างมีนัยสำคัญที่จะสร้างคณะกรรมการตรวจสอบแบบภาคสมัครใจเพิ่มขึ้น รวมถึงมีบุคคลภายนอกมากกว่าที่กฎหมายของบริษัทในประเทศแคนาดา กำหนด และบริษัท

เหล่านั้นมีแนวโน้มที่มีนัยสำคัญภาคสมมติที่รวมบุคคลภายนอกในคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ที่กว้างขวางมากขึ้นในการรายงานทางการเงิน

ในทำนองเดียวกัน Klein (2002) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับขนาดของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการและร้อยละของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการกล่าวคือความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบเพิ่มขึ้นตามขนาด ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และร้อยละของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการ เนื่องจากยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการกับคณะกรรมการตรวจสอบไม่มากนัก จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H₃: โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท กับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท

Schiehll and Santos (2004) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เซาเปาโล (Bovespa) ประเทศบราซิล ในปี ค.ศ. 2002 พบว่า 1) ความอิสระของคณะกรรมการ (สัดส่วนของกรรมการภายนอก) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงข้ามกับการกระจุกตัวของการเป็นเจ้าของ กล่าวคือสัดส่วนของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการบริษัทมีอยู่ต่ำระหว่างบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมรายเดียวในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ (Single Controlling Shareholder in the Ownership Structure) ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการภายนอกที่มากกว่าในคณะกรรมการบริษัทเพราะไม่มีผู้ถือหุ้นหลักที่สำคัญในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ ในทำนองเดียวกันการศึกษาคั้งนี้สัดส่วนของบริษัทที่มีคณะกรรมการด้วยเสียงส่วนใหญ่ (ผู้ถือหุ้นหลัก) ของกรรมการภายนอกมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มย่อยของบริษัท โดยที่ไม่มีผู้ถือหุ้นรายเดียวที่เป็นเจ้าของมากกว่าร้อยละ 50 ของทุนการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งสอดคล้องกับที่กล่าวว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการกระจุกตัวของการเป็นเจ้าของบริษัท 2) การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของและสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนมีผลกระทบในทิศทางตรงข้ามกับจำนวนกรรมการในคณะกรรมการของบริษัทเนื่องจากขนาดของคณะกรรมการในกลุ่มตัวอย่างของบริษัทในประเทศบราซิลนี้มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างของบริษัทสาธารณชนที่ซื้อขายหุ้นจากประเทศ

สหรัฐอเมริกาและแคนาดา 3) ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุมของบริษัทมหาชนในประเทศบราซิลมีแนวโน้มมากที่จะได้เป็นผู้บริหารหรือกรรมการของบริษัทหมายความว่าผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุมซึ่งเป็นผู้บริหารหรือกรรมการ(หรือทั้งสอง) อาจได้รับผลประโยชน์ทั้งทางการเงินหรือที่ไม่ใช่ทางการเงินจากการครอบครองตำแหน่งของผู้บริหาร หรือกรรมการ และอาจต้องการที่จะรักษาอำนาจในการที่จะรักษากระแสของผลประโยชน์เหล่านี้ ที่ไม่รวมของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยดังนั้นความเป็นไปได้สำหรับความขัดแย้งทางผลประโยชน์และยึดอำนาจจากผู้ถือหุ้นส่วนน้อยโดยผู้มีอำนาจควบคุมอยู่ในระดับสูงและอาจเป็นตัวแทนของความเสียงมากขึ้นสำหรับนักลงทุนภายนอก

อย่างไรก็ตามได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทของ Mak and Li (2001) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศสิงคโปร์ (SES) ข้อมูลระหว่างปี ค.ศ. 1995 พบว่าความเป็นเจ้าของบริษัทมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับลักษณะโครงสร้างคณะกรรมการ กล่าวคือการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ขนาดคณะกรรมการและการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับสัดส่วนของกรรมการภายนอก ส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Blockholder) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโครงสร้างความเป็นผู้นำที่ประธานกรรมการและ CEO เป็นบุคคลเดียวกัน และการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H_0 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างกระบวนการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

Klein(2002) ได้ทำการศึกษาเรื่องลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด S&P 500 ระหว่างปี ค.ศ. 1991 - ค.ศ. 1993 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ Regression Cross-Sectional พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายการคงค้างที่เกินปกติ กล่าวคือเมื่อความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการอิสระเพิ่มขึ้น การจัดการกำไรก็จะลดลงส่งผลให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้นหรือความเป็นอิสระของคณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบจะลดลงเมื่อรายการคงค้างที่เกินปกติมีขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น ผลกระทบที่เด่นชัดมากที่สุดเกิดขึ้นเมื่อทั้งคณะกรรมการหรือ

คณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยกรรมการเสียงข้างน้อยภายนอกผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าโครงสร้างคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระมากกว่าของผู้บริหาร(CEO) จะทำให้มีการติดตามตรวจสอบกระบวนการทางบัญชีการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ Anderson, Deli and Gillan (2003) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและเนื้อหาข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนใน S&P Super 1,500 ในปีค.ศ. 2001 พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท และจำนวนครั้งในการประชุมคณะกรรมการบริษัทที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการแยกบุคคลในตำแหน่งกรรมการผู้จัดการออกจากประธานกรรมการบริษัท ส่งผลให้ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรเพิ่มขึ้น แสดงถึงคุณภาพกำไรที่เพิ่มขึ้นและพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวนครั้งในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร หมายความว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ และ จำนวนครั้งในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบที่เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น และจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร กล่าวคือจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่ลดลง ส่งผลให้คุณภาพกำไรของกิจการเพิ่มขึ้น จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H_{10} : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไร

วรรณพร ศิริทิพย์ (2555) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2554 วัดคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้วิธีในการคำนวณรายการคงค้างรวม 2 ตัวแบบ ตัวแบบที่ 1(งบดุล) ตัวแบบที่ 2 (งบกระแสเงินสด) ซึ่งคำนวณตามแบบจำลอง Cross-Sectional Modified Jones

ผลการศึกษาพบว่า 1) ทั้ง 2 ตัวแบบ จำนวนคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร อาจมีสาเหตุมาจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทยมีจำนวนคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อนของกิจการ โดยกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการงานของบริษัทรวมทั้งกำกับดูแลและควบคุมผู้บริหาร

2) ผลการวิจัยตัวแบบที่ 1 (งบดุล) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการบริษัทที่มีความเป็นอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างลดลง ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นและมีคุณภาพดีขึ้น ในขณะที่ตัวแบบที่ 2 (งบกระแสเงินสด) ไม่พบความสัมพันธ์ 3) ผลการวิจัยทั้ง 2 ตัวแบบ พบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร อาจมีสาเหตุมาจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้คณะกรรมการควรประกอบไปด้วยคณะกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ของกรรมการทั้งคณะแต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน ส่งผลให้จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบแต่ละบริษัทไม่แตกต่างกัน 4) ทั้ง 2 ตัวแบบ ความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร อาจมีสาเหตุมาจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้กรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนต้องมีความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ด้านบัญชีและการเงินที่เพียงพอ ซึ่งสามารถทำหน้าที่ในการสอบทานความน่าเชื่อถือของงบการเงิน 5) ทั้ง 2 ตัวแบบ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ลงทุนสถาบัน และการถือครองหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นรัฐบาลไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร 6) ตัวแบบที่ 1 (งบดุล) สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ในขณะที่ตัวแบบที่ 2 (งบกระแสเงินสด) สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่วัดจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรกมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญกล่าวคือเมื่อสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างเพิ่มขึ้น ทำให้คุณภาพกำไรลดลง

ในขณะที่งานวิจัยของ นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2554) ได้ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ใช่กลุ่มธุรกิจการเงิน ในปี พ.ศ. 2551 พบว่าการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการมีผลกระทบในทางลบต่อการบริหารกำไร กล่าวคือเมื่อมีการบริหารจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น ส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันกลุ่มแองโกล-อเมริกัน และกลุ่มอเมริกาเหนือมีผลกระทบในทางลบต่อการบริหารกำไร เช่นเดียวกันคือเมื่อมีการบริหารจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การ

มีนักลงทุนสถาบันในกลุ่มแองโกล-อเมริกันและกลุ่มอเมริกาเหนือถือหุ้นเกินร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นทั้งสิ้นมีผลกระทบในทางลบต่อรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเช่นกัน การศึกษาผลกระทบของคณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีผลกระทบในทางบวกต่อการบริหารกำไร กล่าวคือยิ่งคณะกรรมการมีจำนวนมากขึ้นเท่าไร การบริหารกำไรก็จะเพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง และไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของกรรมการอิสระ การควมตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุด สัดส่วนของกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน ความถี่ในการประชุม คณะกรรมการตรวจสอบและ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบ กับรายการคงค้างโดยใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร จึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H_{11} : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

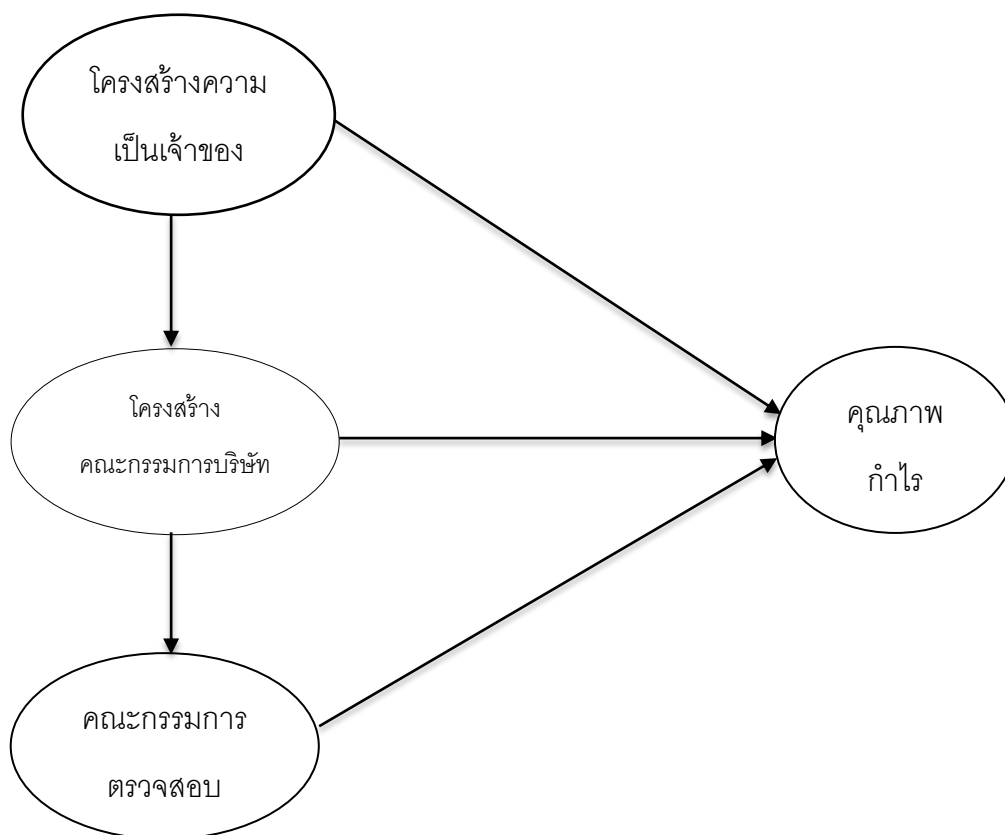
H_{12} : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

เมื่อธุรกิจเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นบริษัทขนาดใหญ่ขึ้นจำเป็นต้องแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างตัวการหรือเจ้าของกิจการกับตัวแทนหรือผู้บริหารงาน โดยวัตถุประสงค์ของผู้ถือหุ้นคือต้องการผลตอบแทนสูงสุด เมื่อกิจการแยกความเป็นเจ้าของและอำนาจในการควบคุมบริหารออกจากกัน และผู้บริหารได้รับอำนาจเต็มที่ในการบริหารทรัพยากรของเจ้าของ หากผู้บริหารมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการฉกฉวยโอกาสและตักตวงผลประโยชน์โดยการใช้อำนาจที่ตนเองได้รับหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองมากที่สุดโดยไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของเจ้าของหรือผู้ถือหุ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ก่อให้เกิดปัญหาระหว่างตัวการกับตัวแทน ซึ่งโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและโครงสร้างความเป็นเจ้าของเป็นกลไกที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่จะเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาระหว่างตัวการและตัวแทนได้ ซึ่งอาจเป็นไปตามทฤษฎีตัวแทนที่ให้แนวคิดไว้ว่า การให้ผู้บริหารเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจการ โดยให้ถือครองหุ้นเพราะจะมีแรงจูงใจในการบริหารงานและทำให้ผลประโยชน์เป็นไปในทิศทางเดียวกันระหว่างผู้ถือหุ้นกับผู้บริหาร ซึ่งจากการทบทวนงานวิจัยข้างต้น พบว่าโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่มีความแตกต่างกัน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรที่แตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตจะเห็นว่าเทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไรนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน การที่จะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้วิจัยแต่ละคน ทั้งนี้เพราะยังไม่มีผลการศึกษาคัดค้านที่ชี้ให้เห็นชัดว่า เทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไรแบบใดที่วิเคราะห์คุณภาพกำไรได้ดีที่สุด ซึ่งในครั้งนี้นักวิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไรจากรายการคงค้างที่คำนวณรายการคงค้างโดยตรงจากข้อมูลในงบกระแสเงินสด ซึ่งเป็นงบที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะต้องจัดทำและนำเสนออยู่แล้วโดยตัวแบบที่ใช้ในการวัดคุณภาพกำไรมี 4 ตัวแบบ ได้แก่ DeAngelo Model, Healy Model, The Jones Model(1991) และ Modified Jones Model by Dechow *et al.* (1995) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลจากการวิจัยในแต่ละตัวแบบ และจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของตลอดจนงานวิจัยในอดีตทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างความเป็นเจ้าของต่อคุณภาพกำไร ทำให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องอิทธิพลของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพการบริการพบว่ายังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่ากลไกการกำกับดูแลกิจการดังกล่าวมีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริการหรือไม่ จึงมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาความสัมพันธ์ของกลไกการกำกับดูแลกิจการไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ กลไกโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพการบริการของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ สำหรับวิธีการศึกษาเพื่อใช้ในการวิจัยนั้นจะประกอบไปด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอบเขตตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปรวิธีการเก็บข้อมูล รวมถึงสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งจะกล่าวในบทที่ 3

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555 ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.3 ขอบเขตตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปร

3.1.4 สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 ระเบียบวิธีการศึกษา

สำหรับวิธีการศึกษาเพื่อใช้ในการวิจัยนั้นจะประกอบไปด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอบเขตตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปรวิธีการเก็บข้อมูล รวมถึงสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนภายหลังในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการปีพ.ศ.2555 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินเนื่องจากกลุ่มธุรกิจนี้มีหลักเกณฑ์ข้อบังคับรวมทั้งการนำเสนอรายการในงบการเงินแตกต่างจากธุรกิจอื่น ๆ มีจำนวนทั้งสิ้น 149 บริษัท ซึ่งเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2557 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ 745 ตัวอย่าง

ตาราง 3.1 จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร(บริษัท)
จำนวนประชากรทั้งหมด	582
หัก บริษัทที่จดทะเบียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537	337
หัก กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	59
หัก บริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	12
หัก บริษัทที่ไม่ได้มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุด ณ 31 ธันวาคม	25
รวม	149
กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	25
กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	7
กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	10
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	36
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	24
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	20
กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	27
รวม	149

หมายเหตุ : ที่มาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 7 มีนาคม พ.ศ. 2559

สำหรับการพิจารณาความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการพิจารณาถึงขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิค

การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างตาม Hair et al.(1995) ที่แนะนำว่าขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 200 - 300 ตัวอย่าง Hair et al. (1995) ได้แนะนำว่า ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยควรมีขนาดตัวอย่าง 10 - 20 เท่า ของจำนวนตัวแปรสังเกตในงานวิจัยนั้นๆ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีตัวแปรสังเกตจำนวน 15 ตัวแปร ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมและเพียงพอจึงควรมีอย่างน้อย 10 เท่า x 15 ตัวแปรสังเกต เท่ากับ 150 ตัวอย่าง ถึง 20 เท่า x 15 ตัวแปรสังเกต เท่ากับ 300 ตัวอย่าง ซึ่งจากผลการคำนวณเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนเพียงพอและมากกว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM)

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงประจักษ์ (Empirical Research) แหล่งข้อมูลที่ใช้คือแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ประกอบด้วย งบการเงินรวม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2557 ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบที่เปิดเผยในฐานข้อมูล SETSMART รายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) โดยสืบค้นจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฐานข้อมูล SETSMART รวมถึงวารสาร เอกสารวิชาการ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ บทความ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 ขอบเขตตัวแปรและการวัดค่าของตัวแปร

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการโดยกำหนดให้

ขอบเขตตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

1) ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรภายนอก (Exogenous Latent Variable) มีจำนวน 3 ตัวแปรแฝง ได้แก่

1.1) โครงสร้างคณะกรรมการ ซึ่งเป็นตัวแปรแฝงที่วัดจากตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) จาก 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) จำนวนคณะกรรมการบริษัท (2) จำนวนของกรรมการอิสระ (3) การแยกตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ (4) การดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น

1.2) โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นตัวแปรแฝงที่วัดจากตัวแปรสังเกตได้จาก 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ (2) จำนวนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (3) จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางการบัญชีหรือการเงิน

1.3) โครงสร้างความเป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นตัวแปรแฝงที่วัดจากตัวแปรสังเกตได้จาก 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นสถาบัน (2) สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว (3) สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย (4) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่

2) ตัวแปรตามหรือตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Latent Variable) มี 1 ตัวแปร ได้แก่ คุณภาพกำไร โดยวัดจากตัวแปรสังเกต (Observed Variable) จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ การวัดระดับรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยใช้ 1) The DeAngelo Model (1986) 2) The Healy Model (1985) 3) The Jones Model (1991) 4) The Modified Jones Model by Dechow et al. (1995)

การวัดค่าของตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

การวัดโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท

- 1) ขนาดของคณะกรรมการ วัดจากจำนวนคณะกรรมการบริษัท
- 2) จำนวนกรรมการอิสระ วัดจากร้อยละของกรรมการภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารที่มีความอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทต่อขนาดของคณะกรรมการ
- 3) การแยกตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการแสดงให้เห็นถึงประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกันหรือมีใช้บุคคลเดียวกัน โดย
 - ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมิได้เป็นบุคคลเดียวกันแทนด้วย 1
 - ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกันแทนด้วย 0

4) การดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น วัดจากสัดส่วนของจำนวนของกรรมการที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นเกิน 5 บริษัท (รวมบริษัทในเครือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

การวัดโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ

- 1) จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ วัดจากจำนวนคณะกรรมการบริษัท
- 2) จำนวนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ วัดจากจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ
- 3) สัดส่วนของจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีคุณสมบัติทางด้านบัญชีหรือการเงินต่อคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด

การวัดโครงสร้างความเป็นเจ้าของ

- 1) สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน วัดจากผู้ถือหุ้น 10 อันดับแรก ว่ามีส่วนถือหุ้นโดยสถาบันกึ่งเปอร์เซ็นต์
- 2) สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว วัดจากผู้ถือหุ้น 10 อันดับแรก ว่ามีส่วนถือหุ้นโดยครอบครัวกึ่งเปอร์เซ็นต์
- 3) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นนิติบุคคลไทย วัดจากผู้ถือหุ้น 10 อันดับแรก ว่ามีส่วนถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยกึ่งเปอร์เซ็นต์
- 4) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ วัดจากร้อยละของหุ้นสามัญที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ว่ามีส่วนถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่กึ่งเปอร์เซ็นต์

การวัดคุณภาพกำไร

วัดจากรายการคงค้างที่อยู่ภายใต้ดุลพินิจผู้บริหาร (Discretionary Accrual) และสูตรคำนวณหารายการคงค้างรวม (Total accruals) มีขั้นตอนดังนี้

- 1) คำนวณหารายการคงค้างรวม (Total accruals) จากการทบทวนวรรณกรรมในอดีตที่เกี่ยวข้องกับรายการคงค้างทั้งหมดพบว่า รายการคงค้างรวม สามารถคำนวณได้ 2 วิธีดังนี้

1.1) รายการคงค้างตามแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Approach)

$$TAC_t = NI_t - CFO_t$$

โดยที่

TAC_t	=	รายการคงค้างรวม
NI_t	=	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ
CFO_t	=	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน
T	=	ปีที่ใช้ในการศึกษา

1.2) รายการคงค้างตามแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach)

$$TA_t = \Delta CA_t - \Delta CL_t - \Delta Cash_t + \Delta DCL_t - Dep_t$$

โดยที่

TA_t	คือ	รายการคงค้างรวม
ΔCA_t	คือ	การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียน
ΔCL_t	คือ	การเปลี่ยนแปลงหนี้สินหมุนเวียน
$\Delta Cash_t$	คือ	การเปลี่ยนแปลงของเงินสดและรายการเทียบเท่า เงินสด
ΔDCL_t	คือ	การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินระยะยาวที่ครบกำหนด ชำระภายใน 1 ปี
DEP_t	คือ	ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Approach) ในการประมาณการรายการคงค้างทั้งหมด เนื่องจากงานวิจัยของ Hribar and Collins (2002) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประมาณการรายการคงค้างระหว่างการใช้แนวคิดงบดุล และแนวคิดกระแสเงินสดพบว่าการใช้แนวคิดงบดุล ในการประมาณรายการคงค้างนั้นจะมีความผิดพลาดสูง หากกิจการมีการรวมกิจการ การซื้อกิจการ การเปลี่ยนแปลงทางการบัญชี การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และการยกเลิกการดำเนินงานหรือการลงทุนต่าง ๆ เกิดขึ้น อีกทั้งทำให้ผลการวิเคราะห์ความถดถอยที่ใช้ในการคำนวณรายการคงค้างจากการดำเนินงานและรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารไม่ถูกต้อง การศึกษาครั้งนี้จึงเลือกใช้การคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด เพื่อลดความผิดพลาดในการประมาณรายการคงค้าง

2) คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ นำผลจากการคำนวณรายการคงค้างรวมในขั้นตอนที่ 1 มาใส่ในสมการถดถอย ต่อไปนี้เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์

$$TAC_t / TA_{t-1} = \alpha_1 (1/TA_{t-1}) + \alpha_2 (\Delta REV_t / TA_{t-1}) + \alpha_3 (PPE_t / TA_{t-1})$$

โดยที่

$$TA_{t-1} = \text{สินทรัพย์ทั้งหมด ณ สิ้นงวดในปีที่ } t-1$$

$$\Delta REV_t = \text{การเปลี่ยนแปลงในยอดขาย}$$

$$PPE_t = \text{สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา ณ วันสิ้นงวดในปีที่ } t$$

3) คำนวณหารายการคงค้างที่ไม่อยู่ภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร (Non-discretionary Accrual : NDA) โดยใช้ตัวแบบดังนี้

3.1) The DeAngelo Model (1986)

$$NDA_t = TAC_{t-1} / TA_{t-2}$$

โดยที่

$$NDA_t = \text{รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลยพินิจผู้บริหารปีที่ } t$$

$$TAC_{t-1} = \text{รายการคงค้างรวมปีที่ } t-1$$

$$TA_{t-2} = \text{สินทรัพย์รวมปีที่ } t-2$$

3.2) The Healy Model (1985)

$$NDA_t = [1/n] \sum_{T-n} (TAC_{t-n} / TA_{t-n-1})$$

โดยที่

$$NDA_t = \text{รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจปีที่ } t$$

$$TAC_{t-n} = \text{รายการคงค้างรวมปีที่ } t-n$$

$$TA_{t-n-1} = \text{สินทรัพย์รวมปีที่ } t-n-1$$

$$n = \text{จำนวนปีทั้งหมดที่ใช้ในการประมาณค่า}$$

3.3) The Jones Model

$$NDAC_t = \alpha_1 (1/TA_{t-1}) + \alpha_2 (\Delta REV_t / TA_{t-1}) + \alpha_3 (PPE_t / TA_{t-1})$$

โดยที่

$NDAC_t$	=	รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจปีที่ t
ΔREV_t	=	การเปลี่ยนแปลงของรายได้ปีที่ t
PPE_t	=	สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคาปีที่ t
TA_{t-1}	=	สินทรัพย์รวมปีที่ t-1
$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ 1,2,3

3.4) The Modified Jones Model (1995)

$$NDAC_t = \alpha_1(1/TA_{t-1}) + \alpha_2(\Delta REV_t - \Delta REC_t / TA_{t-1}) + \alpha_3(PPE_t / TA_{t-1})$$

โดยที่

$NDAC_t$	=	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลยพินิจผู้บริหาร t
ΔREV_t	=	การเปลี่ยนแปลงในยอดขายปีที่ t
ΔREC_t	=	การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับปีที่ t
PPE_t	=	สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคาปีที่ t
TA_{t-1}	=	จำนวนสินทรัพย์รวม ณ สิ้นปีที่ t
$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ 1,2,3

4) คำนวณหารายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร(Discretionary Accrual : DAC)

$$DAC_t = (TAC_t / TA_{t-1}) - NDAC_t$$

โดยที่ DAC_t = รายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร

3.1.4 สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร

สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3.2 แสดงสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปร

สัญลักษณ์	ตัวแปร	ความหมาย
BOD	ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรแฝงภายนอก	โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท (Board Structure)
BDSIZE	ตัวแปรสังเกตได้	ขนาดของคณะกรรมการ (Board Size)
BDIND	ตัวแปรสังเกตได้	สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความเป็นอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด(Board of Directors' Independence)
BDCHAIR	ตัวแปรสังเกตได้	การแยกดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ (Chairman and Managing Director)
BDINT	ตัวแปรสังเกตได้	สัดส่วนการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นเกิน 5 บริษัทต่อคณะกรรมการบริษัททั้งหมด (Board Interlocks)
AC	ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรแฝงภายนอก	คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee)
AUDSIZE	ตัวแปรสังเกตได้	จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ(Audit Committee Size)
AUDIND	ตัวแปรสังเกตได้	จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (Audit Committee Independence)
AUDEXP	ตัวแปรสังเกตได้	ความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ(Audit Committee Expertise)
OS	ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรแฝงภายนอก	โครงสร้างความเป็นเจ้าของ(Ownership Structure)
SINS	ตัวแปรสังเกตได้	สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน (Shareholding by Institution)
SF	ตัวแปรสังเกตได้	สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว(Shareholding by Family)
SOWN	ตัวแปรสังเกตได้	สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่(Shareholding by Ownership Concentration)
EQS	ตัวแปรตามหรือตัวแปรแฝงภายใน	คุณภาพกำไร (Earnings Quality)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการหาค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ผู้วิจัยนำมาใช้ในการอธิบายหรือบรรยายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะโดยทั่วไปของตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ และเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของการใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) (สุวิมล ติรกานันท์, 2555; กริช แรงสูงเนิน, 2554) ได้แก่ 1) ข้อมูลมีความครบถ้วนเพื่อตรวจสอบข้อมูลตัวแปรสังเกตว่าครบถ้วนหรือไม่ 2) ข้อมูลมีการแจกแจงข้อมูลเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลมีการแจกแจงปกติหรือไม่ 3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต เพื่อตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรสังเกตต้องไม่เกิน 0.80 โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยจำนวนความถี่ (Frequency : F) ค่าร้อยละ (Percentage) ของกลุ่มอุตสาหกรรม ส่วนค่าเฉลี่ย (Mean : M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ค่าต่ำสุด (Minimum : MIN) ค่าสูงสุด (Maximum : MAX) ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง เพื่ออธิบายถึงลักษณะของการแจกแจงและการกระจายของตัวแปรสังเกต ซึ่งความเบ้และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตแต่ละตัวบ่งบอกว่าการแจกแจงปกติหรือไม่ โดยถ้าตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงปกติค่าความเบ้เท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ถ้าตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงลักษณะเบ้ซ้ายค่าความเบ้จะมีค่าเป็นลบ หรือน้อยกว่า 0 และถ้าตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงลักษณะเบ้ขวา ค่าความเบ้จะมีค่าเป็นบวกหรือมากกว่า 0 และโค้งการแจกแจงปกติจะมีค่าความโด่งเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ถ้าตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงลักษณะค่อนข้างป้านจะมีค่าความโด่งเป็นลบ หรือน้อยกว่า 0 และถ้ามีตัวแปรสังเกตมีการแจกแจงลักษณะยอดสูงจะมีค่าความโด่งเป็นบวกหรือมากกว่า 0 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2550)

ส่วนสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยนำมาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงหรือไม่สามารถระบุทิศทางของความสัมพันธ์ และขนาดของความสัมพันธ์ว่ามีค่าอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

ตาราง 3.3 แสดงระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
0.90-1.00	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงมาก
0.70-0.90	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง
0.50-0.70	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง
0.30-0.50	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ
0.00-0.30	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก

จากตารางแสดงระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อบอกระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) จะต้องมีค่าไม่ควรวเกิน +0.80 (กรีซ แรงสูงเนิน, 2554)

นอกจากนี้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในภาพรวมโดยดูจากค่า KMO>0.5 และค่า Bartlett Test of Sphericity ต้องมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ 0.000 จึงแสดงว่าข้อมูลตัวแปรชุดนี้เหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่

2.1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ซึ่งการวิเคราะห์สมการโครงสร้างเป็นเทคนิคการวิเคราะห์สมมติฐานระหว่างตัวแปรแฝง (Latent Variable) หลายๆ ปัจจัยพร้อมกัน จึงเหมาะแก่การใช้งานเพื่อการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อพิสูจน์การยอมรับหรือปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (กรีซ แรงสูงเนิน, 2554) และในการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผู้วิจัยได้กำหนดสมการโครงสร้างไว้ก่อนล่วงหน้าจากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 ซึ่งการวิเคราะห์สมการโครงสร้างเป็นวิธีที่ผสมกันระหว่าง 2 วิธี ได้แก่ 1)การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และ 2) การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis: PA) (กรีซ แรงสูงเนิน, 2554)

2.2) การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคความแปรปรวนสองทาง (Two-way between-groups ANOVA) เป็นเทคนิคสำหรับการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัวและตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อให้เห็นความแตกต่างและขนาดของอิทธิพลแต่ละกลุ่ม ขนาดอิทธิพลหมายถึงถึง

ขนาดของผลหรือขนาดของอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม การแปลความหมายของขนาดของอิทธิพล (Effect Size) สามารถแปลผลขนาดอิทธิพลโดย 0.01 หมายถึงมีอิทธิพลน้อยมาก, 0.06 หมายถึงมีอิทธิพลปานกลาง, 0.14 หมายถึงมีอิทธิพลมากที่สุด (Pallant, 2011)

ตาราง 3.4 สรุปสถิติเชิงอนุมาน

คำถาม วิจัย	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้
			ทดสอบ
1	H_1 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการ บริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียน ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการ การเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา	เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการ ตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลง การกำกับดูแลกิจการมีการ	Two-way between-groups ANOVA
2	H_2 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการ บริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียน ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม	เพื่อศึกษาความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมใน โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนใน ระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Two-way between-groups ANOVA
3	H_3 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่าง การเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลง ตามระยะเวลา	เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาของระดับ คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการ เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Two-way between-groups ANOVA
4	H_4 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่าง การเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่าง ตามประเภทอุตสาหกรรม	เพื่อศึกษาความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมของ คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการ เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Two-way between-groups ANOVA

คำถามวิจัย	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
5	H ₅ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM
6	H ₆ : โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM
7	H ₇ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM
8	H ₈ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM
9	H ₉ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM

คำถามวิจัย	สมมติฐานการวิจัย	คำอธิบาย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
10	H ₁₀ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM
11	H ₁₁ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM
12	H ₁₂ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและคุณภาพกำไรคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน	เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ	Structural Equation Modeling : SEM

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและการเปลี่ยนแปลงระดับของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach) ใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้น สถิติเชิงอนุมานเพื่อหาการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและระดับของคุณภาพกำไร และใช้ตัวแบบสมการโครงสร้างเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์และรายงานผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 การอธิบายลักษณะข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร โดยพิจารณาจากค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่ง เพื่ออธิบายลักษณะของการแจกแจงและการกระจายของตัวแปรสังเกตได้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและระดับของคุณภาพกำไรหลังในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ ด้วยเทคนิคความแปรปรวนสองทาง(Two-way between-groups ANOVA)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้เทคนิค Pearson Correlation เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ทิศทางของความสัมพันธ์ และขนาดของความสัมพันธ์ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร โดยใช้เทคนิค สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equations Model: SEM) ซึ่งเทคนิคดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์ สมมติฐานระหว่างตัวแปรแฝง (Latent Variable) หลายปัจจัยพร้อมกัน เพื่อพิสูจน์การยอมรับหรือ ปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (กรีซ แรงสูงเนิน, 2554) การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) และ 2) การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis : PA)

ตอนที่ 1 การอธิบายลักษณะข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ในส่วนนี้เป็นการอธิบายข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็น บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2557 โดยยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่ประกอบด้วย ธนาคารและเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่ม กองทุน รวมทั้งกลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต บริษัทที่ไม่ได้ปิดรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม และบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ได้มาซึ่งจำนวนตัวอย่าง ทั้งสิ้น 745 ตัวอย่าง จาก 149 บริษัท และใช้สถิติเชิงพรรณนาอธิบายภาพรวมทั่วไปของข้อมูล ลักษณะการแจกแจงค่าสถิติเบื้องต้น ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร

ตาราง 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (พ.ศ. 2553 – 2557)

ประเภท	ร้อยละ	รวม	2553	2554	2555	2556	2557
อุตสาหกรรม							
ทรัพยากร	4.7	35	7	7	7	7	7
เทคโนโลยี	6.7	50	10	10	10	10	10

ประเภท	ร้อยละ	รวม	2553	2554	2555	2556	2557
อุตสาหกรรม							
เกษตรและอาหาร	16.8	125	25	25	25	25	25
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	18.1	135	27	27	27	27	27
สินค้าอุปโภคบริโภค	14.1	105	21	21	21	21	21
สินค้าอุตสาหกรรม	15.4	115	23	23	23	23	23
บริการ	24.2	180	36	36	36	36	36
บริษัท-ปี	100	745	149	149	149	149	149

ตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนบริษัทที่ศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (ร้อยละ 24.2) รองลงมาได้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรมเทคโนโลยี ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.7)

ผู้วิจัยได้คำนวณหารายการคงค้างรวมตามแนวคิดกระแสเงินสดโดยนำกระแสเงินสดจากการดำเนินงานหักด้วยกำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ และแสดงผลไว้ในตาราง 4.2 ผลจากการคำนวณพบว่ารายการคงค้างรวมโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ -800 ล้านบาท รายการคงค้างรวมต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ -119 ล้านบาท และสูงสุดอยู่ที่ประมาณ 25,000 ล้านบาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ประมาณ 6.7 ล้านบาท แสดงให้เห็นได้ว่ากลุ่มบริษัทที่ทำการศึกษาโดยส่วนใหญ่สามารถสร้างกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานได้สูงกว่ากำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ และมีรายการคงค้างรวมในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพกำไรตามแนวคิดกระแสเงินสดจะเห็นว่าคุณภาพกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ค่อนข้างดี

ผู้วิจัยได้ใช้ตัวแบบ The Jones Model 1991 The Modified Jones Model 1995 The DeAngelo Model และ The Healy Model ในการคำนวณหารายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยเมื่อผู้วิจัยใช้ตัวแบบ The Jones Model 1991 วัดรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารพบว่ามีค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างดังกล่าวอยู่ที่ -.0198126 โดยค่าต่ำสุดของรายการคง

ค้ำดังกล่าวอยู่ที่ -1.7869495 และค่าสูงสุดอยู่ที่ 4.0259776 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.2682590 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายการค้ำซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ แสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ค่อนข้างดี

ตัวแบบ The Modified Jones Model 1995 ให้ผลสรุปเช่นเดียวกับตัวแบบ The Jones Model 1991 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของรายการค้ำในดุลยพินิจของผู้บริหารอยู่ที่ -0.00163920 โดยค่าต่ำสุดอยู่ที่ -1.8403885 และค่าสูงสุดอยู่ที่ 3.9417691 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.2663636 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ค่อนข้างดีเช่นกัน

เมื่อผู้วิจัยพิจารณาผลจากการคำนวณรายการค้ำในดุลยพินิจของผู้บริหารด้วยตัวแบบ The DeAngelo Model และตัวแบบ The Healy Model โดย The DeAngelo Model แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมแล้วบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายการค้ำซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ค่อนข้างดี (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.0050590 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ -8.7653789 และค่าสูงสุดอยู่ที่ 9.5196590 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.4948911) ผลจาก The Healy Model ก็แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมแล้วบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายการค้ำภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ค่อนข้างดีเช่นกัน (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.0084527 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ -2.8992667 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 7.6443058 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.3599913)

ผลจากการใช้ตัววัดเกณฑ์ค้ำภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารที่แตกต่างกันทั้ง 4 ตัวแบบพบว่าในภาพรวมแล้วบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายการค้ำภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถในการระดมเงินสดจากการดำเนินงานได้สูงกว่ากำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ และคุณภาพกำไรของบริษัทส่วนใหญ่ค่อนข้างดี

โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทเป็นกลไกการกำกับดูแลกิจการที่สำคัญและมีการใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ใช้ขนาดคณะกรรมการบริษัท ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท การแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการและการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการในบริษัทอื่นเป็นตัววัดสำหรับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Klai and Omri (2013) และ Holtz and Neto (2014) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการบริษัทและความสามารถในการ

การให้ข้อมูลกำไรทางบัญชี ซึ่งได้ใช้ขนาดคณะกรรมการบริษัท ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และการแยกตำแหน่งระหว่างผู้บริหารและประธานคณะกรรมการ เป็นตัววัดสำหรับลักษณะของ คณะกรรมการบริษัท ส่วนงานวิจัยของ Shi and Harris (2013) และ Hashim and Rahman (2011) ใช้ตัววัดคือการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจำนวนคณะกรรมการบริษัทจากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วจำนวนคณะกรรมการบริษัทจะอยู่ที่ 11 คน โดยจำนวนคณะกรรมการบริษัทที่ น้อยที่สุดอยู่ที่ 5 คน และมากที่สุดที่ 18 คน ซึ่งในแต่ละบริษัทจำนวนคณะกรรมการจะมีความ แตกต่างกัน(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 2.5811และความโค้งที่ -.443) นอกจากนี้ยังพบว่าขนาด คณะกรรมการบริษัทของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยส่วนใหญ่มีจำนวนน้อยกว่า 11 คน (ความเบ้ที่ 0.421) เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนคณะกรรมการบริษัทระหว่างมากที่สุดกับน้อยที่สุดมี ความแตกต่างกันถึง 13 คน มีความเป็นไปได้ว่าความแตกต่างกันในขนาดของธุรกิจ และประเภท อุตสาหกรรมอาจส่งผลกระทบต่อความต้องการจำนวนของคณะกรรมการที่แตกต่างกัน ตามข้อเสนอแนะ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการควรมีขนาดที่เหมาะสมโดยต้องมีจำนวนไม่ น้อยกว่า 5 คน และไม่ควรมากเกิน 12 คนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด ประเภทและความซับซ้อนของธุรกิจ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) ผลจากข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาแสดงให้เห็นว่าบริษัท ส่วนใหญ่ได้นำข้อเสนอแนะของตลาดหลักทรัพย์ ฯ เป็นแนวทางการปฏิบัติการกำหนดจำนวน คณะกรรมการของบริษัท

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ของตัวแปร (N = 745)

ตัวแปร	Min	Max	Mean	S.D.	Skewness	Kurtosis
1. รายการคงค้างรวม	-118718125	25460654	-799940	6650094	-10.217	150.591
2. รายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหาร						
2.1 The Jones Model 1991	-1.7869495	4.0259776	-.0198126	0.2682590	2.962	76.427
2.2 The Modified Jones Model 1995	-1.8403885	3.9417691	-0.0163920	0.2663636	2.694	73.192
2.3 The DeAngelo Model	-8.7653789	9.5196590	.0050590	0.4948911	2.059	315.846
2.4 The Healy Model	-2.8992667	7.6443058	.0084527	0.3599913	11.088	285.742
3. โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท						
3.1 จำนวนคณะกรรมการบริษัท	5	18	11	2.5811	0.421	-0.443
3.2 ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	23.00	75.00	39.068	7.570	1.166	1.314
3.3 การดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น	0.00	83.00	24.02	22.99	.613	-.831
4. โครงสร้าง คณะกรรมการตรวจสอบ						
4.1 ขนาด คณะกรรมการตรวจสอบ	2.00	5.00	3.00	.413334	2.827	8.716
4.2 จำนวนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ	2.00	5.00	3.00	.432196	2.289	7.916
4.3 จำนวน คณะกรรมการตรวจสอบที่มี ความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือ การเงิน	0	3	1.00	.769587	.505	-.146

ตัวแปร	Min	Max	Mean	S.D.	Skewness	Kurtosis
5. โครงสร้างความเป็นเจ้าของ						
5.1 สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน	0.00	74.22	7.71	10.80	2.494	8.000
5.2 สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว	0.00	86.75	28.31	23.22	0.289	-1.027
5.3 สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย	0.00	97.4	13.67	21.417	1.682	2.206
5.4 สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่	13.4	99.8	69.17	16.87	-0.551	0.206

นอกจากนี้ยังมีตัวแปรที่ศึกษาที่มีลักษณะของตัวแปรเป็น Dummy ซึ่งมีค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

ตาราง 4.3 ความถี่ ร้อยละและร้อยละสะสมของการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
ไม่แยกตำแหน่ง	266	35.70	35.70
แยกตำแหน่ง	479	64.30	100.00
Total	745	100	

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทโดยพิจารณาจากสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความเป็นอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทโดยส่วนใหญ่ยังคงน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมีการกระจุกตัวของจำนวนคณะกรรมการอิสระในบางบริษัท (เฉลี่ยที่ร้อยละ 39 ความเบ้ที่ 1.166 และความโด่งที่ 1.314) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าจำนวนคณะกรรมการอิสระในแต่ละบริษัทจะมีความแตกต่างกันมาก (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 7.6) แม้ว่าจำนวนคณะกรรมการอิสระจะน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตลาดหลักทรัพย์ได้แนะนำไว้ (ข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.3) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น โดยพิจารณาจากสัดส่วนของจำนวนของกรรมการที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นเกิน 5 บริษัท (รวมบริษัทในเครือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด จากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วจำนวนกรรมการที่ไปการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นยังมีน้อยอยู่ (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 24) และมีบางบริษัทที่กรรมการไม่ไปเป็นกรรมการของบริษัทอื่นเลย แต่ก็มีบางบริษัทที่กรรมการส่วนใหญ่ไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นเกินกว่า 5 บริษัท (ค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 83) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าสัดส่วนการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นของกรรมการแต่ละบริษัทมีความแตกต่างกันมาก (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 22.99 ความเบ้ที่ .613 และความโด่งที่ -.831)

จากตาราง 4.3 จะเห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีการแยกบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ แสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลจากข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทแสดงให้เห็นว่า จำนวนคณะกรรมการบริษัทโดยเฉลี่ยในแต่ละบริษัทจะมีมากกว่า 10 คน โดยที่สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการยังมีน้อย อย่างไรก็ตามบริษัทส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการแยกการดำรงตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และกรรมการที่ไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นยังมีไม่มากนัก

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลของ โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบจากบริษัทกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด 745 ตัวอย่าง เพื่อพิจารณาถึงขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวน คณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระและจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญ ทางบัญชีหรือการเงิน พบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คน โดยมีจำนวน คณะกรรมการตรวจสอบน้อยที่สุดที่ 2 คน มากที่สุดที่ 5 คน โดยที่จำนวน คณะกรรมการตรวจสอบ ในแต่ละบริษัทไม่มีความแตกต่างกันมากนัก และจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการศึกษาโดยส่วนใหญ่น้อยกว่า 3 คน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.4133 ความเบ้ที่ 2.827 และความโด่งที่ 8.7) จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบจะน้อยกว่าข้อกำหนด ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (บริษัทจะต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 3 คน ซึ่ง โดยทั่วไปไปตามมาตรฐานสากลจำนวนสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบจะอยู่ระหว่าง 3-5 คน) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553)

กรรมการตรวจสอบที่อิสระ ซึ่งเก็บข้อมูลจากจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบ ที่อิสระจากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คน น้อยที่สุด 2 คน และมากที่สุด 5 คน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.432196 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการແจกແจงของตัวแปร พบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระมีลักษณะการແจกແจงแบบเบ้ขวาแสดงให้เห็นว่า จำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยส่วนใหญ่น้อยกว่า 3 คน และมีค่าความโด่งอยู่ที่ 7.916 แสดงให้เห็นถึงการกระจุกตัวของจำนวนของคณะกรรมการ ตรวจสอบอิสระ จะเห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะมีกรรมการตรวจสอบที่มีความอิสระน้อยกว่าข้อกำหนดของข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่กำหนดว่า

ต้องมีกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 3 คนโดยทุกคนต้องเป็นกรรมการอิสระ(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553)

ความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งเก็บข้อมูลจากสัดส่วนของจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีคุณวุฒิทางด้านบัญชีหรือการเงินต่อคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วบริษัทจะมีคณะกรรมการที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินอยู่เพียง 1 คน มีการกระจุกตัวของจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน (ค่าความโด่งอยู่ที่ -1.146) นอกจากนี้ยังพบว่ายังมีบางบริษัทที่คณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน ในขณะที่บางบริษัทมีคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินถึง 3 คนจากคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด 5 คน และพบว่าส่วนใหญ่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะมีคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนที่เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางด้านบัญชีหรือการเงิน ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่กำหนดว่ากรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านบัญชีหรือการเงิน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553)

ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของคณะกรรมการตรวจสอบแสดงให้เห็นว่าบริษัทโดยส่วนใหญ่มีจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบเป็นไปตามหลักสากล และมีจำนวนกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระมากกว่าครึ่งหนึ่งของกรรมการตรวจสอบทั้งหมดแต่เมื่อพิจารณาในประเด็นของความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบกลับพบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีคุณสมบัติในเรื่องนี้ยังมีน้อยอยู่

นอกจากโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้พิจารณาโครงสร้างความเป็นเจ้าของในการศึกษาครั้งนี้ด้วย โดยผู้วิจัยพิจารณาโครงสร้างดังกล่าวจากสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย และสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน ซึ่งเก็บข้อมูลจากสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นสถาบัน 10 อันดับแรก จากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง สูงกว่ากว่าร้อยละ 5 (เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 7.71) แต่พบว่ายังมีบางบริษัทที่ไม่มีนักลงทุนสถาบันถือหุ้นอยู่เลย ในขณะที่บางบริษัทมีนักลงทุนสถาบันถือหุ้นเกินกว่าครึ่ง (ค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 74.2) และพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนสถาบันในแต่ละบริษัทมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 10.80) และสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันยังมีลักษณะกระจุกตัว (ค่าความโด่งอยู่ที่ 8.00)

สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว ซึ่งเก็บข้อมูลจากสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นกลุ่มครอบครัว 10 อันดับแรก จากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวโดยเฉลี่ยยังคงสูงกว่าร้อยละ 5 (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 28.3) มีบางบริษัทที่ไม่มีการถือหุ้นโดยครอบครัวเลย และมีบางบริษัทที่บุคคลในครอบครัวถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่ง (ค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 86.75) และสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวในแต่ละบริษัทมีความแตกต่างกันมาก (มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 23.22) สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษ โดยส่วนใหญ่น้อยกว่าร้อยละ 28 (เบ้ขวา) และสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวมีลักษณะกระจายตัวมาก (มีค่าความโด่งอยู่ที่ -1.027)

สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย ซึ่งเก็บข้อมูลจากสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของนิติบุคคลไทย 10 อันดับแรก จากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว ยังคงสูงกว่าร้อยละ 5 เช่นเดียวกับสัดส่วนการถือหุ้นโดยสถาบัน และสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว (เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 13.7) มีบางบริษัทที่ไม่มีนิติบุคคลไทยถือหุ้น และมีบางบริษัทที่มีนิติบุคคลไทยถือหุ้นเกือบทั้งหมด โดยที่สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยในแต่ละบริษัทยังมีน้อยกว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวแต่สูงกว่าสัดส่วนนักลงทุนสถาบัน และสัดส่วนดังกล่าวมีความแตกต่างกันมากในแต่ละบริษัท (การแจกแจงแบบเบ้ขวา และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 21.42)

สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งเก็บข้อมูลจากสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก จากกลุ่มตัวอย่าง 745 ตัวอย่าง พบว่าโดยเฉลี่ยบริษัทมีสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าร้อยละ 50 (ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 69.17) และมีบางบริษัทที่มีการถือหุ้นเกือบทั้งหมดโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (ค่าสูงสุดที่ร้อยละ 99.79) และมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีการกระจายมาก และในแต่ละบริษัทมีความแตกต่างกันมาก (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 16.87 ค่าความเบ้ที่ -0.551 และความโด่งที่ 0.206)

ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาสำหรับโครงสร้างความเป็นเจ้าของพบว่าบริษัทจดทะเบียน ๙ โดยส่วนใหญ่มีการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นรายใหญ่อยู่เกือบร้อยละ 70 รองลงมาคือผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัว ผู้ถือหุ้นประเภทนิติบุคคลไทย ผู้ถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบัน และผู้ถือหุ้นรายย่อยตามลำดับ สำหรับผู้ถือหุ้นที่ไม่ใช่รายย่อยนั้นยังพบอีกว่าถือหุ้นในสัดส่วนที่มากกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่จดทะเบียนและออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นในกลุ่มเหล่านี้สามารถมีส่วนร่วมในการบริหารงานของบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ถือหุ้นประเภทครอบครัวและผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถมีอำนาจควบคุมการกำหนดนโยบายการจัดการ หรือการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างมีนัยสำคัญ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับของ คุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงตาม
ระยะเวลาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง
(Two-way between-groups ANOVA) สำหรับช่วงเวลาที่ศึกษาระหว่างปีพ.ศ. 2553 – 2557 ดังนี้

2.1 โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง
คณะกรรมการตรวจสอบ

คำถามการวิจัยที่ 1 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการ
บริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการ
กำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามวิจัยดังกล่าว สามารถกำหนดสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_{1A} : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง
คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการไม่
มีการเปลี่ยนแปลง

H_{1B} : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง
คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมี
การเปลี่ยนแปลง

คำถามการวิจัยที่ 2 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการ
บริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการ
กำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามวิจัยดังกล่าว สามารถกำหนดสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_{2A} : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง
คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการไม่
มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

H_{2B} : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง
คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมี
ความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของขนาดคณะกรรมการบริษัท ตามระยะเวลา ผลการทดสอบแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.4 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงจำนวนคณะกรรมการบริษัท (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.058	.994	.000
2553	11	2.497468			
2554	11	2.575506			
2555	11	2.709451			
2556	11	2.538101			
2557	11	2.613347			
อุตสาหกรรม			11.403	.000	.088
ทรัพยากร	11	2.473388			
เทคโนโลยี	9	2.840236			
เกษตรและอาหาร	11	2.310062			
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	10	2.457893			
สินค้าอุปโภคบริโภค	11	2.748060			
สินค้าอุตสาหกรรม	10	2.304011			
บริการ	12	2.430786			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.114	1.000	.004

ตาราง 4.4 แสดงให้เห็นว่าจำนวนคณะกรรมการบริษัทไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าจำนวนคณะกรรมการบริษัทของแต่ละประเภทอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยอุตสาหกรรมประเภทบริการมีจำนวนคณะกรรมการสูงสุด โดยที่อุตสาหกรรมทรัพยากร เกษตรและอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภคมีจำนวนคณะกรรมการเท่ากัน ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภทเทคโนโลยีมีจำนวนคณะกรรมการน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อจำนวนคณะกรรมการค่อนข้างมาก

ตาราง 4.5 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการ (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.778	.540	.004
2553	.38805	.071751			
2554	.38705	.075896			
2555	.38886	.073047			
2556	.39215	.075459			
2557	.39732	.082459			
อุตสาหกรรม			16.405	.000	.122
ทรัพยากร	.47086	.110250			
เทคโนโลยี	.42220	.081699			
เกษตรและอาหาร	.38232	.060790			
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	.41437	.074128			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.36838	.061380			
สินค้าอุตสาหกรรม	.36148	.059490			
บริการ	.38606	.075491			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.298	1.000	.010

ตาราง 4.5 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนคณะกรรมการอิสระไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัดส่วนคณะกรรมการอิสระของแต่ละประเภทอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีสัดส่วนคณะกรรมการอิสระมากที่สุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมเทคโนโลยี อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง บริการ เกษตรและอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรมมีสัดส่วนคณะกรรมการอิสระน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนคณะกรรมการอิสระสูงมาก

ตาราง 4.6 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.308	.873	.002
2553	.66	.476			
2554	.66	.476			
2555	.64	.480			
2556	.63	.484			
2557	.62	.486			
อุตสาหกรรม			3.492	.002	.029
ทรัพยากร	.49	.507			
เทคโนโลยี	.70	.463			
เกษตรและอาหาร	.58	.495			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.55	.500			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.64	.483			
สินค้าอุตสาหกรรม	.68	.469			
บริการ	.75	.434			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.088	1.000	.003

ตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่าการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่า การแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทบริการมีการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการมากที่สุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมเทคโนโลยี สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าเกษตรและอาหาร อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect

Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการไม่มากนัก

ตาราง 4.7 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.059	.994	.000
2553	.23430	.224214			
2554	.23557	.228832			
2555	.24027	.228192			
2556	.24201	.237976			
2557	.24906	.232955			
อุตสาหกรรม			8.354	.000	.066
ทรัพยากร	.18971	.137466			
เทคโนโลยี	.37760	.190483			
เกษตรและอาหาร	.17528	.205997			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.25622	.233026			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.28467	.259119			
สินค้าอุตสาหกรรม	.16496	.196805			
บริการ	.26722	.240911			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.091	1.000	.003

ตาราง 4.7 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนคณะกรรมการที่ไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัดส่วนดังกล่าวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทเทคโนโลยีมีสัดส่วนคณะกรรมการที่ไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค บริหาร อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง ทรัพยากร เกษตรและอาหาร ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรมมี

สัดส่วนคณะกรรมการไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อการไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นไม่มากนัก

ตาราง 4.8 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงขนาด คณะกรรมการตรวจสอบ (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.214	.931	.001
2553	3	.411494			
2554	3	.417728			
2555	3	.419461			
2556	3	.408951			
2557	3	.413582			
อุตสาหกรรม			5.183	.000	.042
ทรัพยากร	3	.445331			
เทคโนโลยี	3	.141421			
เกษตรและอาหาร	3	.576194			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	3	.300543			
สินค้าอุปโภคบริโภค	3	.523618			
สินค้าอุตสาหกรรม	3	.000000			
บริการ	3	.424864			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.232	1.000	.008

ตาราง 4.8 แสดงให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าขนาดคณะกรรมการตรวจสอบดังกล่าวไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบค่อนข้างปานกลาง

ตาราง 4.9 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของ คณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระ (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.068	.992	.000
2553	.99389	.043086			
2554	.99168	.050596			
2555	.99168	.050596			
2556	.99389	.043086			
2557	.99557	.038103			
อุตสาหกรรม			2.010	.062	.017
ทรัพยากร	1.00000	.000000			
เทคโนโลยี	1.00000	.000000			
เกษตรและอาหาร	1.00000	.000000			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.99444	.036989			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.98429	.070613			
สินค้าอุตสาหกรรม	.98565	.067592			
บริการ	.99494	.039246			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.085	1.000	.003

ตาราง 4.9 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระต่อคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมดไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระดังกล่าวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภททรัพยากร เทคโนโลยี เกษตรและอาหารมีสัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระสูงสุดในขณะที่อุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระไม่มากนัก

ตาราง 4.10 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงจำนวนของ คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.161	.958	.001
2553	1	.741296			
2554	1	.766854			
2555	1	.796384			
2556	1	.774034			
2557	1	.777950			
อุตสาหกรรม			4.257	.000	.035
ทรัพยากร	.80	.719477			
เทคโนโลยี	.48	.543609			
เกษตรและอาหาร	1	.850579			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	1	.777446			
สินค้าอุปโภคบริโภค	1	.750824			
สินค้าอุตสาหกรรม	1	.818083			
บริการ	1	.700160			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.223	1.000	.007

ตาราง 4.10 แสดงให้เห็นว่าจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน ดังกล่าวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทเทคโนโลยีมีจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินไม่มากนัก

ตาราง 4.11 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.056	.994	.000
2553	.13802	.215222			
2554	.13963	.218163			
2555	.13710	.212442			
2556	.13419	.213777			
2557	.13456	.214040			
อุตสาหกรรม			18.391	.000	.135
ทรัพยากร	.13571	.223198			
เทคโนโลยี	.14950	.227943			
เกษตรและอาหาร	.09662	.191881			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.07833	.173481			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.29169	.254535			
สินค้าอุตสาหกรรม	.03887	.067571			
บริการ	.17704	.229706			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.038	1.000	.001

ตาราง 4.11 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยดังกล่าวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยมากที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมบริการ เทคโนโลยี ทรัพยากร เกษตรและอาหาร อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทยค่อนข้างมาก

ตาราง 4.12 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			1.807	.126	.010
2553	.08898	.123299			
2554	.08611	.116696			
2555	.07749	.110569			
2556	.06759	.094556			
2557	.06551	.090509			
อุตสาหกรรม			10.756	.000	.083
ทรัพยากร	.11704	.120003			
เทคโนโลยี	.15976	.188827			
เกษตรและอาหาร	.05084	.093395			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.10532	.114228			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.04880	.067359			
สินค้าอุตสาหกรรม	.06643	.089952			
บริการ	.06690	.091814			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.471	.986	.016

ตาราง 4.12 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันดังกล่าวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทเทคโนโลยีมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันสูงสุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมทรัพยากร อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง บริการ สินค้าอุปโภคบริโภค เกษตรและอาหาร ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันค่อนข้างมาก

ตาราง 4.13 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.041	.997	.000
2553	.27941	.234668			
2554	.28279	.231929			
2555	.28012	.230275			
2556	.28522	.233627			
2557	.28810	.233651			
อุตสาหกรรม			14.782	.000	.111
ทรัพยากร	.12887	.169629			
เทคโนโลยี	.26309	.245189			
เกษตรและอาหาร	.42635	.211868			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.21004	.193949			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.26414	.252576			
สินค้าอุตสาหกรรม	.32247	.218564			
บริการ	.25998	.225016			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.032	1.000	.001

ตาราง 4.13 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวดังกล่าวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทเกษตรและอาหารมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวสูงที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม สินค้าอุปโภคบริโภค เทคโนโลยี บริการ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัวค่อนข้างมาก

ตาราง 4.14 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.823	.510	.005
2553	.70547	.169387			
2554	.70174	.168281			
2555	.69056	.171406			
2556	.68024	.167998			
2557	.68062	.167172			
อุตสาหกรรม			15.490	.000	.116
ทรัพยากร	.54010	.216216			
เทคโนโลยี	.67213	.172512			
เกษตรและอาหาร	.73488	.163854			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.60978	.176644			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.74698	.102678			
สินค้าอุตสาหกรรม	.71991	.150370			
บริการ	.70790	.159008			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.276	1.000	.009

ตาราง 4.14 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่อ้างอิงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร สินค้าอุตสาหกรรม บริการ เทคโนโลยี อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่มาก่อนข้างมาก

สรุปจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมดังนั้นจึงสรุปได้ว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของประเทศไทยในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จึงยอมรับ H_{1A} ปฏิเสธ H_{1B} แต่มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธ H_{2A} ยอมรับ H_{2B}

2.2 ระดับของคุณภาพกำไร

คำถามการวิจัยที่ 3 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

จากคำถามวิจัยดังกล่าว สามารถกำหนดสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_{3A} : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการไม่มีการเปลี่ยนแปลง

H_{3B} : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลง

คำถามการวิจัยที่ 4 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามวิจัยดังกล่าว สามารถกำหนดสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_{4A} : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการไม่มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

H_{4B} : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

จากการทดสอบการเปลี่ยนแปลงของระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ ผลการทดสอบแสดง ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.15 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างรวม (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			1.918	.106	.011
2553	-392435	4963570			
2554	-542565	4666400			
2555	-706703	5341003			
2556	-1018370	6443948			
2557	-1339629	10259971			
อุตสาหกรรม			10.923	.000	.085
ทรัพยากร	-7865023	25505936			
เทคโนโลยี	-3933067	8342845			
เกษตรและอาหาร	38576	2490974			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	521341	2553405			
สินค้าอุปโภคบริโภค	5534	248710			
สินค้าอุตสาหกรรม	-107160	326206			
บริการ	-1041595	4104927			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.933	.556	.031

ตาราง 4.15 แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างรวมไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยอุตสาหกรรมประเภทอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีรายการคงค้างรวมมากที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมประเภทเกษตรและอาหาร ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีรายการคงค้างรวมน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อรายการคงค้างรวมค่อนข้างมาก

ตาราง 4.16 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The Jones Model 1991 (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			36.716	.000	.171
2553	-.231471	.500621			
2554	.033107	.103798			
2555	.030787	.106664			
2556	.027394	.114744			
2557	.041120	.139069			
อุตสาหกรรม			3.674	.001	.030
ทรัพยากร	-.121502	.429664			
เทคโนโลยี	-.081674	.203785			
เกษตรและอาหาร	-.030790	.257400			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.051981	.410845			
สินค้าอุปโภคบริโภค	-.012975	.165872			
สินค้าอุตสาหกรรม	-.034742	.235195			
บริการ	-.023528	.148174			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			1.492	.062	.048

ตาราง 4.16 แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารตามตัวแบบ The Jones Model 1991 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและประเภทอุตสาหกรรม โดยปี พ.ศ. 2557 มีเกณฑ์คงค้างดังกล่าวสูงที่สุด ปี พ.ศ. 2553 มีเกณฑ์คงค้างดังกล่าวต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อุตสาหกรรมประเภทอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารมากที่สุด รองลงมาได้แก่สินค้าอุปโภคบริโภค ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีรายการคงค้างดังกล่าวน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของ

อิทธิพล (Effect Size) พบว่าปี พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2557 มีอิทธิพลต่อรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารสูงมาก ในขณะที่ประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อรายการคงค้างดังกล่าวน้อยมาก

ตาราง 4.17 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The Modified Jones Model 1995 (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			36.414	.000	.170
2553	-.225837	.496350			
2554	.036015	.105054			
2555	.033032	.108226			
2556	.028745	.114160			
2557	.046084	.138392			
อุตสาหกรรม			3.591	.002	.029
ทรัพยากร	-.116470	.436079			
เทคโนโลยี	-.075770	.202259			
เกษตรและอาหาร	-.028285	.256917			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.054058	.406102			
สินค้าอุปโภคบริโภค	-.007427	.157258			
สินค้าอุตสาหกรรม	-.031216	.233718			
บริการ	-.020775	.149144			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			1.492	.062	.048

ตาราง 4.17 แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารตามตัวแบบ The Modified Jones Model 1995 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและประเภทอุตสาหกรรม โดยปี พ.ศ. 2557 มีเกณฑ์คงค้างดังกล่าวสูงที่สุด ปี พ.ศ. 2553 มีเกณฑ์คงค้างดังกล่าวต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อุตสาหกรรมประเภทอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารมากที่สุด รองลงมาได้แก่สินค้าอุปโภคบริโภค

ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีรายการคงค้างถ่วงน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) ปี พ.ศ.2553 ถึง พ.ศ. 2557 มีอิทธิพลต่อรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารสูงมาก ในขณะที่ประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อรายการคงค้างถ่วงถ่วงน้อยมาก

ตาราง 4.18 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The DeAngelo Model (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.923	.450	.005
2553	.097881	.785962			
2554	-.048430	.730530			
2555	.016497	.154561			
2556	-.011836	.130685			
2557	-.028817	.160306			
อุตสาหกรรม			.020	1.000	.000
ทรัพยากร	-.003982	.196620			
เทคโนโลยี	-.000757	.202856			
เกษตรและอาหาร	-.001929	.154789			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.010180	1.132010			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.005502	.115410			
สินค้าอุตสาหกรรม	.016075	.117994			
บริการ	.002149	.081903			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.897	.608	.029

ตาราง 4.18 แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารตามตัวแบบ The DeAngelo Model ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและประเภทอุตสาหกรรม โดยปี พ.ศ. 2553 มีเกณฑ์คงค้างถ่วงถ่วงสูงที่สุด ปี พ.ศ. 2554 มีเกณฑ์คงค้างถ่วงถ่วงต่ำที่สุด แต่เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรม

พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรมมีรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารมากที่สุด รองลงมาได้แก่ก่อสร้างหริมทรัพย์และก่อสร้าง ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีรายการคงค้างต่ำลงน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) ปี พ.ศ.2553 ถึง พ.ศ. 2557 มีอิทธิพลต่อรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารน้อยมาก

ตาราง 4.19 ผลทดสอบการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจผู้บริหารตามตัวแบบ The Healy Model (149 บริษัท)

แหล่งความแปรปรวน	Mean	S.D.	F.	Sig	ขนาดอิทธิพล (Effect Size)
พ.ศ.			.519	.722	.003
2553	.060934	.635609			
2554	.000806	.263693			
2555	.010855	.233227			
2556	-.008433	.258699			
2557	-.021898	.229272			
อุตสาหกรรม			.143	.990	.001
ทรัพยากร	-.035469	.206957			
เทคโนโลยี	-.008735	.147736			
เกษตรและอาหาร	.019097	.150156			
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.009514	.811769			
สินค้าอุปโภคบริโภค	.018425	.085136			
สินค้าอุตสาหกรรม	.013604	.090063			
บริการ	.004471	.074852			
พ.ศ. X อุตสาหกรรม			.689	.865	.023

ตาราง 4.19 แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารตามตัวแบบ The Healy Model ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและประเภทอุตสาหกรรม โดยปี พ.ศ. 2553 มีเกณฑ์คงค้างดังกล่าวสูง

ที่สุด ปี พ.ศ. 2557 มีเกณฑ์คงค้างดังกล่าวต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อุตสาหกรรมประเภทเกษตรและอาหารมีรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหารมากที่สุด ในขณะที่อุตสาหกรรมประเภททรัพยากรมีรายการคงค้างดังกล่าวน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าปี พ.ศ. และประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อรายการคงค้างดังกล่าวไม่มากนัก

สรุปจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลากรณีใช้แบบ The Jones Model 1991 และ The Modified Jones Model 1995 จึงปฏิเสธ H_{3A} ยอมรับ H_{3B} แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลากรณีใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model และ The Healy Model จึงยอมรับ H_{3A} ปฏิเสธ H_{3B}

สรุปจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่างในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมกรณีใช้แบบ The Jones Model 1991 และ The Modified Jones Model 1995 จึงปฏิเสธ H_{4A} ยอมรับ H_{4B} แต่ไม่มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมกรณีใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model และ The Healy Model จึงปฏิเสธ H_{4A} ยอมรับ H_{4B}

ตาราง 4.20 สรุปการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับคุณภาพกำไรในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557

ตัวแปร	ระยะเวลา	ขนาดอิทธิพล	อุตสาหกรรม	ขนาดอิทธิพล
โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท				
ขนาดคณะกรรมการ	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ค่อนข้างมาก
สัดส่วนกรรมการอิสระ	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	สูงมาก
การดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ไม่มากนัก
การแยกตำแหน่ง	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ไม่มากนัก

ตัวแปร	ระยะเวลา	ขนาดอิทธิพล	อุตสาหกรรม	ขนาดอิทธิพล
	เปลี่ยนแปลง			
โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ				
ขนาดคณะกรรมการ	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ค่อนข้างปานกลาง
ความเป็นอิสระ	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ไม่มากนัก
ความรู้ความชำนาญ	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ไม่มากนัก
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ				
นักลงทุนสถาบัน	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	น้อยมาก	มีความแตกต่าง	ค่อนข้างมาก
ครอบครัว	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ค่อนข้างมาก
นิติบุคคลไทย	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ค่อนข้างมาก
ผู้ถือหุ้นรายใหญ่	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	มีความแตกต่าง	ค่อนข้างมาก
คุณภาพกำไร				
ตัวแบบ The Jones Model 1991	มีการเปลี่ยนแปลง	สูงมาก	มีความแตกต่าง	น้อยมาก
ตัวแบบ The Modified Jones Model 1995	มีการเปลี่ยนแปลง	สูงมาก	มีความแตกต่าง	น้อยมาก
ตัวแบบ The DeAngelo Model	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	ไม่มีความแตกต่าง	ไม่มีอิทธิพล
ตัวแบบ The Healy Model	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีอิทธิพล	ไม่มีความแตกต่าง	ไม่มีอิทธิพล

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร โดยผู้วิจัยใช้ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงหรือไม่ สามารถระบุทิศทางของความสัมพันธ์และขนาดของความสัมพันธ์ว่ามีค่าอยู่ในระดับใด โดยผู้วิจัยทำการทดสอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 15 ตัวแปร ดังรายละเอียดตาราง 4.21

ตาราง 4.21 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	DAC_JM	DAC_MM	DAC_DM	DAC_HM	BDSIZE	BDIND	BDCHAIR	BDINT	AUDSIZE	AUDIND	AUDEXP	STE	SINS	SF	SOWN
DAC_JM	1.00														
DAC_MM	.998**	1.00													
DAC_DM	.454**	.452**	1.00												
DAC_HM	.502**	.500**	.812**	1.00											
BDSIZE	-.050	-.057	-.001	.009	1.00										
BDIND	.055	.053	-.025	-.014	-.300**	1.00									
BDCHAIR	-.005	-.002	.007	.029	.099**	-.007	1.00								
BDINT	.006	.005	.005	.010	.197**	-.093*	.082*	1.00							
AUDSIZE	-.021	-.022	-.006	-.013	.269**	.020	-.048	.001	1.00						
AUDIND	-.019	-.019	-.006	-.012	.269**	-.003**	-.044	.017	.942**	1.00					
AUDEXP	-.033	-.036	.015	.006	.067	-.064	-.050	.097*	.002	-.006	1.00				
STE	.44	.043	.066	.077*	.184**	-.102**	.020	.202	.012	.041	.082*	1.00			
SINS	-.049	-.049	-.015	-.007	-.045	.030	-.022	.037	-.045	-.060	-.064	-.136**	1.00		
SF	-.033	-.028	-.052	-.053	-.057	-.081*	.038	-.043	.070	.047	.002	-.485**	-.162**	1.00	
SOWN	-.013	-.013	.031	.037	.092*	-.277**	.048	.017	-.020	-.050	.052	.315**	.136**	.265**	1.00

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 **ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร ตัวแบบ The Jones Model 1991	= DAC_JM	จำนวน คณะกรรมการตรวจสอบ	= AUDSIZE
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร ตัวแบบ The Modified Jones Model 1995	= DAC_MM	จำนวนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ	= AUDIND
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร ตัวแบบ The DeAngelo Model	= DAC_DM	จำนวน คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน	= AUDEXP
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร ตัวแบบ The Healy Model	= DAC_HM	สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย	= STE
จำนวนคณะกรรมการบริษัท	= BDSIZE	สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน	= SINS
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท	= BDIND	สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว	= SF
การแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ	= BDCHAIR	สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่	= SOWN

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษานั้นมีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน อาทิเช่น การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่ โดยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ซึ่งถ้าตัวแปรคู่ใดมีค่า r อยู่ในระดับสูงจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคู่ดังกล่าวมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมาก ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ได้

จากตาราง 4.21 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อบอกระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรได้ทั้ง 15 ตัวแปรซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรต้องมีค่าไม่เกิน +0.80 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับที่ต่ำซึ่งไม่เกิน +0.80 บ่งชี้ว่า ทุกตัวแปรสังเกตได้มีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกต่อกันในระดับเหมาะสม ยกเว้นตัวแปรขนาดคณะกรรมการกับจำนวนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ มีความสัมพันธ์กันเองอยู่ที่ระดับ 0.942 ซึ่งเกิน +0.80 และตัวแปรคุณภาพกำไรวัดจากรายการคงค้างโดยดุลยพินิจผู้บริหารโดยตัวแบบ The Modified Jones Model 1995 กับ The Jones Model 1991 มีความสัมพันธ์กันเองอยู่ที่ระดับ 0.998 และ ตัวแบบ The DeAngelo Model กับ The Healy Model มีความสัมพันธ์กันเองอยู่ที่ระดับ 0.812 ซึ่งเกิน +0.80 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลตัวแปรนี้ไม่เหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบและเป็นแบบจำลองของการวัดที่มีคุณภาพ และมีความเที่ยงธรรม ดังนั้นจึงต้องตัดตัวแปรที่สัมพันธ์กันเองออก 3 ตัวคือกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ ตัวแบบ The Jones Model 1991 และ The Healy Model

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง คณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้าง คณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equations Model: SEM) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์แบบจำลองการวัดด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังนี้

4.1 ผลวิเคราะห์แบบจำลองการวัดด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์แบบจำลองการวัดด้วยองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) ใช้สำหรับการตรวจสอบและยืนยันความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้ ที่พัฒนาจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี เพื่อวัดผลตัวแปรแฝงและยืนยันว่าตัวแปรสังเกตได้แต่ละกลุ่มว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมสำหรับตัวแปรแฝงที่กำหนด ซึ่งสามารถตรวจสอบความสอดคล้องในภาพรวม(Overall Fit) ของแบบจำลอง และค่าพารามิเตอร์โดยแบบจำลองการวัดในการศึกษานี้สร้างขึ้นจากการทบทวนทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรแฝง (Latent Variable) จำนวน 4 ตัวแปร และตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) จำนวน 12 ตัวแปร ประกอบด้วย

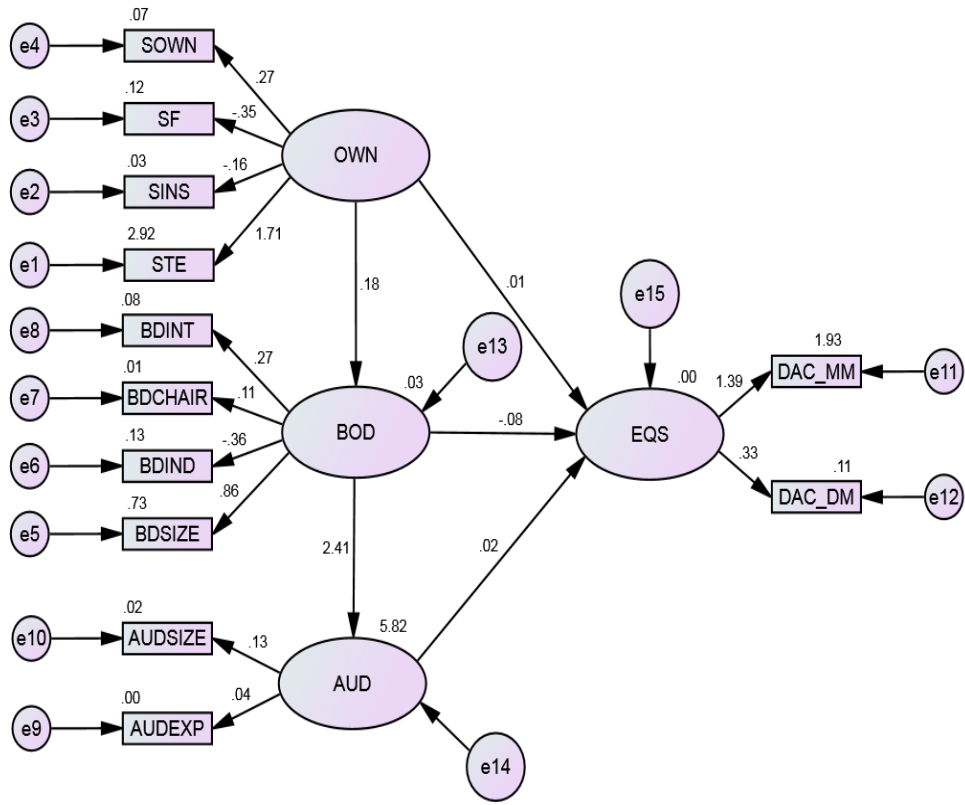
1) ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) ขนาดคณะกรรมการบริษัท (2) สัดส่วนของกรรมการอิสระ (3) การแยกตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทและกรรมการผู้จัดการ (4) สัดส่วนของกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการในบริษัทอื่น

2) ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) ขนาดคณะกรรมการตรวจสอบ (2) จำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน

3) โครงสร้างความเป็นเจ้าของ ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย (2) สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน (3) สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว (4) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่

4) คุณภาพกำไร ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) ตัวแบบ The Modified Jones Model 1995 (2) The DeAngelo Model

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในโมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต (Observed Variable) กับตัวแปรแฝง (Latent Variable) ที่ได้กำหนดขึ้นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดล (Validation of The Model) และตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลแต่ละองค์ประกอบในโมเดลสมการโครงสร้างที่กำหนดขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถแสดงได้ดังภาพ 2 และตารางที่ 4.22

Chi-square = 380.4, df = 50, P = 0.00, CMN/DF = 7.61, GFI = 0.93,
AGFI = 0.89, CFI = 0.71, RMSEA = 0.09

ภาพที่ 2 โมเดลก่อนทดสอบความกลมกลืนของค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็น
เจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

ตาราง 4.22 การประเมินความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์

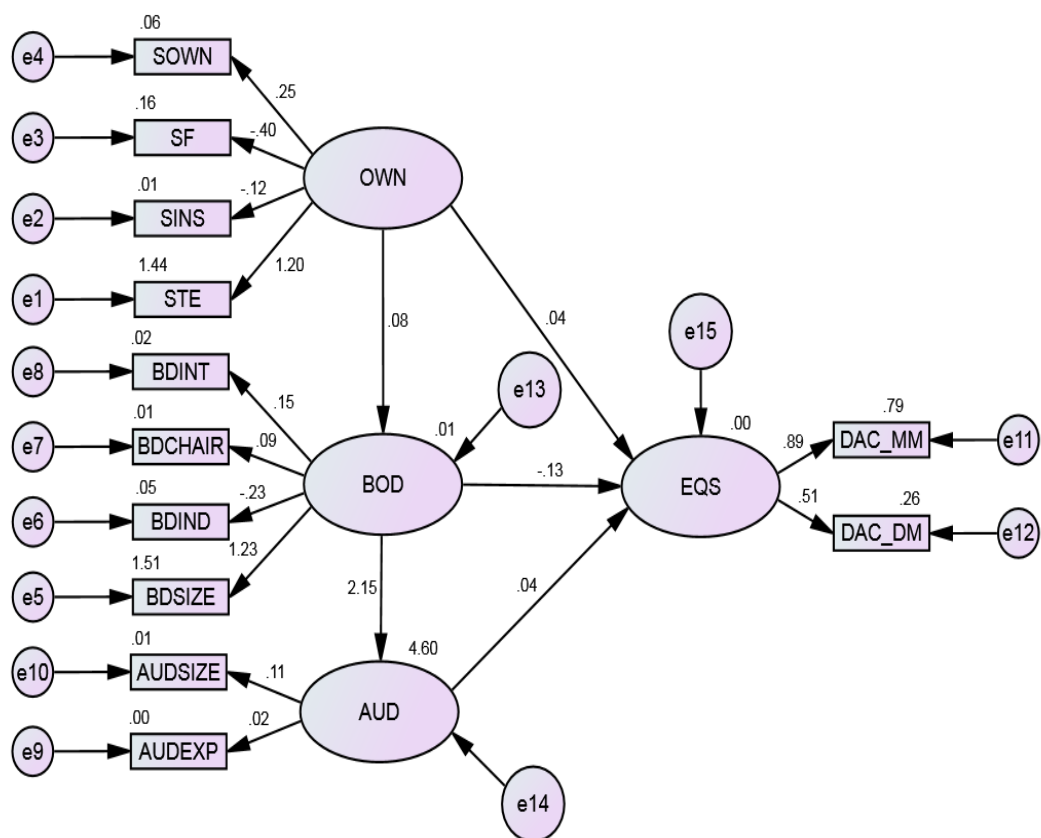
ดัชนีความสอดคล้อง	เกณฑ์การพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการวิเคราะห์
1. χ^2	P > .05	.000	ไม่ผ่านเกณฑ์
2. χ^2 / df	< 3	7.61	ไม่ผ่านเกณฑ์
3. GFI	> 0.90	0.93	ผ่านเกณฑ์
4. AGFI	> 0.90	0.89	ไม่ผ่านเกณฑ์
5. RMSEA	< 0.08	0.09	ไม่ผ่านเกณฑ์
6. CFI	> 0.90	0.71	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากภาพ 4.1 และตารางที่ 4.22 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร พบว่า ค่าดัชนีที่สำคัญในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square: χ^2) เท่ากับ 380.4 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 50 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.00 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p) ที่ต้องมากกว่า 0.05 หรืออีกนัยหนึ่งคือโมเดลตามสมมติฐานยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หากพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 7.61 ผลการตรวจสอบชี้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ โดยทั่วไปแล้วค่าที่ได้น้อยกว่า 3 จะเป็นค่าที่ดี และค่าที่เข้าใกล้หรือเท่ากับ 0 มากเท่าไร แสดงว่าโมเดลนั้นยิ่งมีความกลมกลืนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้นเท่านั้น

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.93 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าผ่านเกณฑ์ ซึ่งควรอยู่ระหว่าง 0-1 โดยค่า 1 หมายถึงค่าชี้วัดที่แสดงว่าโมเดลนั้น ๆ มีความสอดคล้องกลมกลืนที่สุด หากค่า GFI มีค่าดัชนีมากกว่า 0.90 เป็นระดับที่โมเดลควรถูกยอมรับ และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.89 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0 -1 โดยค่า 1 หมายถึงค่าชี้วัดที่แสดงว่าโมเดลนั้น ๆ มีความสอดคล้องกลมกลืนที่สุด แต่หากค่า AGFI มีค่าดัชนีมากกว่า 0.90 เป็นระดับที่โมเดลควรถูกยอมรับ เช่นเดียวกับดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.09 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งควรมีค่าอยู่ระหว่าง

0.05 – 0.08 หรือน้อยกว่า 0.08 จึงถือว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าที่เข้าใกล้ 0 ถือเป็นค่าที่ดีที่สุด ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) เท่ากับ 0.71 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ โดยค่า CFI ควรอยู่ระหว่าง 0 และ 1 และหากค่า CFI มีค่าดัชนีมากกว่า 0.90 เป็นระดับที่โมเดลควรถูกยอมรับ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีที่สำคัญจากผลการพิจารณาข้างต้นแล้ว พบว่าโมเดลไม่ผ่านเกณฑ์ตามค่าดัชนีที่กำหนดไว้ ต้องทำการปรับโมเดล (Model Modification Indices: MI) เพื่อให้โมเดลสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยผู้วิจัยได้พิจารณาจากการปรับค่าพารามิเตอร์ในโมเดลด้วยดัชนีปรับโมเดลของโปรแกรม ที่มีค่าสูงสุดมากกว่า 3.84 ประกอบกับค่า EPC (Expected Parameter Change) ที่มีค่าดัชนีสูงสุด รวมทั้งพิจารณาถึงความเหมาะสม และความเป็นไปได้ทางทฤษฎีประกอบ โดยจะพิจารณาปรับครั้งละ 1 พารามิเตอร์จนกระทั่งโมเดลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงทำให้ได้โมเดลและค่าดัชนีใหม่ สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 3 และตารางที่ 4.23

Chi-square = 56.4 , df = 43, P = 0.08, CMN/DF = 1.31, GFI = 0.99 ,
 AGFI = 0.98 , CFI = 0.99, RMSEA = 0.02

ภาพที่ 3 โมเดลหลังทดสอบความกลมกลืนของค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็น
 เจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

ตาราง 4.23 การประเมินความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังการปรับโมเดล

	ดัชนีความ สอดคล้อง	เกณฑ์การ พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการวิเคราะห์
1.	χ^2	$P > .05$	0.08	ผ่านเกณฑ์
2.	χ^2 / df	< 3	1.31	ผ่านเกณฑ์
3.	GFI	> 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
4.	AGFI	> 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
5.	RMSEA	< 0.08	0.02	ผ่านเกณฑ์
6.	CFI	> 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์

จากภาพ 4.2 โมเดลหลังทดสอบความกลมกลืนของค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร เมื่อพิจารณาปรับโมเดลให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว ส่งผลให้ค่าที่แสดงความสัมพันธ์มีการเปลี่ยนแปลงดังตารางที่ 4.23 การประเมินความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ค่าดัชนีที่สำคัญในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square: χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.08 บ่งชี้ว่าผ่านเกณฑ์เนื่องจากมีค่า $P > 0.05$

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาควบคู่ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.31 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่ายอมรับได้ซึ่งควรมีค่าน้อยกว่า 3 เป็นค่าที่ดี จึงบ่งชี้ว่าแบบจำลองสมการโครงสร้างนี้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าผ่านเกณฑ์ ซึ่งมีค่าดัชนีมากกว่า 0.90 เป็นระดับที่โมเดลถูกยอมรับ เช่นเดียวกับค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าผ่านเกณฑ์ สอดคล้องกับค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด พบว่าอยู่ระหว่าง 0.05 – 0.08 หรือน้อยกว่า 0.08 ผลการตรวจสอบบ่งชี้ว่าผ่านเกณฑ์ และค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) เท่ากับ 0.99 ซึ่งมีค่า

มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดบ่งชี้ว่าผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าดัชนีมากกว่า 0.90 เป็นระดับที่โมเดลควรถูกยอมรับ จึงสรุปได้ว่าแบบจำลองสมการโครงสร้างที่กำหนดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี

4.2 ผลการประมาณค่าแบบจำลองการวัดด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

จากแบบจำลองการวัดซึ่งประกอบด้วยตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร และตัวแปรสังเกตได้ 12 ตัวแปร สามารถดำเนินการประมาณประสิทธิภาพแบบจำลองการวัด ซึ่งพิจารณาจากความเที่ยงตรงเชิงสอดคล้อง (Convergent Validity) ของแบบจำลองในภาพรวม เพื่อตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ในแต่ละตัวแปรแฝงถึงความถูกต้องและอย่างสมเหตุสมผลของโมเดลการวัด รายละเอียดในตาราง 4.24

ตาราง 4.24 แสดงค่าความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวัดแต่ละตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	Regression Weights				Standardized Regression Weight	R ²
		Estimate	S.E.	t.	P		
OWN	STE	1				1.20	1.44
	SINS	-0.05	0.016	-3.081	0.002	-0.12	0.01
	SF	-0.366	0.078	-4.664	***	-0.40	0.16
	SOWN	0.164	0.039	4.262	***	0.25	0.06
BOD	BDSIZE	1				1.23	1.51
	BDIND	-0.006	0.002	-2.378	0.017	-0.23	0.05
	BDCHAIR	0.013	0.007	1.882	0.06	0.09	0.01
	BDINT	0.011	0.005	2.221	0.026	0.15	0.02
AUD	AUDSIZE	2.585	1.654	1.563	0.118	0.11	0.01
	AUDEXP	1				0.02	0.00
EQS	DAC_MM	1				0.89	0.79
	DAC_DM	1.061	0.929	1.142	0.253	0.51	0.26

หมายเหตุ : *** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (P < 0.05)

จากตาราง 4.24 แสดงค่าความสอดคล้องของโมเดลการวัดแต่ละตัวแปรแฝงเมื่อนำแต่ละตัวแปรแฝงมาประกอบเป็นโมเดล โดยรวมพบว่าโมเดลการวัดแต่ละตัวแปรแฝงมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นตัวแปรสังเกตจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรแฝง คณะกรรมการตรวจสอบและตัวแปรสังเกตรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model ที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรแฝงรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งสามารถอธิบายตามตัวแปรแฝงดังนี้

1. ตัวแปรแฝง คณะกรรมการตรวจสอบ(AUD) มีตัวแปรสังเกตจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่จำนวน คณะกรรมการตรวจสอบ(AUDSIZE) และจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน(AUDEXP) มีค่าสัมประสิทธิ์(Estimate) ในช่องค่าน้ำหนักความสัมพันธ์ (Standardized Regression Weight) อยู่ระหว่าง 0.02 – 0.11 ซึ่งตัวแปรสังเกตทุกตัวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรแฝง ยกเว้นจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรแฝง คณะกรรมการตรวจสอบ และค่าความสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปรสังเกต อยู่ระหว่าง 0.00 – 0.01

2. ตัวแปรแฝงคุณภาพกำไร (EQS) มีตัวแปรสังเกตจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่รายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบThe Modified Jones Model 1995 (DAC_MM) และ รายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model (DAC_DM) มีค่าสัมประสิทธิ์ (Estimate) ในช่องค่าน้ำหนักความสัมพันธ์ (Standardized Regression Weight) อยู่ระหว่าง 0.51- 0.89 ซึ่งตัวแปรสังเกตทุกตัวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรแฝง ยกเว้นรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model (DAC_DM) และค่าความสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปรสังเกต อยู่ระหว่าง 0.26 - 0.79

4.3 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการวิจัย 8 สมมติฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างสามารถนำเสนอเป็นรายสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานการวิจัย H₅ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₆ : โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือตัวแปรแฝง โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₇ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₈ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₉ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั้นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₁₀ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั้นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและ คณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₁₁ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท กับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั้นคือ ตัวแปรแฝง โครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานการวิจัย H₁₂ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ กับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั้นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตาราง 4.25 สมมติฐานการวิจัย ค่าอิทธิพลและผลการทดสอบ

สมมติฐาน	ค่าอิทธิพล	ผลการทดสอบ
อิทธิพลทางตรง		
(BOD → EQ)	-.134	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₅
(AUD → EQ)	-.041	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₆
(OWN → EQ)	.038	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₇
(BOD → AUD)	2.146	สนับสนุนสมมติฐาน H ₈
(OWN → BOD)	.081	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₉
อิทธิพลทางอ้อม		
(BOD → AUD → EQ) รวม	(-.134)(-.041) .005494	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₁₀
(OWN → BOD → EQ) รวม	(.038)(-.134) -.005092	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₁₁
(OWN → BOD → AUD → EQ) รวม	(.038) (-.134) (-.041) .000209	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน H ₁₂

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเชิงประจักษ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ และคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ และความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2557 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 149 บริษัทรวม 745 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้พัฒนาคำถามวิจัยและกำหนดสมมติฐานจากทฤษฎีตัวแทน แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ ตลอดจนการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง บทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ รวมทั้งแนะนำถึงแนวทางการวิจัยที่ควรทำต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยในบริบทนี้มุ่งเน้นการศึกษาในประเด็นของการเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบและคุณภาพกำไร และความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 การเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร มีดังนี้

การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ พบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการ

บริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมพบความแตกต่างในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนกรรมการอิสระสูงมาก รองลงมาคือจำนวนคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย และสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลค่อนข้างมาก

สรุปได้ว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประเภทของอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ

การทดสอบการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพกำไร ตามระยะเวลาที่ศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2553 - 2557 พบว่า รายการคงค้างในดุลยพินิจผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบ The Jones Model 1991 และ The Modified Jones Model 1995 เพิ่มขึ้น และยังพบอีกว่าในช่วงเวลาดังกล่าว รายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงมาก ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจจะเป็นเนื่องมาจากรายได้จากการขาย ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาซึ่งอาจจะแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนมีการจัดการรายการคงค้างผ่านรายการรายได้จากการขาย รายการลูกหนี้และตัวเงินรับก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นถึงคุณภาพกำไรของบริษัทลดลงเมื่อวัดด้วยตัวแบบ The Jones Model 1991 และ The Modified Jones Model 1995

สรุปได้ว่า ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญโดยที่รายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารซึ่งรวมถึงขนาดของรายได้ ลูกหนี้และตัวเงินรับ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557 มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ผลการทดสอบระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการโดยใช้ตัวแบบ The Jones Model 1991 และ The Modified Jones Model 1995พบว่ามีความแตกต่างในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่

อุตสาหกรรมประเภทอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารมากที่สุด รองลงมาได้แก่สินค้าอุปโภคบริโภค ในขณะที่อุตสาหกรรมทรัพยากรมีรายการคงค้างดังกล่าวน้อยที่สุด

5.1.2 โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าตัวแปรแฝง โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 8 ส่วนตัวแปรแฝงอื่น ๆ คือตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไร โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร โครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร และโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ 5, 6, 7, 9, 10, 11 และ 12 นั่นคือไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สาเหตุอาจเนื่องมาจากในช่วงปีที่ทำการศึกษาคือปี พ.ศ. 2553 – 2557 มีเหตุการณ์ที่สำคัญเกิดขึ้นหลายเหตุการณ์เช่น ในปีพ.ศ.2554 มีมหาอุทกภัยใหญ่เกิดขึ้นในประเทศไทย เกิดเหตุภัยพิบัติในประเทศญี่ปุ่น ปัญหาหนี้สาธารณะในกลุ่มประเทศยูโรที่ยังยืดเยื้อ(ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554) และปัญหาทางการเมือง ทำให้เกิดความผันผวนทางเศรษฐกิจ ทำให้คณะกรรมการไปให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของกิจการมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับคุณภาพกำไร ซึ่งคณะกรรมการมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและกำกับควบคุมดูแล ให้ข้อชี้แนะในการประกอบธุรกิจแก่ฝ่ายจัดการ รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ และบทบาทสำคัญของคณะกรรมการคือการสร้างมูลค่าให้แก่กิจการและผู้ถือหุ้นในระดับที่สูงที่สุด เพราะฉะนั้นคุณภาพกำไรอาจไม่อยู่ในหน้าที่ที่คณะกรรมการต้องกำกับดูแลทำให้ตัวแปรแฝงดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 การเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและ โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไร มีดังนี้

คำถามการวิจัยที่ 1 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของประเทศไทยในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₁ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของประเทศไทยในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีการเปลี่ยนแปลง

จากผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในช่วงปีที่ทำการศึกษา (ปีพ.ศ. 2553 – 2557) เมื่อพิจารณาโครงสร้างคณะกรรมการบริษัททั้ง 5 ปี พบว่าเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่กำหนด คือบริษัทจะมีจำนวนคณะกรรมการโดยเฉลี่ยที่ 11 คน ส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการจะอยู่ที่ร้อยละ 39 (หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี, 2549) อย่างไรก็ตามบริษัทส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และสัดส่วนการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นเกิน 5 บริษัท (รวมบริษัทในเครือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ยังมีไม่มากนัก

คณะกรรมการตรวจสอบเมื่อพิจารณาทั้ง 5 ปี พบว่าเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยคือขนาดคณะกรรมการตรวจสอบและจำนวนกรรมการตรวจสอบที่อิสระ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คน คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1 คน(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553)นอกจากนั้นยังพบว่า มีบางบริษัทที่คณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน ในขณะที่บางบริษัทมีคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงิน

โครงสร้างความเป็นเจ้าของเมื่อพิจารณาทั้ง 5 ปีพบว่าบริษัทจดทะเบียน โดยส่วนใหญ่มีการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นรายใหญ่อยู่เกือบร้อยละ 70 รองลงมาคือผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัว ผู้ถือหุ้นประเภทนิติบุคคลไทย ผู้ถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบัน และผู้ถือหุ้นรายย่อย

สำหรับผู้ถือหุ้นที่ไม่ใช่รายย่อยยังพบอีกว่าถือหุ้นในสัดส่วนที่มากกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่จดทะเบียนและออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นในกลุ่มเหล่านี้สามารถมีส่วนร่วมในการบริหารงานของบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ถือหุ้นประเภทครอบครัวและผู้ถือหุ้นประเภทรายใหญ่สามารถมีอำนาจในการควบคุมและกำหนดนโยบายในการบริหารงานของบริษัทได้อย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบในช่วงปีที่ทำการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบเป็นเช่นนี้ เพราะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ได้มีการปฏิบัติตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกาศและกำหนดเท่านั้น ผลการวิจัยของสัดส่วนการถือหุ้นที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยส่วนใหญ่มีลักษณะการดำเนินธุรกิจเป็นแบบครอบครัวหรือเครือญาติ และผู้ก่อตั้งส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลในครอบครัวและเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วย จึงอาจมีอำนาจในการควบคุมและกำหนดนโยบายในการบริหารงานด้วย

คำถามการวิจัยที่ 2 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของประเทศไทยในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₂ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบของประเทศไทยในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

จากผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม แสดงให้เห็นว่าจำนวนคณะกรรมการบริษัทที่แตกต่างกันตามประเภทอุตสาหกรรมเพราะความแตกต่างกันของลักษณะการประกอบธุรกิจ ขนาดของกิจการ ความซับซ้อนของกิจการ ความซับซ้อนของการทำหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะเฉพาะแต่ละกิจการ(สัญญา ขันวิทย์และคณะ, 2552 : น.185-186)

เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพล (Effect Size) พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อสัดส่วนกรรมการอิสระสูงมาก รองลงมาคือจำนวนคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย และ

สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่พบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลค่อนข้างมาก ส่วนขนาดคณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลค่อนข้างปานกลาง การดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น การแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ ความเป็นอิสระและความรู้ความชำนาญของคณะกรรมการตรวจสอบพบว่าประเภทอุตสาหกรรมมีอิทธิพลน้อยที่สุด

คำถามการวิจัยที่ 3 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างกา
เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₃ : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่าง
การเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลง

จากผลการศึกษาพบว่าระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างกา
เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ขนาดอิทธิพลของ ปี
พ.ศ. มีอิทธิพลต่อรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารสูงมาก กรณีใช้ตัวแบบ The Jones
Model 1991 และ The Modified Jones Model 1995 แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา
กรณีใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model และ The Healy Model แสดงให้เห็นว่าขนาดของรายได้
ลูกหนี้และตัวเงินรับ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีอิทธิพลต่อการรายการคงค้างในดุลยพินิจของ
ผู้บริหาร และคุณภาพกำไร

คำถามการวิจัยที่ 4 : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างกา
เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₄ : ระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างกา
เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างตามประเภทอุตสาหกรรม

จากผลการศึกษาพบว่าระดับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างกา
เปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ โดยใช้ตัวแบบ The Jones Model 1991 และ The Modified
Jones Model 1995 พบว่ามีความแตกต่างในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่
อุตสาหกรรมประเภทอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารมาก
ที่สุด รองลงมาได้แก่สินค้าอุปโภคบริโภค ในขณะที่อุตสาหกรรมทรัพยากรมีรายการคงค้าง
ดังกล่าวน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาขนาดของอิทธิพลพบว่าอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อรายการคงค้าง
ดังกล่าวน้อยมาก กรณีใช้ตัวแบบ The DeAngelo Model และ The Healy Model ไม่พบความ
แตกต่างแสดงให้เห็นว่าขนาดของรายได้ ลูกหนี้และตัวเงินรับ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์รวมทั้ง
ประเภทของอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อการรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารและคุณภาพกำไร

5.2.2 โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและ โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

คำถามการวิจัยที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₅ : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทวัดจากขนาดของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ การแยกการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการและการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dimitropoulos and Asteriou (2010) และ Klai and Omri (2010) พบว่าขนาดของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hashim and Devi (2007) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการและคุณภาพกำไรไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับงานวิจัยของนิพนธ์ โพธิ์วิจิตร (2554) พบว่าการควบตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุดกับคุณภาพกำไรไม่มีความสัมพันธ์กัน และขัดแย้งกับงานวิจัยของ Hashim and Rahman (2011) พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทซึ่งมีการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร ผลแสดงให้เห็นว่าการที่คณะกรรมการไปดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่นทำให้คณะกรรมการมีความรู้ ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นการสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ให้กับตัวเอง จึงทำให้มีแรงจูงใจในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เป็นไปได้ว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีขนาดของคณะกรรมการที่เหมาะสมกับขนาด ประเภท และความซับซ้อนของธุรกิจ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนดเท่านั้น และการแยกการดำรงตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยส่วนใหญ่มีการแยกการดำรงตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด ผลการศึกษาสามารถอธิบายด้วยแนวคิดของทฤษฎีความเป็นผู้ควบคุมดูแลจัดการทรัพย์สินว่าผู้บริหารและ

คณะกรรมการบริษัทสามารถสร้างมูลค่าสูงสุดให้แก่กิจการ ได้ก็ต่อเมื่อผู้เป็นเจ้าของมอบอำนาจหน้าที่การตัดสินใจอย่างอิสระให้ผู้บริหาร ดังนั้นการควมตำแหน่งทำให้เกิดผลดีแก่กิจการ (นิพนธ์โพธิ์วิจิตร, 2554)

คำถามการวิจัยที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₆ : โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝง โครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับ Hamdan, Mushtaha and Sartawi (2013) และ Baxter and Cotter (2009) พบว่าความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Garcia, Barbadillo and Pérez (2012) พบว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการกำไร กล่าวคือจำนวนของสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่เพิ่มมากขึ้นมีโอกาสที่คณะกรรมการตรวจสอบจะปรึกษาหารือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของกิจการทำให้การจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน อาจมีสาเหตุมาจากส่วนใหญ่บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีขนาดคณะกรรมการตรวจสอบอยู่ที่ 3 คนและทุกคนมีความเป็นอิสระ และจำนวนของคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านบัญชีหรือการเงินซึ่งส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนดเท่านั้น ทำให้คณะกรรมการตรวจสอบอาจมีความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอในการจัดทำรายงานทางการเงินและจัดการกำไร (Hamdan, Mushtaha and Sartawi, 2013)

คำถามการวิจัยที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₇ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ Hafiza and Devi (2007) พบว่าสัดส่วนของ

สมาชิกในครอบครัวและผู้ถือหุ้นสถาบันกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการถือหุ้นแบบกระจุกตัวในการเป็นเจ้าของครอบครัวมีแรงจูงใจที่จะลดค่าใช้จ่ายของต้นทุนตัวแทน ผ่านการจัดตำแหน่งที่ดีขึ้นของผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและฝ่ายจัดการ และการถือหุ้นแบบกระจุกตัวโดยนักลงทุนสถาบันเป็นการสร้างแรงจูงใจสำหรับการติดตามตรวจสอบในการบริหารจัดการและการปรับปรุงคุณภาพของรายงานทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขณะที่งานวิจัยในอดีตของ Korkmaz, Ma and Zhou (2013) พบว่าการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Blockholders) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร ซึ่งผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน อาจมีสาเหตุมาจากหน่วยงานที่มีหน้ากำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนฯ ได้มีการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากขึ้น (สัจจวัฒน์ จันทร์หอม และ ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2555) และหน่วยงานดังกล่าวได้ส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นดังนั้นโอกาสที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะเข้าแทรกแซงกระบวนการในการจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อถ่ายโอนเอาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นรายย่อยอาจจะไม่เกิดขึ้น (รชจรินทร์ กุลศรี สอนและคณะ, 2552)

คำถามการวิจัยที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H_8 : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคณะกรรมการตรวจสอบในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ Beasley and Salterio (2001) พบว่าลักษณะของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคณะกรรมการตรวจสอบ กล่าวคือบริษัทที่มีสัดส่วนของกรรมการภายนอกมากกว่าภายใน และบริษัทที่มีการแยกการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือกรรมการผู้จัดการใหญ่รวมทั้งบริษัทที่มีคณะกรรมการขนาดใหญ่มีแนวโน้มอย่างมีนัยสำคัญที่จะสร้างคณะกรรมการตรวจสอบแบบภาคสมัครใจเพิ่มขึ้น รวมถึงมีบุคคลภายนอกมากกว่าที่กฎหมายของบริษัทในประเทศแคนาดากำหนด และบริษัทเหล่านั้นมีแนวโน้มที่จะรวมบุคคลภายนอกในคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ที่กว้างขวางมากขึ้นในการรายงานทางการเงิน

คำถามการวิจัยที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H_8 : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับโครงสร้างความเป็นเจ้าของในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กับคณะกรรมการบริษัทแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ Schiehl and Santos (2004) พบว่า ความอิสระของคณะกรรมการบริษัท(สัดส่วนของคณะกรรมการภายนอก)มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงข้ามกับการกระจุกตัวของการเป็นเจ้าของ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการภายนอกที่มากกว่าในคณะกรรมการบริษัทเพราะไม่มีผู้ถือหุ้นหลักที่สำคัญในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ

คำถามการวิจัยที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H_{10} : โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ ตัวแปรแฝงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ Klein (2002) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายการคงค้างที่เกินปกติ กล่าวคือเมื่อความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริษัทมีความเป็นอิสระมากขึ้น จะทำให้มีการติดตามตรวจสอบกระบวนการทางบัญชีการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น

คำถามการวิจัยที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₁₁ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท กับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2554)

คำถามการวิจัยที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ เป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย H₁₂ : โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท และโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรแฝงโครงสร้างความเป็นเจ้าของโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท และโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร (2554) ผลการศึกษาสามารถอธิบายว่า ประเทศไทยมีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว กิจการส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ ดังนั้นคณะกรรมการจึงถูกครอบงำโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่ได้นำข้อเสนอแนะของตลาดหลักทรัพย์ ฯ เป็นแนวทางการปฏิบัติในการกำหนดจำนวนคณะกรรมการของบริษัทคือไม่น้อยกว่า 5 คนและไม่เกิน 12 คน ความเป็นอิสระของคณะกรรมการต้องมีอย่างน้อย 1 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมดหรือร้อยละ 33 ซึ่งจะเป็นกลไกที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพของระบบการถ่วงดุลอำนาจอย่างเหมาะสม และประธานกรรมการควรมาจากกรรมการที่เป็นอิสระ และไม่ควรเป็นบุคคลเดียวกับกรรมการผู้จัดการ เพื่อให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแลและการบริหารงานประจำ

5.3 ประโยชน์ที่ได้รับ

5.3.1 ประโยชน์ในเชิงทฤษฎี

การกำกับดูแลกิจการมีความสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพราะการกำกับดูแลแสดงให้เห็นถึงการมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ถือหุ้น นักลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) การวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดการกำกับดูแลกิจการ โดยเลือกใช้กลไกโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัท และโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งเป็นกลไกภายใต้การกำกับดูแลกิจการเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร

ผลการทดสอบสมมติฐานและการอภิปรายผล สะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลที่เกิดขึ้นไม่ตรงกับงานวิจัยในอดีตเนื่องจากงานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่ทำขึ้นในบริบทของตลาดทุนที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร หรือประเทศออสเตรเลีย แต่ตลาดทุนของประเทศไทยอยู่ในระยะที่กำลังพัฒนา นอกจากนั้นตัวแบบการกำกับดูแลกิจการตลอดจนกลไกการกำกับดูแลมีการพัฒนาจากตลาดทุนที่พัฒนาแล้วจากสาเหตุนี้จึงมีความเป็นไปได้ว่าผลการวิจัยจะไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกิดขึ้นในตลาดทุนที่พัฒนาแล้ว และเนื่องจากตลาดทุนในประเทศไทยซึ่งเป็นตลาดทุนที่มีขนาดเล็ก มีสภาพคล่องทางการเงินน้อยกว่าตลาดทุนที่พัฒนาแล้วและโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบอาจตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ทำให้ไม่มีความเป็นอิสระที่แท้จริงในการบริหารกิจการ ทำให้ผู้บริหารอาจทำเพื่อประโยชน์ของพวกพ้องตนเองจนทำให้เขาเปรียบผู้ถือหุ้นรายย่อยได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทนที่ว่ากิจการที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกทำให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างผู้ถือหุ้นรายใหญ่กับผู้ถือหุ้นรายย่อย

แต่ผลการวิจัยพบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อคณะกรรมการตรวจสอบ แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในบางประเด็นของการกำกับดูแลกิจการระหว่างบริบทของประเทศไทยและประเทศที่ตลาดทุนมีการพัฒนาแล้ว ซึ่งอาจเป็นสัญญาณที่ดีของการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการของประเทศไทยให้มีความทัดเทียมกับสากลมากขึ้นในอนาคต

5.3.2 ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

ผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ผลการศึกษานี้พบว่าบริษัทจดทะเบียน โดยส่วนใหญ่ได้มีการนำเอาข้อเสนอแนะของตลาดหลักทรัพย์มาปฏิบัติในเรื่องของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งจะทำให้นักลงทุน นักวิเคราะห์ ผู้มีส่วนได้เสียและผู้ใช้งบการเงินอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรในครั้งนี้ ไปใช้ในการประเมินคุณภาพกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต

2) หน่วยงานการกำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำผลจากการวิจัยนี้เป็นแนวทางสำหรับการพิจารณากำหนดแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดีในการนำไปใช้ออกกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างความเป็นเจ้าของ

3) ผู้ถือหุ้นสามารถนำผลจากการวิจัยในเรื่องโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทและโครงสร้างคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร ไปใช้ในการประกอบการพิจารณาเบื้องต้นในเรื่องของประสิทธิภาพของกลไกการกำกับดูแลกิจการ

5.4 ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

งานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และผลการวิจัยเชิงประจักษ์ เพื่อเสนอให้เห็นถึงผลกระทบของโครงสร้างคณะกรรมการและโครงสร้างความเป็นเจ้าของต่อคุณภาพกำไร จากผลการวิจัยสามารถสรุปข้อจำกัดเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

5.4.1 ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เป็นการเก็บข้อมูลเพียง 5 ปี คือ ปี พ.ศ. 2553 – 2557 สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ต่อไปอาจขยายระยะเวลาในการเก็บข้อมูลแบบอนุกรมเวลา(Time Series) เพื่อให้ผลการทดสอบมีความชัดเจนและแม่นยำมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวแบบ The Jones Model (1991), The Modified Jones Model (1995), The DeAngelo Model (1986), The Healy Model (1985) ในการทดสอบคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจเลือกใช้ตัวแบบอื่น เช่น Kothari et al. (Kothari, Leone and Wasley, 2005) ในการทดสอบคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหาร

3. คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้มีการพัฒนาตลาดทุนโดยคำนึงถึงบทบาทของหน่วยงานกำกับดูแลตามหลักการสากลของ International Organization of Securities Commissions (IOSCO) ในด้านการคุ้มครองผู้ลงทุน การทำให้ตลาดทุนมีความยุติธรรม โปร่งใส และมีประสิทธิภาพแต่ตลาดทุนในประเทศไทยมีลักษณะโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว ในขณะที่ตลาดทุนในต่างประเทศเป็นตลาดทุนที่พัฒนาแล้ว และมีลักษณะโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ทำให้ผลที่เกิดขึ้นอาจไม่สอดคล้องหรือเหมือนกับตลาดทุนที่พัฒนาแล้ว

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรเพิ่มเติมในเรื่องของตัวแบบในการวัดคุณภาพกำไร โดยในครั้งนี้ได้ใช้ The Jones Model (1991), The Modified Jones Model (1995) The DeAngelo Model (1986) และ The Healy Model (1985) สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจเลือกใช้ตัวแบบอื่นในการวัดคุณภาพกำไร เช่น Kothari et al. (Kothari, Leone and Wasley, 2005) ในการทดสอบคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นต้น เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพกำไร เช่นความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ ผลตอบแทนจากการลงทุน

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรนำประเภทของอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการเป็นตัวแปรอิสระ เนื่องจากประเภทของอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการอาจส่งผลกระทบต่อระดับรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร

4. ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจศึกษาเรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีต่อคุณภาพกำไร

บรรณานุกรม

- กัณฑ์รัตน์ บุญญวัฒน์, และ ศักดา มาณวพัฒน์. (2554). โครงสร้างการถือหุ้นและคุณภาพของ
รายงานทางการเงิน. *วารสารนักบริหาร*. 31(2),152-158.
- กรีซ แรงสูงเนิน. (2554). *การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย*
กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2550) *สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย* พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2541). *นโยบายเรื่องข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน*
http://www.set.or.th/th/regulations/rules/cg_files/BorJorRor2600_TH.pdf.
สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2558.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). *หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน*
ปี 2549. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2553). *คู่มือคณะกรรมการตรวจสอบ*. เรียกใช้เมื่อวันที่ 2
มิถุนายน 2558 จาก เว็บไซต์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย :
<http://www.sec.or.th/TH/RaisingFunds/EquityDebt/Documents/AChandbook.pdf>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2555). *หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน*
ปี 2555. เรียกใช้เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2558 จาก เว็บไซต์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ไทย : http://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/files/2013/CGPrinciple2012Thai-Eng.pdf

บรรณานุกรม (ต่อ)

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). *ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2554*. เรียกใช้เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2559 จาก เว็บไซต์ ธนาคารแห่งประเทศไทย :

https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/AnnualReport/AnnualReport/annual_Y54_T.pdf

นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร. (2555). *ผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. ศึกษานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.

ปณิษฐ์ ปทุมวัฒน์. (2552). *หน้าต่างโลก (The Knowledge Windows) วิฤติเศรษฐกิจแห่งสหรัฐอเมริกา (The Sub Prime Mortgage Crisis) ตอมนวัตกรรมการมหากภัยแห่งโลกทุนนิยมเสรี, วารสารจุลนิติ*.

รศจรินทร์ กุลศรีสอน. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้นและคุณภาพกำไร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชัชมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร

วรรณพร ศิริทิพย์. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

วรศักดิ์ ทุมมานนท์. (2543). *คุณรู้จัก Creative accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง?*. กรุงเทพมหานคร : ไอโอนิค อินเทอร์เน็ต รีซอสเซส.

ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2552). *กลไกบรรษัทภิบาลเพิ่มมูลค่ากิจการจริงหรือไม่. วารสารบริหารธุรกิจ, 32(121), 1-5.*

บรรณานุกรม (ต่อ)

สัจจวัฒน์ จันทร์หอม และ ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2555) *คุณภาพกำไรของบริษัทครอบครัวไทย*
วารสารวิชาการบัญชี ปีที่ 8 ฉบับที่ 21 เมษายน 2555)

สุวิมล ตีรกานันท์. (2555). *การวิเคราะห์ตัวแปรพหุนานวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุชา ฤาพยอม. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเป็นผู้สอบบัญชีในบริษัทลูกค้า การ*
หมุนเวียนผู้สอบบัญชี กับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทยใน SET100. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

อัญญา ชันฉวีวิทย์, ศิลปพร ศรีจันเพชร, และเดือนเพ็ญ จันทร์ศิริศรี. (2552). *การกำกับดูแลเพื่อ*
สร้างมูลค่ากิจการ กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

Al-Rassas, A. H., & Kamardin, H. (2015). Directors' Independence, Internal Audit
Function, Ownership Concentration and Earnings Quality in Malaysia. *Asian*
Social Science, 11(15), 244.

Alves, S. (2014). The Effect of Board Independence on the Earnings Quality: Evidence
from Portuguese Listed Companies. *Australasian Accounting Business &*
Finance Journal, 8(3), 23.

Anderson, K. L., Gillan, S., & Deli, D. N. (2003). Boards of directors, audit committees,
and the information content of earnings. *Weinberg Center for Corporate*
Governance Working Paper, (2003-04).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Ayadi, W. M. (2014). The relationship between ownership structure and earnings quality in the French context. *International Journal of Accounting and Economics Studies*, 2(2), 80-87.
- Baxter, P., & Cotter, J. (2009). Audit committees and earnings quality. *Accounting & Finance*, 49(2), 267-290.
- Beasley, M. S., & Salterio, S. E. (2001). The relationship between board characteristics and voluntary improvements in audit committee composition and experience*. *Contemporary Accounting Research*, 18(4), 539-570.
- Dechow, P., Ge, W., & Schrand, C. (2010). Understanding earnings quality: A review of the proxies, their determinants and their consequences. *Journal of Accounting and Economics*, 50(2), 344-401.
- Dimitropoulos, P. E., & Asteriou, D. (2010). The effect of board composition on the informativeness and quality of annual earnings: Empirical evidence from Greece. *Research in International Business and Finance*, 24(2), 190-205.
- García, L. S., Barbadillo, E. R., & Pérez, M. O. (2012). Audit committee and internal audit and the quality of earnings: empirical evidence from Spanish companies. *Journal of Management & Governance*, 16(2), 305-331.
- Hair, J.F., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1995). *Multivariate data analysis*. (3rd ed.). Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hamdan, A. M. M., Mushtaha, S. M. S., & Al-Sartawi, A. A. M. (2013). The audit committee characteristics and earnings quality: Evidence from Jordan. *Australasian Accounting Business & Finance Journal*, 7(4), 51.
- Hashim, H. A., & Devi, S. S. (2007). Corporate governance, ownership structure and earnings quality: Malaysian evidence. *Research in Accounting and Emerging Economies*, 8, 97-123.
- Hashim, H. A., & Rahman, M. S. A. (2011). Multiple board appointments: are directors effective?. *International Journal of Business and Social Science*, 2(17).
- Holtz, L., & Sarlo Neto, A. (2014). Effects of Board of Directors' Characteristics on the Quality of Accounting Information in Brazil. *Revista Contabilidade & Finanças*, 25(66), 255-266.
- Hribar, P., & Collins, D. W. (2002). Errors in estimating accruals: Implications for empirical research. *Journal of Accounting research*, 40(1), 105-134.
- Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of financial economics*, 3(4), 305-360.
- Kamarudin, K. A., & Ismail, W. A. W. (2014). Earnings Quality Construct and Measures in Empirical Accounting Studies. *Procedia Economics and Finance*.
- Klai, N., & Omri, A. (2010). Corporate board characteristics and the informativeness of accounting earnings: Evidence from Tunisia. *International Journal of Financial Economics*, 1(4), 133-142.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Klein, A. (2002). Economic determinants of audit committee independence. *The Accounting Review*, 77(2), 435-452.
- Korkmaz, A. G., Ma, Q., & Zhou, H. (2013). *Blockholder Characteristics and Earnings Quality*
- Kothari, S. P., Leone, A. J., & Wasley, C. E. (2005). Performance matched discretionary accrual measures. *Journal of accounting and economics*, 39(1), 163-197.
- Lauridsen, L. S. (1998). The financial crisis in Thailand: causes, conduct and consequences?. *World development*, 26(8), 1575-1591.
- Lin, J. W., Li, J. F., & Yang, J. S. (2006). The effect of audit committee performance on earnings quality. *Managerial Auditing Journal*, 21(9), 921-933.
- Mak, Y. T., & Li, Y. (2001). Determinants of corporate ownership and board structure: evidence from Singapore. *Journal of Corporate Finance*, 7(3), 235-256.
- Pallant, J. (2011). *SPSS SURVIVAL MANUAL: A step by step guide to data analysis using SPSS*. Australia: Allen & Unwin.
- Puat Nelson, S., & Devi, S. (2013). Audit committee experts and earnings quality. *Corporate Governance: The international journal of business in society*, 13(4), 335-351.
- Schiehll, E., & Santos, I. O. (2004). Ownership structure and composition of boards of directors: Evidence on Brazilian publicly-traded companies. *Revista de Administração*, 39(4), 373-384.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Shi, L., Dharwadkar, R., & Harris, D. (2013). Board Interlocks and Earnings Quality. *Available at SSRN, 1976856*.
- Shipper, K., & Vincent, L. (2003). Earning Quality. *Accounting Horizons, Supplement*, 97-110.
- Siagian, F. T., & Tresnaningsih, E. (2011). The impact of independent directors and independent audit committees on earnings quality reported by Indonesian firms. *Asian review of Accounting, 19*(3), 192-207.
- Velury, U., & Jenkins, D. S. (2006). Institutional ownership and the quality of earnings. *Journal of Business Research, 59*(9), 1043-1051.
- Vichitsarawong, T., Eng, L. L., & Meek, G. K. (2010). The impact of the Asian financial crisis on conservatism and timeliness of earnings: Evidence from Hong Kong, Malaysia, Singapore, and Thailand. *Journal of International Financial Management & Accounting, 21*(1), 32-61.
- Wang, D. (2006). Founding family ownership and earnings quality. *Journal of Accounting Research, 44*(3), 619-656.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบเก็บข้อมูล การกำกับดูแลกิจการ

แบบเก็บข้อมูล การกำกับดูแลกิจการ

Board of director

ชื่อบริษัท.....

				ถ้าแยกได้ "1" ไม่ แยกได้ "0"	
No.	พ.ศ.	จำนวน คณะกรรมการ	จำนวน กรรมการ อิสระ	การแยกตำแหน่ง ประธาน กรรมการและ กรรมการ ผู้จัดการ	ดำรงตำแหน่ง กรรมการใน บริษัทอื่น
1	2553				
2	2554				
3	2555				
4	2556				
5	2557				

แบบเก็บข้อมูล การกำกับดูแลกิจการ

Audit committee

ชื่อ บริษัท.....

No.	พ.ศ.	จำนวน คณะกรรมการ ตรวจสอบ	จำนวน กรรมการ ตรวจสอบที่ อิสระ	จำนวน คณะกรรมการ ตรวจสอบที่มี ความรู้ความ ชำนาญทางบัญชี หรือการเงิน
1	2553			
2	2554			
3	2555			
4	2556			
5	2557			

แบบเก็บข้อมูล การกำกับดูแลกิจการ

Ownership Structures

ชื่อบริษัท.....

No.	พ.ศ.	สัดส่วนการถือ หุ้นโดยนิติ บุคคลไทย	สัดส่วนการถือ หุ้นโดยนักลงทุน สถาบัน	สัดส่วนการถือ หุ้นโดย ครอบครัว	สัดส่วนการ ถือหุ้นโดยผู้ ถือหุ้นราย ใหญ่
1	2553				
2	2554				
3	2555				
4	2556				
5	2557				

ภาคผนวก ข
แบบเก็บข้อมูล คุณภาพกำไร

แบบเก็บข้อมูล คุณภาพกำไร

ชื่อบริษัท.....

คุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลพินิจ ผู้บริหาร	2553	2554	2555	2556	2557
1. The DeAngelo Model (1986)					
รายการคงค้างรวม (TAC _t)					
กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI _t)					
กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO _t)					
สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE _t)					
การเปลี่ยนแปลงในยอดขาย (Δ REV _t)					
สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA _{t-1})					
รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจผู้บริหาร (NDAC _t)					
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร (DAC)					
2. The Healy Model (1985)					
รายการคงค้างรวม (TAC _t)					
กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI _t)					
กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO _t)					
สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE _t)					
การเปลี่ยนแปลงในยอดขาย (Δ REV _t)					
สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA _{t-1})					

คุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลพินิจ ผู้บริหาร	2553	2554	2555	2556	2557
จำนวนปีทั้งหมดที่ใช้ในการประมาณค่า					
รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจผู้บริหาร (NDAC _t) = TAC _t / TA _{t-1}					
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร (DAC) = (TAC _t / TA _{t-1}) - NDAC _t					
3. The Jones Model (1991)					
รายการคงค้างรวม (TAC _t)					
กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI _t)					
กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO _t)					
สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE _t)					
การเปลี่ยนแปลงในยอดขาย (Δ REV _t)					
สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA _{t-1})					
รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจผู้บริหาร (NDAC _t) = α_1 (1/ TA _{t-1}) + α_2 (Δ REV _t / TA _{t-1}) + α_3 (PPE _t / TA _{t-1})					
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร (DAC) = (TAC _t / TA _{t-1}) - NDAC _t					
4. The Modified Jones Model (1995)					
รายการคงค้างรวม (TAC _t)					
กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ (NI _t)					
กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน (CFO _t)					

คุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลพินิจ ผู้บริหาร	2553	2554	2555	2556	2557
สินทรัพย์ถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (PPE_t)					
การเปลี่ยนแปลงในยอดขาย (ΔREV_t)					
การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับปี ที่ t (ΔREC_t)					
สินทรัพย์รวม ณ ปีที่ t-1 (TA_{t-1})					
รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจผู้บริหาร ($NDAC_t$) $= \alpha_1(1/ TA_{t-1}) + \alpha_2 (\Delta REV_t - \Delta REC_t / TA_{t-1}) +$ $\alpha_3 (PPE_t / TA_{t-1})$					
รายการคงค้างภายใต้ดุลพินิจของผู้บริหาร (DAC) = $(TAC_t / TA_{t-1}) - NDAC_t$					

ภาคผนวก ค
รายชื่อบริษัทที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อบริษัทที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำกลุ่มตัวอย่างจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 149 บริษัท ซึ่งสามารถจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมได้ 7 อุตสาหกรรม ได้แก่ ทรัพยากร เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าอุตสาหกรรม และบริการ บริษัทต่าง ๆ มีรายชื่อดังต่อไปนี้

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร

1. THL บริษัท หุงคาฮาเบอร์ จำกัด (มหาชน)
2. PDI บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
3. BANPUบริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
4. SUSCO บริษัท ชัสโก้ จำกัด (มหาชน)
5. TCC บริษัท ไทย แคปิตอล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
6. MDX บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด (มหาชน)
7. PTTEP บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี

1. KCE บริษัท เคซีอี อีเลคโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)
2. SVI บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)
3. INTUCH บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
4. PT บริษัท พรีเมียร์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
5. ADVANC บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
6. IEC บริษัท อินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
7. HANA บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
8. SVOA บริษัท เอสวีไอเอ จำกัด (มหาชน)
9. TRUE บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
10. SMART บริษัท สمارทคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

1. SSC บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)
2. TF บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)
3. SFP บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)
4. SST บริษัท ทรัพย์ศรีไทย จำกัด (มหาชน)
5. CPF บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
6. PR บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
7. MINT บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
8. HTC บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)
9. SNP บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
10. TIPCO บริษัท ทีปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)
11. SSF บริษัท สุรพลฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)
12. TC บริษัท ทรอปปิคอลแคนนิง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
13. LEE บริษัท ลีพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
14. TVO บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)
15. TRUBB บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
16. STA บริษัท ศรีตรังแอมโกลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
17. EE บริษัท อีเทอเนล เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)
18. CHOTI บริษัท ห้างเย็นไซติวิวัฒน์ขนาดใหญ่ จำกัด (มหาชน)
19. MALEE บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)
20. GFPT บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)
21. TRS บริษัท ตรังผลิตภัณฑ์อาหารทะเล จำกัด (มหาชน)
22. CM บริษัท เชียงใหม่โพรเซสฟู้ดส์ จำกัด(มหาชน)
23. APURE บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
24. SORKON บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)
25. CFRESH บริษัท ซีเฟรชอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

1. SCC บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน)
2. SCCC บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
3. TCMC บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)
4. TGCI บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
5. UV บริษัท ยูนิ เวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)
6. LH บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
7. KTP บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
8. RCI บริษัท โรแยล ซีรามิค อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
9. MK บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
10. TPIPL บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
11. CNT บริษัท คริสเตียนีและนีลสัน (ไทย) จำกัด (มหาชน)
12. TASCO บริษัท ทีปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
13. GEL บริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
14. AQ บริษัท เอคว เอสเตท จำกัด (มหาชน)
15. TFD บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
16. SCP บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)
17. QH บริษัท ควอลิตี้เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
18. DCC บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)
19. NUSA บริษัท อนุศาศิริ จำกัด (มหาชน)
20. STEC บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด(มหาชน)
21. AP บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)
22. U บริษัท ยู ซิตี้ จำกัด (มหาชน)
23. PF บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน)
24. SAMCO บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
25. SYNTEC บริษัท ซินเท็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
26. RML บริษัท ไรมอน แลนด์ จำกัด (มหาชน)
27. SPALI บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

1. SUC บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)
2. NC บริษัท เอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน)
3. UPF บริษัท นิวซีดี (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)
4. ICC บริษัท ยูเนี่ยนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน)
5. UT บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล จำกัด (มหาชน)
6. TTTM บริษัท ยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด (มหาชน)
7. WACOAL บริษัท ไทยเทเรทีกส์ไทม์มิลลส์ จำกัด (มหาชน)
8. TNL บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)
9. TPCORP บริษัท ทรูลักซ์ จำกัด (มหาชน)
10. OCC บริษัท เท็กส์ไทม์เพรสทีจ จำกัด (มหาชน)
11. BTNC บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)
12. TTI บริษัท นูตินิกิวซีดี จำกัด (มหาชน)
13. PAF บริษัท โรงงานผ้าไทย จำกัด (มหาชน)
14. S & J บริษัท แพนเอเชียฟุตแวร์ จำกัด (มหาชน)
15. PG บ.เอส แอนด์ เจ อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)
16. PRANDA บริษัท ประชาอารมณ์ จำกัด (มหาชน)
17. JCT บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)
18. SAWANG บริษัท แจ็กเจียอุตสาหกรรม (ไทย) จำกัด (มหาชน)
19. CPH บริษัท สว่างเอ็กซ์พอร์ต จำกัด (มหาชน)
20. OGC บริษัท คาสเซอร์พีคโฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม

1. CTW บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)
2. CSC บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน)
3. UP บริษัท ยูเนี่ยนพลาสติก จำกัด (มหาชน)
4. GYT บริษัท กู๊ดเยียร์(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
5. WG บริษัท ไวท์กรุป จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม(ต่อ)

6. TPC บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
7. NEP บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
8. TWP บริษัท ไทยไวโรโปรดคท์ จำกัด (มหาชน)
9. ALUCON บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)
10. TMD บริษัท อุตสาหกรรมถังโลหะไทย จำกัด (มหาชน)
11. TFI บริษัท ไทยฟิล์มอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
12. TPP บริษัท ไทยบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)
13. YCI บริษัท ยงไทย จำกัด (มหาชน)
14. AJ บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)
15. KKC บริษัท กุลธรเคอร์บี จำกัด (มหาชน)
16. CWT บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
17. TOPP บริษัท ไทย โอ.พี.พี. จำกัด (มหาชน)
18. CEN บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริ่ง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)
19. VARO บริษัท วโรปกรณ์ จำกัด (มหาชน)
20. SITHAI บริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)
21. TCCC บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
22. SMPC บริษัท สหมิตรถังแก๊ส จำกัด (มหาชน)
23. TNPC บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)
24. PK บริษัท พัฒน์กล จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

1. BJC บริษัท เบอร์ลี ยูคเกอร์ จำกัด (มหาชน)
2. DTC บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)
3. SPI บริษัท สหพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)
4. SPC บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)
5. KWC บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)
6. SINGER บริษัท ซิงเกอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ(ต่อ)

7. POST	บริษัท โพสต์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)
8. FE	บริษัท ฟาร์อีสท์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน)
9. SKR	บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน)
10. NMG	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
11. OHTL	บริษัท โอเอชทีแอล จำกัด (มหาชน)
12. ERW	บริษัท ดี เอรಾವัณ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
13. RCL	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)
14. ROH	บริษัท โรงแรมรอยัล ออคิด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
15. CSR	บริษัท เทพธานีกรีฑา จำกัด (มหาชน)
16. ASIA	บริษัท เอเชียไฮเต็ล จำกัด (มหาชน)
17. KDH	บริษัท ธนบุรี เมดิเคิล เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
18. BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
19. MATI	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)
20. JUTHA	บริษัท จุฬานาวี จำกัด (มหาชน)
21. CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า จำกัด (มหาชน)
22. SVH	บริษัท สมิติเวช จำกัด (มหาชน)
23. TSTE	บริษัท ไทยชูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)
24. SHANG	บริษัท แชงกรี-ลา ไฮเต็ล จำกัด (มหาชน)
25. TH	บริษัท ตงฮั่ว คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
26. PRAKIT	บริษัท ประกิต ไฮลดีงส์ จำกัด (มหาชน)
27. SE-ED	บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
28. MANRIN	บริษัท แมนดารินไฮเต็ล จำกัด (มหาชน)
29. RAM	บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน)
30. BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)
31. AMARIN	บริษัท อมารินทร์พรีนติ้ง แอนด์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)
32. BIGC	บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
33. ROBINS	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)
34. AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ(ต่อ)

- 35. VIBHA บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)
- 36. THAI บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ง

ตารางสรุปการทบทวนวรรณกรรม

ตารางที่ 1.1 สรุปการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยต่างประเทศ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
1. The Effect of Board Independence on the Earnings Quality: Evidence from Portuguese Listed Companies	สัดส่วนของความเป็นอิสระของกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารต่อคณะกรรมการมีการปรับปรุงคุณภาพกำไรดีขึ้นโดยลดการจัดการกำไรได้หรือไม่	บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Euronext Lisbon ประเทศโปรตุเกส ตัวอย่าง 33 บริษัทต่อปีไม่รวมสถาบันการเงิน ระหว่างปี 2003-2010	ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ (Independent Board Members) ตัววัด จำนวนของกรรมการอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารหารด้วยจำนวนรวมของสมาชิกคณะกรรมการ	1. ความเสี่ยงทางการเงิน Leverage วัดจากอัตราส่วนระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์รวม 2. กระแสเงินสด วัดจาก อัตราส่วนระหว่างกระแสเงินสด จาก การ ดำเนินงาน และ สินทรัพย์รวม	-Earnings Quality ใช้ Discretionary accruals เป็นข้อมูลคุณภาพกำไร วัดจาก the cross sectional variation of the modified Jones model proposed by Dechow et al. (1995) ใช้ ordinary least square (OLS) and two stage least squares (2SLS)	1.กรรมการอิสระภายนอกที่ไม่ใช่ผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร กล่าวคือ สมาชิกในคณะกรรมการที่เป็นอิสระมากขึ้นทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้นโดยการลดรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร 2.กระแสเงินสดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพกำไร ในขณะที่ภาระหนี้สิน โอกาสในการลงทุน และขนาดของบริษัท มีอิทธิพลทางลบต่อคุณภาพกำไร

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
ผู้วิจัย : Sandra Alves				3. โอกาสในการ ลงทุน วัดจาก อัตราส่วนระหว่าง ราคาตลาดของส่วน ของทุนและราคา ตามบัญชีของทุน 4. Big4 วัดจาก (0,1) แทนค่าเป็น 1 เมื่อผู้สอบบัญชีเป็น Big4 5. ขนาดของบริษัท (Firm size) วัดจาก มูลค่าตลาดของหุ้น		
2. The effect of board	1. มีความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถ	บริษัทที่ไม่ใช่ สถาบันการเงินที่	1. ขนาดของ คณะกรรมการ วัดจาก	1. ความเสี่ยงทาง การเงิน (leverage)	ความสามารถในการให้ ข้อมูลกำไร	1. จำนวนของกรรมการภายนอก ที่ทำหน้าที่ในคณะกรรมการมี

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
composition on the informativeness and quality of annual earnings: Empirical evidence from Greece ผู้วิจัย : Panagiotis E. Dimitropoulosb, *, Dimitrios Asterioua	ในการให้ข้อมูลกำไรกับขนาดของคณะกรรมการและสัดส่วนของกรรมการภายนอกหรือไม่ ถ้าสัมพันธ์ สัมพันธ์ในทิศทางใด 2. มีความสัมพันธ์ระหว่างความทันเวลาของข่าวร้ายและข่าวดีที่สะท้อนมายังกำไรและสัดส่วนของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการหรือไม่ 3. มีความสัมพันธ์	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอเธนส์สำหรับปี 2000 - 2004 ประเทศกรีซ กลุ่มตัวอย่าง 97 บริษัท	จำนวนของกรรมการต่อคณะกรรมการบริษัท ณ วันสิ้นปี 2.กรรมการภายนอกวัดจากกำหนดให้เป็น (1) ผู้ที่ไม่ได้เป็นพนักงานหรือพนักงานที่เกี่ยวข้องของบริษัท (2) ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจใด ๆ อย่างไม่ใกล้ชิดและ (3) ไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท	วัดจากอัตราส่วนของหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม 2.ขนาดของบริษัทวัดจากค่าลอการิทึมของสินทรัพย์รวมสิ้นปี 3.อัตรากำไรสุทธิเติบโต (Growth) วัดจากอัตราส่วนของมูลค่าตลาดของทุนของบริษัทต่อมูลค่าตามบัญชีของทุนของบริษัท	(informativeness of earnings) วัดจาก ERC.	ผลกระทบในเชิงบวกต่อการให้ข้อมูลของกำไรที่มีคุณภาพ 2.ขนาดของคณะกรรมการไม่มีสัมพันธ์กับความเกี่ยวข้องของมูลค่าของกำไรทางบัญชีประจำปี 3.ความทันต่อเวลาในกำไรมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ข่าวร้ายมากขึ้นในบริษัทที่มีระดับขอบุคคลภายนอกเท่า ๆ กันกับกรรมการภายใน(เป็นค่ากลาง) หมายความว่าไม่มีการปรับปรุงที่เพิ่มขึ้นในความเร็วของการรับรู้ข่าวที่ดีไปสู่กำไรของบริษัทที่มีคณะกรรมการที่ความเป็นอิสระ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
	ระหว่างคุณภาพกำไรวัดโดยเกณฑ์คงค้างที่เกินปกติและสัดส่วนของกรรมการภายนอกหรือไม่					<p>เพิ่มขึ้น</p> <p>4. คณะกรรมการที่เป็นอิสระมากขึ้นมีความสัมพันธ์อย่างมากกับคุณภาพกำไรที่สูงขึ้น</p> <p>5. บริษัทที่มีจำนวนของสินทรัพย์รวมที่เพิ่มขึ้น(ขนาดบริษัทใหญ่ขึ้น)และโอกาสในการเติบโตที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่เกินปกติมากขึ้น</p> <p>หมายความว่าบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมในจำนวนที่เพิ่มขึ้นและโอกาสในการเจริญเติบโตที่สูงขึ้น มีการจัดการกำไรเพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
3. Corporate Board Characteristics and the Informativeness of Accounting Earnings: Evidence from Tunisia ผู้วิจัย : Nesrine Klai, Abdelwahed Omri	1.มีความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการภายนอก ตัวแทนของนักลงทุน ครอบครัว สถาบันการเงินและรัฐบาลกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรหรือไม่ ทิศทางใด 2.ขนาดของคณะกรรมการและการแยกตำแหน่งระหว่าง CEO และประธานกรรมการ มีความสัมพันธ์กับ	บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตูนิส ประเทศตูนิเซีย ข้อมูลปีค.ศ. 1997-2007 กลุ่มตัวอย่าง 22 บริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีบริษัท	1.ขนาดของคณะกรรมการ (Board size) วัดจากค่าลอการิทึมของจำนวนรวมของคณะกรรมการ (natural logarithm of the total number of directors) 2.การแยกตำแหน่งระหว่างผู้บริหารและประธานกรรมการ (the non duality CEO/board chairman)	1.ความเสี่ยงทางการเงิน(leverage) วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (fraction debts to total asset) -ขนาดของบริษัท (firm size) วัดจากค่าลอการิทึมของยอดขายรวม (natural logarithm of total sales) -โอกาสของการเจริญเติบโต (growth)	ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร (informativeness of earnings) วัดจากอัตราผลตอบแทนของหุ้น (share return) และกำไรต่อหุ้น (earnings per share)	1.ขนาดของคณะกรรมการไม่มี ความความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร 2.การแยกตำแหน่งผู้บริหารและประธานกรรมการเป็นคนละคนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร กล่าวคือการที่ผู้บริหารและประธาน กรรมการเป็นคนละคนกันบริษัทจะมีข้อมูลของกำไรต่ำ ผลนี้เป็นการเน้นว่าการแยกของตำแหน่งนี้อาจนำไปสู่ความสับสน ของผู้มีอำนาจภายใน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
	ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรหรือไม่ ทิศทางใด		วัดตัวแปรbinary (0,1) ให้เป็น 1 ถ้ามีการแยกกันของ 2 ตำแหน่ง 3.กรรมการภายนอก วัดจาก ร้อยละของ กรรมการภายนอกที่สมาชิกมีความอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทต่อขนาดของ คณะกรรมการ 4.องค์ประกอบของ คณะกรรมการอื่น ๆ วัดจากร้อยละของ กรรมการที่เป็น	opportunities) วัดจาก Market-to-Book ratio		ตั้งนั้นการแยกตำแหน่งผู้บริหาร และประธานคณะกรรมการออกจากกันเป็นลดความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร 3.สัดส่วนของกรรมการภายนอก มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไรแสดงให้เห็นว่านักลงทุนเห็นคุณค่าของกรรมการอิสระ 4.สัดส่วนของกรรมการที่เป็นตัวแทนของนักลงทุน ชาวต่างชาติ ครอบครั้ว สถาบันการเงิน และรัฐบาลมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการให้

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ตัวแทนของครอบครัว สถาบันการเงิน รัฐบาลและ นักลงทุน ต่างชาติ			ข้อมูลกำไร 5.อัตราส่วนหนี้สิน และขนาด ของบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์กับ เนื้อหาของข้อมูลกำไรคือ คุณภาพกำไร 6.โอกาสในการเจริญเติบโตมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม กับคุณภาพกำไร
4. Effects of Board of Directors' Characteristics on the Quality of Accounting Information in	อะไรคือผลกระทบของ ของลักษณะของ คณะกรรมการที่มีต่อ คุณภาพของข้อมูลทาง การเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์	บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ BM&FBovespa ประเทศบราซิล ระหว่างปี 2008- 2011	-ขนาดของ คณะกรรมการ วัดจาก ตัวแทนจากจำนวน สมาชิกที่มี ประสิทธิภาพตามที่ ระบุไว้ในรายงาน ประจำปี หรือ แบบที่	-ภาระหนี้ของบริษัท (Indebtedness) วัด จากตราสารหนี้หาร ด้วยหนี้สินรวม -โอกาสของการ เจริญเติบโต (Growth	คุณภาพของข้อมูลทาง การเงิน วัดจาก Market value	1.,ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการและการแยก บทบาทหน้าที่ของประธาน กรรมการและกรรมการบริหารมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับข้อมูล สารสนเทศทางการบัญชี 2.รายงานความสามารถในการ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
Brazil ผู้วิจัย : Holtz, Luciana, and Alfredo Sarlo Neto	BM&FBovespa (What is the effect of the board's characteristics on the quality of financial information of companies listed on the BM&FBovespa?)	กลุ่มตัวอย่าง 678 บริษัท-ปี สังเกต	อ้างอิง (Reference forms) -ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ วัดจาก อัตราส่วนของจำนวน กรรมการที่เป็นอิสระ ต่อยอดรวมของ จำนวนกรรมการใน บริษัท -การแยกตำแหน่งของ ประธานคณะกรรมการ การกับ กรรมการบริหาร วัด จากตัวแปรตัวมีให้ เป็น 1 เมื่อมีการแยก	opportunity) วัดจาก มูลค่าตลาดของ สินทรัพย์หารด้วย มูลค่าตามบัญชีของ หุ้นของบริษัท - ขนาดของบริษัทใช้ ค่าลอการิทึมของ มูลค่าตลาด (The natural logarithm of market value)		ให้ข้อมูลกำไรทางบัญชี มี ความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อร้อยละ ละของคณะกรรมการอิสระ กล่าวคือความสามารถในการให้ ข้อมูลกำไรทางบัญชีมากขึ้น ใน บริษัทที่มีคณะกรรมการอิสระ มากกว่า 3.ขนาดคณะกรรมการมีอิทธิพล ทางลบต่อความสามารถในการ ให้รายงานข้อมูลกำไรทางบัญชี กล่าวคือบริษัทที่มี คณะกรรมการที่ใหญ่กว่ามีการ จัดการกำไรที่มากกว่า ทำให้ ความสามารถในการให้ข้อมูล รายงานกำไรทางบัญชีลดลง

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ตำแหน่งออกจากกัน			<p>4.ความสามารถในการให้ข้อมูล กำไรทางบัญชี มากขึ้นสำหรับ บริษัท ที่ปฏิบัติตามคำแนะนำ IBGC (Instituto Brasileiro de Governança Corporativa) เป็นจำนวนที่เหมาะสมของ สมาชิก (H1c) และ ความสามารถในการให้ข้อมูล กำไรทางบัญชีมากขึ้นในบริษัท ที่มีการแยกบทบาทหน้าที่ของ ประธานกรรมการและ กรรมการบริหาร (H3b) จะไม่ได้ รับการยอมรับเพราะ ค่า สัมประสิทธิ์ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
						5.ขนาดของคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบอร์ดที่มี จำนวนของสมาชิกที่สูงขึ้นไม่มี ความสัมพันธ์กับความเกี่ยวข้อง ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชี
5.Directors' Independence, Internal Audit Function, Ownership Concentration and Earnings Quality in Malaysia	1. คณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างในดุลยพินิจของผู้บริหารหรือไม่ 2. ความเป็นอิสระของกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตัดสินใจคงค้าง	-บริษัท จดทะเบียนในตลาดหลัก Bursa Malaysia ปี ค.ศ. 2009 ถึง ปี ค.ศ. 2012 -ประเทศมาเลเซีย -ตัวอย่างของ	ตัวแปรอิสระ : 1.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ (Board of Directors' Independence) วัดจาก เปอร์เซนต์ยอดรวมของกรรมการอิสระที่ไม่ใช่ผู้บริหารหรือด้วยสมาชิก	ตัวแปรควบคุม 1.คุณภาพของการตรวจสอบบัญชี(audit quality) วัดจาก big 4 audit firms 2. profitability วัดจาก ROA = The annual net profit of	ตัวแปรตาม : คุณภาพกำไร วัดจากรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) เป็นข้อมูลของคุณภาพกำไร ตัววัด 2 ตัว 1.Modified Jones	1.ความอิสระของคณะกรรมการและความเข้มข้นของความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับDA ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรต่ำกว่า 2. ความเป็นอิสระของกรรมการตรวจสอบและการลงทุนในหน้าที่การตรวจสอบภายในมี

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
ผู้วิจัย : Ahmed Hussein Al-Rassas & Hasnah Kamardin	หรือไม่ 3. การลงทุนในหน้าที่ การตรวจสอบภายในมี ความสัมพันธ์เชิงลบ กับการตัดสินใจคงค้าง หรือไม่ 4.ความเข้มข้นของการ เป็นเจ้าของมี ความสัมพันธ์เชิงบวก กับการตัดสินใจคงค้าง หรือไม่	การศึกษา 508 บริษัท	กรรมการทั้งหมด 2. ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ(Audit Committee Independence) วัด จากเปอร์เซ็นต์ยอด รวมกรรมการอิสระที่ ไม่ใช่ผู้บริหารหรือด้วย ยอดรวมของสมาชิก คณะกรรมการ ตรวจสอบ 3. การลงทุนในหน้าที่ การตรวจสอบภายใน วัดจากค่าลอการิทึม	individual firm before tax divided by total assets 3.ขนาดของบริษัท (Firm size) วัดจาก ค่าลอการิทึมของ สินทรัพย์รวม (Natural log of total assets) 4. ความเสี่ยงทาง การเงิน(Leverage) วัดจากอัตราส่วนของ หนี้สินรวมต่อ สินทรัพย์รวม 5. ขาดทุน(LOSS)	Model by Dechow et al. (1995) 2.Modified Jones Model by Yoon et al. (2006)	ความสัมพันธ์เชิงลบกับDA ทำ ให้คุณภาพกำไรสูงขึ้น

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ทางธรรมชาติของ ต้นทุนการตรวจสอบ ภายใน 4. การกระจุกตัวของ ความเป็นเจ้าของ (Ownership Concentration) วัด จากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ที่สุด 5 ราย	วัดจาก กำไร(ขาดทุน)สุทธิ 6. การเจริญเติบโต ของยอดขาย (Sale growth) วัดจาก ยอดขายปีปัจจุบัน หักยอดขายปีก่อน หารด้วยยอดขายปี ก่อน		
6.The impact of independent directors and independent audit committees on	หลังจากที่ บริษัท ได้รับกรรมการอิสระ และคณะกรรมการ ตรวจสอบที่เป็น ประธานตามที่ กรรมการอิสระเลือกมา	ประชากรคือ รายชื่อบริษัทที่ จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์ จากรัฐ ประเทศ	ตัวแปรอิสระ : 1.กรรมการอิสระ 2.คณะกรรมการ ตรวจสอบอิสระ	1.คุณภาพการ ตรวจสอบ (AUDIT) วัดจาก (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าเป็นบริษัท Big-4 2.กระแสเงินสดจาก	คุณภาพกำไร วัดจาก 1.รายการคงค้างในดุลย พินิจของผู้บริหาร (discretionary accruals) ใช้modified Jones model	1.กรรมการอิสระและ คณะกรรมการตรวจสอบที่มี ความเป็นอิสระมีผลกระทบใน เชิงบวกต่อรายงานของคุณภาพ กำไร

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
earnings quality reported by Indonesian firms ผู้วิจัย : Ferdinand T. Siagian, Elok Tresnaningsih	ตามความต้องการของตลาดหลักทรัพย์จาการ์ตา จะ ส่งผลกระทบต่อรายงานคุณภาพกำไรอย่างไร	อินโดนีเซีย กลุ่มตัวอย่าง 80 บริษัทจาก 31 ธันวาคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2547 ไม่รวมบริษัท ในกลุ่มธนาคาร, การเงินและการประกันภัย อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม การสื่อสาร โทรคมนาคม เพราะพวกเขามี		การดำเนินงานวัดจากสินทรัพย์รวมในปีก่อน 3.ระดับของหนี้ วัดจากอัตราส่วนหนี้สิน/ต่อสินทรัพย์ 4.ขนาดของบริษัท (SIZE)วัดจากลอการิทึมของสินทรัพย์รวม 5.การเพิ่มขึ้นของจำนวนหุ้นที่โดดเด่น (SHARING).วัดจากจำนวนหุ้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จากหุ้นที่	2.ค่าสัมประสิทธิ์การตอบสนองต่อกำไร (earnings response coefficient : ERC)ในการวัดคุณภาพกำไร	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
		รูปแบบงบ การเงินหรือการ ควบคุมที่ แตกต่างกันอย่าง มาก		โดดเด่น		
7.The effect of audit committee performance on earnings quality ผู้วิจัย : Jerry W. Lin, June F. Li, Joon S. Yang	ลักษณะของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ (ขนาด ความเป็นอิสระ ความ เชี่ยวชาญด้านการเงิน และการจัดกิจกรรม และการเป็นเจ้าของ หุ้น) กับ การปรับกำไร ย้อนหลัง มี ความสัมพันธ์กัน	บริษัทที่จดทะเบียนใน ประเทศ สหรัฐอเมริกา (publicly-held corporations in the <u>USA</u> that restated) ระหว่างปี 2000 กลุ่มตัวอย่าง	ลักษณะของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ -ขนาด วัดจาก (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าสมาชิก คณะกรรมการ ตรวจสอบมีอย่างน้อย ที่สุด 4 คน -ความเป็นอิสระ (0,1) ให้เป็น 1 ถ้า	1.ขนาดของบริษัท (firm size) วัดจาก ค่า log ทาง ธรรมชาติของมูลค่า ตลาดของหุ้น (natural log transformation of market value of equity) 2.ความเสี่ยงทาง	คุณภาพกำไร (earnings quality) วัดจากรายการคงค้าง (รายได้หักกระแสเงินสด จากกิจกรรมดำเนินงาน) หารด้วยสินทรัพย์รวม เฉลี่ย	1.มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่าง ขนาดของคณะกรรมการ ตรวจสอบและการเกิดขึ้นของ การปรับกำไรย้อนหลัง (occurrence of earnings restatement) 2. ความเป็นอิสระ ความ เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน กิจกรรม(การประชุม) ความเป็น เจ้าของหุ้น ของคณะกรรมการ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
	หรือไม่ ถ้ามีทิศทางใด	212 บริษัท	คณะกรรมการ ตรวจสอบทั้งหมดมี ความอิสระ -ความเชี่ยวชาญ ทางการเงิน (financial expertise) วัดจาก (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าคณะกรรมการ ตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนที่มีความเชี่ยวชาญ ทางการเงิน -กิจกรรม วัดจาก (0,1) ให้เป็น 1 ถ้า คณะกรรมการ	การเงิน(LEVERG) วัดจากหนี้สินรวมต่อ สินทรัพย์รวม เป็นต้น		ตรวจสอบไม่พบว่ามีผลกระทบที่ มีสาระสำคัญต่อคุณภาพของ กำไรที่รายงาน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ตรวจสอบประชุม อย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง -ความเป็นเจ้าของหุ้น (stock ownership) วัดจากร้อยละของการ ถือหุ้นสามัญของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ			
8. Audit committees and earnings quality ผู้วิจัย : Peter Baxter, Julie Cotter	1.การมีการจัดตั้ง คณะกรรมการ ตรวจสอบมี ความสัมพันธ์กับ คุณภาพกำไรหรือไม่ 2.ลักษณะของคณะ กรรมการตรวจสอบมี	Australian companies./ ประเทศ ออสเตรเลีย/ บริษัทที่จด ทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ ASX	1.ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ วัดจากสัดส่วนความ อิสระของ คณะกรรมการใน คณะกรรมการ ตรวจสอบ	1.ขนาดของบริษัท วัดจากค่าลอการิทึม ของสินทรัพย์รวม 2.ความเสี่ยงทาง การเงิน วัดจาก สินทรัพย์รวมต่อ หนี้สินรวม	ตัวแปรตาม คุณภาพกำไร (Earnings quality) วัดจาก.เกณฑ์ คงค้างโดยดุลยพินิจของ ผู้บริหาร(discretionary accruals) โดยใช้	1.การจัดตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับ คุณภาพกำไรในทิศทางเดียวกัน คือเมื่อมีการจัดตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบทำให้ คุณภาพกำไรดีขึ้น 2.ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
	ความสัมพันธ์กับ คุณภาพกำไรหรือไม่	ประเทศ ออสเตรเลีย จาก top 500 Australian ปี 2001 กลุ่มตัวอย่าง 72 บริษัท	2.ความเชี่ยวชาญของ คณะกรรมการวัดจาก สัดส่วนของกรรมการ ที่มีคุณวุฒิทางบัญชี ในคณะกรรมการ ตรวจสอบ 3.กิจกรรม วัดจาก จำนวนครั้งของการ ประชุมของ คณะกรรมการ ตรวจสอบในแต่ละปี 4. ขนาดของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ วัดจากจำนวนของ	3. ผู้สอบบัญชี (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าผู้สอบ บัญชีเป็น Big Five or Six auditor 4. ขาดทุน(LOSS) (0,1) ให้เป็น 1 ถ้ามีกำไร สุทธิสำหรับปี	-modified Jones (1991) model -cross-sectional version of Dechow and Dichev (2002) accrual estimation error model used by Francis et al. (2005).	ของคณะกรรมการตรวจสอบ มี ความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ในทิศทางเดียวกันกล่าวคือเมื่อ คณะกรรมการตรวจสอบมีความ เชี่ยวชาญทางบัญชีก็จะทำให้ คุณภาพกำไรสูงขึ้น กรณี เมื่อจับ คุณภาพกำไร โดยใช้การวัดการ ประมาณค่าความความ คลาดเคลื่อนของรายการคงค้าง แต่ไม่พบความสัมพันธ์เดียวกัน เมื่อจับคุณภาพกำไรโดยใช้การ วัดการจัดการกำไรและจาก หลักฐานบางชิ้นพบว่าสัดส่วน ของสมาชิกในคณะกรรมการ ตรวจสอบที่มีความคุณวุฒิ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			สมาชิกคณะกรรมการ ตรวจสอบ			ทางด้านบัญชีมากกว่าจะมีการ จัดการกำไรที่สูงขึ้น 3.ความอิสระ กิจกรรมและ ขนาดของคณะกรรมการ ตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับ คุณภาพกำไร
9. Audit committee experts and earnings Quality ผู้วิจัย : Sherliza Puat Nelson and Susela Devi	ความเชี่ยวชาญของ สมาชิกคณะกรรมการ ตรวจสอบ (ความเชี่ยวชาญทาง การเงิน ความ เชี่ยวชาญทางบัญชี ความเชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ วิชาชีพทางบัญชี ความเชี่ยวชาญที่ไม่ใช่	บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ มาเลเซีย ปี 2008 หลังวิกฤติการณ์ การเงิน ประเทศมาเลเซีย บริษัทที่ใหญ่ที่สุด จำนวน 300	ความเชี่ยวชาญของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ 1.ความเชี่ยวชาญทาง การเงิน(Financial Expert) วัดจาก สัดส่วนของ audit committee ที่มี คุณวุฒิอย่างน้อย ๒.	1.อายุของบริษัท วัด จากระยะเวลาที่ บริษัทจดทะเบียน 2.ความเสี่ยงทาง การเงิน (LEVERAGE) วัด จาก อัตราส่วนหนี้สิน รวมต่อสินทรัพย์รวม	คุณภาพกำไรวัดจาก การจัดการกำไรใช้เกณฑ์ คงค้างโดยดุลยพินิจของ ผู้บริหาร (Discretionary accruals) ใช้ Cross-sectional version of the Dechow and Dichev (2002)	1.คณะกรรมการตรวจสอบที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านบัญชีที่มีคุณวุฒิ การศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพบัญชีและเป็น CFO และ ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญด้านการบัญชี ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญา โทที่เป็นCFOมีส่วนช่วยทำให้ การจัดการกำไรลดลงส่งผลให้ คุณภาพกำไรดีขึ้น

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
Abstract	ทางบัญชี) มี ความสัมพันธ์เชิงลบ ต่อการจัดการกำไร หรือไม่	บริษัท รายชื่อของ คณะกรรมการ ข้อมูลกรรมการ จากรายงาน ประจำปี	โททางวิชาชีพบัญชี และมีประสบการณ์ใน ตำแหน่งบริหาร ระดับสูงต่อขนาด คณะกรรมการ ตรวจสอบ 2. ความเชี่ยวชาญ ทางบัญชี (Accounting Expert) สัดส่วนของ คณะกรรมการ ตรวจสอบที่มี ประกาศนียบัตร วิชาชีพบัญชีและมี ประสบการณ์ใน	3.ขนาดบริษัท(SIZE) วัดจากสินทรัพย์รวม (total assets) 4.ประเภท อุตสาหกรรม วัดจาก ภาคอุตสาหกรรมที่ ได้รับการจัด หมวดหมู่ตาม Bursa Malaysia (Industry or sector where firms have been categorised by Bursa Malaysia)	accrual estimation error model used by Francis et al. (2005)	2.คณะกรรมการตรวจสอบเป็น ผู้เชี่ยวชาญทางการเงินคุณวุฒิ ป.โทและเป็นCFO และ คณะกรรมการตรวจสอบที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพอื่นที่ ไม่ใช่บัญชีจบป.โทและเป็น CFO ก็จะพบว่ามีผลสำคัญ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>ตำแหน่งบริหาร ระดับสูงต่อขนาดของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ 3. ความเชี่ยวชาญที่ ไม่ใช่วิชาชีพทางบัญชี (Non-Accounting Professional Expert) สัดส่วนของ คณะกรรมการ ตรวจสอบเช่นวิศวกร, สถาปนิก, ทนายความ และทหารเรือ และ อย่างน้อยวุฒิ</p>			

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>การศึกษาระดับปริญญาโทและยังมีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารระดับสูงต่อขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ</p> <p>3.ความเชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ทางบัญชี (Non-Accounting Expert) วัดจากสัดส่วนของสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับ</p>			

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ปริญญาโทที่มี ประสบการณ์ในการ บริหารและเป็น ผู้บริหารระดับสูงต่อ ขนาดของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ			
10..Audit committee and internal audit and the quality of earnings: empirical evidence from Spanish	1.ความอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบมี ความสัมพันธ์ในเชิงลบ กับการบริหารจัดการ กำไรหรือไม่ 2. การมีอยู่ของหน้าที่ การตรวจสอบภายในมี	บริษัทที่จัด ทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ มาดริด ระหว่างปีค.ศ. 2003 – ค.ศ. 2006 ประเทศสเปน	ตัวแปรอิสระ : Audit Committee วัด โดย 1.ความอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ วัดจาก ตัวแปรดัมมี่ (0,1) เป็น 1 เมื่อ	ตัวแปรควบคุม 1.ขนาดบริษัท (firm Size) วัดจาก สินทรัพย์รวม (Total Assets) 2.ความเสี่ยงทาง การเงิน (LEVERAGE)	ตัวแปรตาม : การจัดการกำไร (Earnings management) วัดโดย เกณฑ์คงค้างโดยดุลย พินิจของผู้บริหาร (Discretionary	1.จำนวนของคณะกรรมการ ตรวจสอบและจำนวนครั้งของ การประชุมของคณะกรรมการ ตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญกับการจัดการ กำไร กล่าวคือถ้าคณะกรรมการ ตรวจสอบมีสมาชิกเพิ่มขึ้น บริษัทก็จะมีโอกาสในตรวจสอบ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
companies ผู้วิจัย : Laura Sierra García, Emiliano Ruiz Barbadillo, Manuel Orta Pe´rez	ความสัมพันธ์เชิงลบ กับการบริหารจัดการ กำไรหรือไม่ 3. การประชุมระหว่าง หน่วยงานตรวจสอบ ภายในและ คณะกรรมการ ตรวจสอบมี ความสัมพันธ์เชิงลบ กับการบริหารจัดการ กำไรหรือไม่ 4. บริษัทที่มี คณะกรรมการ ตรวจสอบและหน้าที่ การตรวจสอบภายในที่	กลุ่มตัวอย่าง 108 บริษัท	บริษัทที่มีคณะกรรมการ ตรวจสอบมีความเป็น อิสระ 2.ขนาดของ คณะกรรมการ ตรวจสอบวัดจาก จำนวนของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ 3. การประชุมของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ วัดจาก จำนวนครั้งการประชุม ของคณะกรรมการ ตรวจสอบ	วัดจากอัตราส่วนของ หนี้สินทั้งหมดหาร ด้วยสินทรัพย์รวม (ratio of Total Debt divided by Total Assets) 3.ขาดทุน (LOSS) วัดจาก (0,1) ให้เป็น 1 ถ้า บริษัทรายงาน ขาดทุนภายใน 2 ปี 4.ร้อยละของหุ้นที่ถือ โดยคณะกรรมการใน คณะกรรมการ ตรวจสอบ	accruals) ของ Jones´ model (1991) และ Modified Jones model (1995)	ข้อผิดพลาดของรายงานทางการเงิน เพิ่มขึ้น 2. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง ความอิสระของคณะกรรมการ ตรวจสอบกับรายการคงค้างโดย ดุลยพินิจของผู้บริหารแต่ความ อิสระของคณะกรรมการ ตรวจสอบมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกับคุณภาพของ รายงานทางการเงิน 3. ความเสี่ยงทางการเงินมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ การจัดการกำไรคือถ้าระดับ หนี้สินสูงมีโอกาสในการจัดการ กำไรสูง

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
	มีประสิทธิภาพมี ความสัมพันธ์เชิงลบ กับการบริหารจัดการ กำไรหรือไม่					4..มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่าง ที่มีหน้าที่ของการตรวจสอบ ภายในและการจัดการกำไรพบ ความสัมพันธ์ระหว่างความมี ประสิทธิภาพของคณะกรรมการ ตรวจสอบและการปรากฏตัว ของหน้าที่การตรวจสอบภายใน และความสัมพันธ์กับ คณะกรรมการนี้จะแสดงให้เห็น โอกาสในการบริหารจัดการใน การจัดการกำไรน้อยลง
11.The Audit Committee Characteristics	ลักษณะคณะกรรมการ ตรวจสอบ(ขนาด ระดับความเป็นอิสระ	บริษัท อุตสาหกรรมที่จัด ทะเบียนในตลาด	ลักษณะ คณะกรรมการ ตรวจสอบ	-Big 5 Jordanian audit firms วัดจาก Dummy	คุณภาพกำไร (Earnings Quality) วัดจาก	-ขนาดของคณะกรรมการ ตรวจสอบเพิ่มขึ้นจะทำให้ คุณภาพกำไรลดลงเนื่องจาก

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
and Earnings Quality: Evidence from Jordan ผู้วิจัย : Allam Mohammed Mousa Hamdan	ประสบการณ์ทาง การเงินของสมาชิก จำนวนครั้งของการ ประชุม ความเป็น เจ้าของหุ้น)มี ผลกระทบต่อ คุณภาพกำไรให้ดีขึ้น ในบริษัทจดทะเบียน ASE ในประเทศ จอร์แดน หรือไม่	หลักทรัพย์ ASE อัมมาน ระหว่าง ปี ค.ศ. 2004- 2009 ประเทศ Jordan กลุ่มตัวอย่าง 50 บริษัท	1.ขนาดของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ(Audit Committee Size) 2.ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบวัดจาก ทั้งหมดที่ไม่ใช่สมาชิก ที่เป็นผู้บริหาร(non- executive) 3. จำนวนครั้งของการ ประชุมคณะกรรมการ ตรวจสอบ วัดจาก จำนวนครั้งของการ ประชุม	-ขนาดบริษัท (Company size) วัด จาก สินทรัพย์รวม -Degree of financial leverage วัดจากอัตราส่วน หนี้สินต่อสินทรัพย์ - %ของจำนวนหุ้น สามัญที่สมาชิก คณะกรรมการ ตรวจสอบเป็น เจ้าของ - อัตราการหมุนเวียน ของผู้สอบบัญชี วัด จากจำนวนปีที่	Richardson et al. (2005) model และ Jones (1991) model as modified by Dechow et al.(1995) โดยใช้ The Ordinary Least Squares (OLS)	ขนาดของคณะกรรมการ ตรวจสอบขึ้นอยู่กับความ เหมาะสม -ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง ความอิสระของคณะกรรมการ ตรวจสอบกับคุณภาพกำไร -ไม่พบความ สัมพันธ์ระหว่าง ประสบการณ์ทางการเงินของ สมาชิกของคณะกรรมการ ตรวจสอบต่อการปรับปรุง คุณภาพกำไร -จำนวนครั้งของการประชุมที่ เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพของ กำไรดีขึ้น -การเป็นเจ้าของหุ้นโดยสมาชิก

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>4. ความเชี่ยวชาญ ทางการเงินของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ วัดจาก จำนวนสมาชิกที่มี คุณสมบัติเป็น ผู้บริหารด้านบัญชี การเงินหรือการ ธนาคารหารด้วย สมาชิกทั้งหมด</p> <p>5. ความเป็นเจ้าของ หุ้นวัดจากร้อยละของ การถือหุ้นสามัญของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ</p>	<p>ตรวจสอบ - Auditor's specialisation in customer's industry วัดจาก Dummy 1 ถ้าความ เชี่ยวชาญของผู้สอบ บัญชีในอุตสาหกรรม ของลูกค้า; 0 เป็น อย่างอื่น</p>		<p>ของคณะกรรมการ การตรวจสอบทำให้คณะกรรมการตรวจสอบขาด ความเป็นอิสระและจำกัด ความสามารถของพวกเขาใน การทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
12. Institutional ownership and the quality of earnings	1.คุณภาพของกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบันใช่หรือไม่ (institutional ownership) 2. การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพของรายงานกำไรใช่หรือไม่	บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Compact Disclosure Compustat และ CRSP ประเทศ ปีค.ศ.1992-1999 กลุ่มตัวอย่าง 4,238 บริษัท-ปี	ผู้ถือหุ้นสถาบัน (Institutional ownership) ตัววัด 1. % การถือหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นสถาบัน(common shares held by institutions) 2. % การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบัน 5 อันดับแรกที่สูงที่สุดของบริษัท 3. % การถือหุ้นของบริษัทโดย ผู้ถือหุ้นสถาบัน 5% หรือ	1.ขนาดของบริษัท วัดจาก log of market value of equity. 2. อัตราการเจริญเติบโต วัดจาก % การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์รวมจากปีก่อน 3. หนี้สิน (DEBT) วัดจาก หนี้สินระยะยาวหารด้วยสินทรัพย์รวม 4.ขาดทุน(LOSS) วัดจากให้เท่ากับ 1 ถ้า	คุณภาพกำไร ใช้กรอบแนวคิดของ Financial Accounting Standards Board's (FASB) วัดโดย 1. คุณค่าทางการพยากรณ์(Predictive value or feedback value)วัดจากความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและกำไร (the cash flow–earnings relationship) 2. ความเป็นกลาง (Neutrality)วัดจากขนาดของรายการคงค้าง	1.มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบันกับคุณภาพกำไร 2.ความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (concentrated ownership) กับคุณภาพกำไร

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			4. % การถือหุ้นของผู้จัดการ	บริษัทรายงานผลขาดทุน ถ้ารายงานอื่นเป็น ศูนย์ 5.อุตสาหกรรม (INDUSTRY) วัดจากindustry dummies indicating SIC codes .	ที่ผิดปกติ 3.ความทันเวลา (Timeliness)วัดจาก นับจากวันสิ้นสุดถึงวันที่รายงานจริง (the reporting lag from the end of fiscal year to the actual report date) 4. การเป็นตัวแทนอันเพียงพอ (Representational faithfulness) วัดจากthe Earnings Response Coefficient : ERC	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
13. Founding Family Ownership and Earnings Quality	ผู้ถือหุ้นที่เป็นครอบครัวที่ผู้ก่อตั้งกิจการมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรหรือไม่ ถ้ามีสัมพันธ์กันทิศทางใด	บริษัท Standard & Poor's 500 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่าง 542 บริษัท ที่ไม่ซ้ำกัน ระหว่างปี ค.ศ. 1994-2002	ความเป็นเจ้าของครอบครัว (FAMILY OWNERSHIP) ตัววัด 1. ความเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Blockholder ownership) วัดจาก เจ้าของทุนที่ถือหุ้นสามัญ 5% หรือมากกว่า (equity owned by shareholders who hold 5% or more of the outstanding	1.ขนาดของบริษัท (firm size) วัดจากค่าลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวม 2. ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร (profitability) วัดจาก ROA =กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย 3. ความเสี่ยงทางการเงิน วัดจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	คุณภาพกำไร วัดจาก 1.เกณฑ์คงค้างเกินปกติ (abnormal accruals) 2. ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร (Earnings informativeness) 3. ความเสถียรภาพของขาดทุนชั่วคราวในกำไร (persistence of transitory loss components in earnings)	1.โครงสร้างการเป็นเจ้าของครอบครัวที่ผู้ก่อตั้งกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรกล่าวคือถ้าบริษัทมีการก่อตั้งกิจการโดยครอบครัวทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้นซึ่งสอดคล้องที่ว่าความเป็นเจ้าของครอบครัวที่ผู้ก่อตั้งมีความสัมพันธ์ที่ทำให้รายการคงค้างที่เกินปกติต่ำกว่า และมีความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรที่มากกว่าและองค์ประกอบของรายการขาดทุนชั่วคราวก็จะน้อยลง

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			stock)	4.ขาดทุน (LOSS) (0,1) ให้เป็น 1 ถ้ามีกำไร สุทธิสำหรับปี 5.การเจริญเติบโต วัดจากอัตราการ เจริญเติบโตของ ยอดขาย 6.อายุของบริษัท วัด จากปีที่เริ่มก่อตั้ง		
14. CORPORATE GOVERNANCE, OWNERSHIP STRUCTURE	ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการและ โครงสร้างความเป็น เจ้าของ (เช่นการถือหุ้น ของผู้บริหาร การถือ	บริษัทที่ไม่ใช่ สถาบันการเงินที่ จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์ Bursa	ตัวแปรอิสระ : 1. ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ (Board independence) วัด	ตัวแปรควบคุม 1.ขนาดบริษัท (firm size) วัดจากค่า ลอการิทึมของ สินทรัพย์รวม	ตัวแปรตาม : คุณภาพ กำไร วัดโดย คุณภาพของ รายการคงค้างโดยใช้ modified Dechow	1.มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมี นัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของ สมาชิกในครอบครัวและ คุณภาพกำไร 2.ผู้ถือหุ้นสถาบันในตลาดทุน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
AND EARNINGS QUALITY: MALAYSIAN EVIDENCE	หุ้นโดยครอบครัวและผู้ ถือหุ้นสถาบัน) มี ความสัมพันธ์กับ คุณภาพกำไรหรือไม่ ถ้ามีทิศทางใด		จากจำนวนกรรมการ อิสระหารด้วยจำนวน รวมของสมาชิก คณะกรรมการ 2.การถือหุ้นโดย ผู้บริหาร(Managerial ownership) วัดจาก ร้อยละของหุ้นที่ถือ โดยกรรมการอิสระที่ ไม่เป็นผู้บริหาร, กรรมการบริหารและ กรรมการที่ไม่เป็น อิสระไม่เป็นผู้บริหาร 3.การถือหุ้นโดย ครอบครัว(Family	2.ความเสี่ยงทาง การเงิน วัดจาก อัตราส่วนหนี้สินรวม ต่อสินทรัพย์รวม 3.ROA วัดจาก อัตราส่วนกำไรสุทธิ ต่อสินทรัพย์รวม	and Dichev (2002) model	ของประเทศมาเลเซียมีบทบาท มากขึ้น และพบว่ามี ความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมี นัยสำคัญระหว่างผู้ถือหุ้น สถาบันและคุณภาพกำไร การ ถือหุ้นแบบกระจุกตัวโดยนัก ลงทุนสถาบันเป็นการสร้าง แรงจูงใจสำหรับการติดตาม ตรวจสอบอย่างอุตสาหกรรม 3.ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญระหว่างความเป็น อิสระของคณะกรรมการและ คุณภาพกำไร

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ownership) 4.การถือหุ้นโดยผู้ถือ หุ้นสถาบัน (Institutional ownership) วัดจาก สัดส่วนสมาชิกใน ครอบครัวต่อจำนวน รวมกรรมการใน คณะกรรมการ			
15. The relationship between ownership structure and earnings quality	1. การเป็นเจ้าของหุ้นของผู้จัดการ (managerial ownership) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรหรือไม่	ตลาดหลักทรัพย์ที่อยู่ในดัชนี SBF 250 ในช่วงเวลา 2003-2011 ประเทศฝรั่งเศส กลุ่มตัวอย่าง	ownership structure แบ่งเป็น 3 กลุ่ม 1) การถือหุ้นโดยผู้จัดการ (Managerial ownership) ตัววัด % ที่ถือโดย	1) ขนาดบริษัท (Firm size) ตัววัด ค่าลอการิทึมของมูลค่าตลาดของหุ้น (natural logarithm of market value of	คุณภาพกำไร วัดโดยการจัดการกำไร (earnings management) ใช้รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร	1.ผลของการถดถอยเชิงเส้นแสดงให้เห็นว่าด้านหนึ่งการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (Managerial ownership) มีผลกระทบต่อการจัดการกำไรและในทางกลับกันการกระจุกตัวของ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
in the French context	2.การกระจุกตัวของ ความเป็นเจ้าของ (ownership concentration) มี ความสัมพันธ์กับ คุณภาพกำไรหรือไม่ 3. การถือหุ้นของผู้ถือ หุ้นสถาบัน (institutional ownership) is related to the earnings quality.	117 บริษัท	ผู้จัดการ(capital held by the managers) 2). การกระจุกตัวของ ความเป็นเจ้าของ (Ownership concentration) ตัววัด % ที่ถือโดยผู้ถือหุ้น รายใหญ่ (capital held by the largest shareholder) 3). การถือหุ้นของผู้ถือ หุ้นสถาบัน (Institutional ownership) ตัววัด % ที่ถือโดยนัก	equity) 2) ความเสี่ยงทาง การเงิน(Leverage) ตัววัด อัตราส่วน หนี้สินต่อสินทรัพย์ รวม (debt to total assets ratio) 3) การเจริญเติบโต (Growth) ตัววัด market-to-book ratio equal to the report between the market value and the book value of equity.	(discretionary accruals) โดยใช้ model of Kothari et al. (2005) and a market-based วัดความสามารถในการ ให้ข้อมูลกำไร (earnings informativeness)	ผู้ถือหุ้นและผู้ถือหุ้นสถาบันมี ผลกระทบในเชิงบวกต่อ ความสามารถในการให้ข้อมูล กำไร 2.ผลการถดถอยไม่เชิงเส้นแสดง ให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ ระหว่างการกระจุกตัวของการ ถือหุ้นกับการจัดการกำไรและ 3.มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่าง การกระจุกตัวของถือหุ้น และความสามารถในการให้ ข้อมูลกำไร ซึ่งจะกลับกันเมื่อ ร้อยละของทุนที่ถือโดยผู้ถือหุ้น หลักมากกว่าที่เกณฑ์ที่กำหนด 4.ผลของการถดถอยที่ไม่ใช่เชิง

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			ลงทุนสถาบัน (capital held by institutional investors)	4) การปรับปรุง (Adoption) ของ มาตรฐานการ รายงานทางการเงิน ระหว่างประเทศ (IFRS) ตัววัด ตัวแปร binary ให้เป็น 1 ถ้า post-IFRS period, and เป็นศูนย์ ถ้า pre-IFRS period.		ค้นพบว่ามีความสัมพันธ์เชิง บวกระหว่างผู้ถือหุ้นสถาบัน (Institutional ownership) และ ความสามารถในการให้ข้อมูล กำไรซึ่งจะตรงกันข้ามเมื่อคิด เป็นเปอร์เซ็นต์ของเงินทุนที่ถือ โดยนักลงทุนสถาบันเกิน ขีดจำกัด
16. Blockholder Characteristics and Earnings Quality		บริษัทที่จัด ทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ RiskMetrics ใช้ ข้อมูลระหว่างปี	Blockholder Characteristics วัดจาก 1. Incentive: จัด ประเภทผู้ถือหุ้นราย	1.ขนาดบริษัท (Firm size)วัดจาก ค่าลอการิทึม ธรรมชาติของ สินทรัพย์รวม	คุณภาพกำไรใช้คุณภาพ ของเกณฑ์คงค้าง (accruals quality) วัด โดยใช้ FDD model of Lee and Masulis	1.บริษัทที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (blockholders) มากกว่า ก็จะมี คุณภาพกำไรที่ต่ำกว่า 2.ทั้งผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เป็นผู้ถือ หุ้นภายในและภายนอกคู่มือ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
Aslihan Gizem Korkmaz Qingzhong Ma Haigang Zhou		ค.ศ. 2009 ถึงปี ค.ศ. 2011 นิวยอร์กประเทศ สหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่าง 1,450 บริษัทปี สังเกต	ใหญ่ใช้ตัวแปร binary dummy ให้เป็น 1 ถ้า เป็น a) Market- driven blockholders b) Politically-driven blockholders: c) Socially-driven blockholders: d) Multilateral blockholders: 2. ความเป็นอิสระของ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ วัด จากตัวแปรดัชนีเป็น บุคคลภายในหรือ ภายนอก	2.ROA = รายได้สุทธิ หารด้วยสินทรัพย์ รวม 3. อัตราการ เจริญเติบโต (Growth) วัดจาก ratio of market value of equity to book value of equity 4. ความเสี่ยงทาง การเงิน (Leverage) วัดจาก หุ้นสินรวม หารด้วยมูลค่าทาง บัญชีของสินทรัพย์	(2009)	ผลกระทบในเชิงบวกต่อคุณภาพ กำไร 3.กลุ่มแรงจูงใจที่แตก ต่างกัน จะมีคุณภาพกำไรที่ต่ำกว่า สำหรับบริษัทที่มีการใช้ตลาด เป็นตัวขับเคลื่อน (Market- driven) เพราะว่ากลไกตลาด เงินรางวัลเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ สำหรับนักลงทุนที่ใช้ตลาดเป็น ตัวขับเคลื่อนให้เป็นผลประโยชน์ ทางการเงิน โดยที่ตลาดจะเป็น ตัวขับเคลื่อนให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กดดันผู้บริหารมากขึ้นในการ เพิ่มกำไรซึ่งจะทำให้คุณภาพ กำไรลดลง

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>3. ขนาดของผู้ถือหุ้น (Shareholding size) วัดจาก % การถือหุ้นจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่</p> <p>4. Geographical proximity ใช้ตัวแปรข้อมูลทางภูมิศาสตร์ ถ้าผู้ถือหุ้นรายใหญ่อยู่ในรัศมีไม่เกิน 100 km. จากบริษัทให้เป็น local blockholders</p> <p>5. ระยะเวลาการถือหุ้น (Shareholding duration) ใช้ตัวแปร dummy ให้เป็น 1 ถ้า</p>	<p>รวม</p> <p>5. Auditor Choice: ใช้ตัวแปร dummy (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าบริษัทตรวจสอบเป็น 1 ใน Big4</p>		<p>4. นักลงทุนพหุภาคี (Multilateral investors) นักลงทุนเหล่านี้มีความหลากหลายของความสัมพันธ์ทางการเงินกับบริษัท เมื่อผลตอบแทน (Payoffs) ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เหล่านี้จะแตกต่างจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเจ้าของหุ้น ส่วนของนักลงทุนเหล่านี้บางครั้งจะไม่ต้องการที่จะเพิ่มมูลค่าของผู้ถือหุ้น (Camara, 2004) ดังนั้นจะทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			เป็นนักลงทุนระยะยาวถือเกิน 3 ปี			
17. The Relationship Between Board Characteristics and Voluntary Improvements in Audit Committee Composition and Experience	ลักษณะของคณะกรรมการบางลักษณะมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบโดยสมัครใจมีเกินกว่าระดับต่ำสุดของกฎข้อบังคับหรือไม่	บริษัทที่รายงานใน Business ระหว่างปีค.ศ. 1994 ประเทศแคนาดา กลุ่มตัวอย่าง 627 บริษัท	segregation of board chairperson position, and 1.องค์ประกอบของคณะกรรมการ(board composition) วัดจากร้อยละของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการ 2. การแยกตำแหน่งประธานกรรมการและ CEO เป็นคนละคน วัดจากให้เป็น 1 ถ้า	คณะกรรมการตรวจสอบ วัดจาก เป็น 0 ถ้า บริษัทมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดทางกฎหมายขั้นต่ำว่า ส่วนใหญ่ของคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นกรรมการภายนอก; เป็น 1 ถ้า บริษัท อยู่	1.ความเสี่ยงทางการเงิน วัดจาก หุ้นสิ้นรวมต่อสินทรัพย์รวม 2.ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ วัดจากจำนวนหุ้นที่ถือมากกว่า 10% 3.ผู้สอบบัญชี วัดจาก Big Six 4.ขนาดของบริษัท วัดจาก มูลค่าของหุ้นตามราคาตลาด	1.บริษัท ที่มีกรรมการภายนอกมากกว่าในคณะกรรมการบริษัท บริษัทที่มีการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร / กรรมการผู้จัดการใหญ่ และ บริษัทที่มีคณะกรรมการขนาดใหญ่มีแนวโน้มอย่างมีนัยสำคัญที่จะสร้างคณะกรรมการตรวจสอบแบบภาคสมัครใจ รวมถึงมีบุคคลภายนอกมากกว่าที่กฎหมายของบริษัทในประเทศแคนาดา กำหนด และบริษัท

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			เป็นประธานกรรมการ และCEO เป็นคน เดียวกัน 3.ขนาดของ คณะกรรมการ (board size) วัดจาก จำนวนของกรรมการที่ รวมอยู่ใน คณะกรรมการ	ระหว่าง ข้อกำหนดทาง กฎหมายขั้นต่ำและมี กรรมการภายนอก 100%; และ เป็น 2 หากบริษัท มี กรรมการภายนอก 100% ใน คณะกรรมการ ตรวจสอบ		เหล่านั้นมีแนวโน้มที่มีนัยสำคัญ ภาคสมัครใจที่รวม บุคคลภายนอกใน คณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมี ความรู้และประสบการณ์ที่ กว้างขวางมากขึ้นในการ รายงานทางการเงิน
18. Ownership structure and composition of boards of directors:	โครงสร้างความเป็น เจ้าของบริษัทมี ความสัมพันธ์กับ ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท	บริษัทที่จด ทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์เซา เปาโล (Bovespa)ใน	โครงสร้างความเป็น เจ้าของ (Ownership structure) วัดจากสัดส่วนของ	1.มูลค่ารวมของส่วน ของผู้ถือหุ้น(Total Value of Equity) วัดจากทุนทางสังคม [Social Capital (In	คณะกรรมการบริษัท (Board of directors) 1.ขนาดของ คณะกรรมการ วัดจากจำนวนของ	1.ความอิสระของคณะกรรมการ (สัดส่วน ของคณะกรรมการ ภายนอก)มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญในทิศทางตรงข้ามกับ การกระจุกตัวของความเป็น

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
evidence on Brazilian publicly –traded Companies Eduardo Schiehl Igor Oliveira dos Santos	สัดส่วนของกรรมการ ภายนอกต่อ คณะกรรมการ และ การรวมตำแหน่งของ กรรมการผู้จัดการกับ ประธานคณะกรรมการ เป็นคนเดียวกันหรือไม่ (Whether the firm's ownership structure is associated with board size, percentage of outside directors on the board and CEO duality)	เดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2002 ประเทศบราซิล กลุ่มตัวอย่าง 240บริษัท	สิทธิของผู้ถือหุ้นที่ถือ หุ้นโดยตรงคนเดียว หรือกลุ่มผู้ถือหุ้นเล็ก ๆ คือ 1.บริษัทที่มีผู้ถือหุ้น หลักรายเดียวซึ่งเป็น บุคคลหรือสถาบันที่ ถือหุ้นโดยตรง มากกว่า 50%(มีการ ควบคุมโดยผู้ถือหุ้น) 2.บริษัทที่ไม่มีผู้ถือหุ้น หลักรายเดียวมากกว่า 50% (ไม่มีการควบคุม โดยผู้ถือหุ้น)	Millions of Brazilin Reais) 2.ขนาดของ อุตสาหกรรมที่ใหญ่ ที่สุด 10 อันดับแรก	กรรมการ 2. สัดส่วนของกรรมการ ภายนอก(Outside directors) วัดจาก % ของกรรมการ ภายนอกต่อ คณะกรรมการ 3. การรวมตำแหน่งของ กรรมการผู้จัดการและ ประธานกรรมการในคน เดียวกัน (CEO duality) วัดจากสัดส่วนของ บริษัทที่มีการรวม ตำแหน่งของ CEO และ ประธานคณะกรรมการ	เจ้าของ บริษัทกล่าวคือถ้า สัดส่วนของคณะกรรมการ ภายนอกมากกว่าการระจุกตัว ของความเป็นเจ้าของน้อยกว่า 2.การระจุกตัวของความเป็น เจ้าของและสิทธิในการออกเสียง ลงคะแนนมีผลกระทบในทิศ ทางตรงข้ามกับจำนวนกรรมการ ในคณะกรรมการของ บริษัท 3.จำนวนของกรรมการในคณะ กรรมการมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับขนาดทุน 4.ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการ ควบคุมของบริษัท มหาชนใน ประเทศบราซิลมีแนวโน้มมากที่

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
					กับบริษัทที่มีผู้ถือหุ้น หลักรายใหญ่ราย เดียวกับบริษัทที่เป็นกลุ่ม ย่อยที่ไม่มีผู้ถือหุ้นราย ใหญ่รายเดียว	จะได้เป็นผู้บริหารหรือกรรมการ ของ บริษัทหมายความว่าเป็นผู้ ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุม ซึ่งเป็นผู้บริหารหรือกรรมการ (หรือทั้งสอง) อาจได้รับ ผลประโยชน์ทั้งทางการเงินหรือ ที่ไม่ใช่ทางการเงินจากการ ครอบครองตำแหน่งของผู้บริหาร หรือกรรมการ และอาจต้องการ ที่จะรักษาอำนาจในการที่จะ รักษากระแสของผลประโยชน์ เหล่านี้ ที่ไม่รวมของผู้ถือหุ้นส่วน น้อย

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
19. Determinants of corporate ownership and board Structure : evidence from Singapore Y.T. Mak), Yuan Li	ความเป็นเจ้าของ บริษัทมีความสัมพันธ์ กับลักษณะของ โครงสร้าง คณะกรรมการหรือไม่ (determinants and interrelationships among corporate ownership and board structure characteristics)	บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ สิงคโปร์(SES) ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างปี 1995 กลุ่มตัวอย่าง 147 บริษัท	1.การถือหุ้นของ ผู้บริหาร(Managerial Ownership) วัดจากร้อยละของหุ้น สามัญที่ถือโดยตรง โดยกรรมการบริหาร 2. การถือหุ้นของผู้ถือหุ้น รายใหญ่ (Blockholder ownership)วัดจาก ร้อยละของหุ้นสามัญ ที่ถือโดยผู้ถือหุ้นที่เป็น เจ้าของ 5% หรือ มากกว่า 3.การถือหุ้นของ	1.ขนาดของบริษัท (Firm size) วัดจาก ค่าลอการิทึม ธรรมชาติของผลรวม ของมูลค่าตลาดของ ผู้ถือหุ้นรวมมูลค่า ตามบัญชีของทุน จากการกั๊ยืม(natural log of sum of market value of equity plus book value of preference and debt capital) 2.อายุของบริษัท	1.สัดส่วนของกรรมการ ภายนอก(Proportion of outside directors) วัด จากจำนวนของ กรรมการภายนอกหาร ด้วยจำนวนกรรมการ ทั้งหมด 2. โครงสร้างความเป็น ผู้นำของคณะกรรมการ (board leadership structure) วัดจาก(0,1) เท่ากับ 0 ถ้าประธาน กรรมการเป็น CEO, affiliate director หรือ grey director	1.การถือหุ้นโดยผู้บริหาร ขนาด คณะกรรมการ และการถือหุ้น โดยรัฐบาล มีความสัมพันธ์ใน เชิงลบกับสัดส่วนของกรรมการ ภายนอก 2.โครงสร้างผู้นำที่ประธาน กรรมการและ CEO เป็นบุคคล เดียวกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นราย ใหญ่ (blockholder) 3.การถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นราย ใหญ่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความ เป็นอิสระของคณะกรรมการ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			รัฐบาล(Government ownership) (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าบริษัทมีการเชื่อมโยงกับรัฐบาล โดยรัฐบาลถือหุ้นตั้งแต่ 20% ขึ้นไป	(Age of firm) วัดจากจำนวนปีตั้งแต่จัดตั้งบริษัท	3. ขนาดคณะกรรมการ (Board size) วัดจากจำนวนของกรรมการทั้งหมดในคณะกรรมการ	
20.Economic Determinants of Audit Committee Independence April Klein (2002)	1.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับจำนวนกรรมการที่นั่งอยู่ในคณะกรรมการทั้งหมดและความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ S&P 500 ระหว่างปี ค.ศ. 1991 – 1993 ประเทศอเมริกา กลุ่มตัวอย่าง 803 บริษัทปี	ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ วัดจากการร้อยละของบุคคลภายนอกในคณะกรรมการตรวจสอบ	ขนาดของบริษัท (Firm size) วัดจากค่าลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์ ของบริษัท	1.ขนาดของคณะกรรมการ วัดจากค่าลอการิทึมของจำนวนรวมของคณะกรรมการ 2.%Outside วัดจากร้อยละของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการ 3.โอกาสของการ	1.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับขนาด ความเป็นอิสระของคณะกรรมการและร้อยละของกรรมการภายนอกต่อคณะกรรมการ 2.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	คำถามวิจัย	ประชากร/ สถานที่/กลุ่ม ตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัว วัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
	หรือไม่ 2.ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบมี ความสัมพันธ์ในเชิงลบ ต่อการเจริญเติบโตที่ คาดหวังของ บริษัท 2.ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบมี ความสัมพันธ์เชิงลบ กับร้อยละของจำนวน หุ้นที่ ถือโดยกรรมการ ภายนอก	สังเกต			เจริญเติบโต (Growth Opportunities) วัด จาก มูลค่าตลาดของหุ้นบวก ด้วยมูลค่าตามบัญชีของ หนี้สินหารด้วยมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์ 4.ผลขาดทุน (Losses) (0,1) ให้ เป็น 1 ถ้า รายงานผลขาดทุน 5.%Outside Director Holdings วัดจากร้อยละ ของหุ้นที่ถือโดย กรรมการภายนอก	ทางตรงข้ามกับโอกาสการ เจริญเติบโตกล่าวคือความเป็น อิสระของคณะกรรมการ ตรวจสอบจะลดลงตามโอกาส ในการเติบโตของบริษัทและ บริษัทที่รายงานขาดทุนต่อเนื่อง 3.ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการตรวจสอบและ ความต้องการข้อมูลทางบัญชี ของเจ้าหนี้

ตารางที่ 1.1 สรุปการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยต่างประเทศ(ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
1. The Effect of Board Independence on the Earnings Quality: Evidence from Portuguese Listed Companies ผู้วิจัย : Sandra Alves	Australasian Accounting, Business and Finance Journal Volume 8 Issue 3 2014	1.พบว่าโดยเฉลี่ยสมาชิกที่มีความเป็นอิสระในสัดส่วนที่มากกว่าจะทำให้มีการติดตามตรวจสอบการจัดการทำไรที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้นในบริษัทจดทะเบียนในโปรตุเกส ผลที่ได้นี้เป็นที่ประโยชน์ในการตรวจสอบอย่างละเอียดของกลไกการกำกับดูแลกิจการและสถานะของระบบการรายงานทางการเงิน 2.สำหรับประเทศที่มีสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับองค์กร (ส่วนใหญ่การถือหุ้นแบบกระจุกตัว) การเข้าใจวิธีการที่แตกต่างของคุณภาพกำไรขึ้นอยู่กับความเป็นอิสระของคณะกรรมการซึ่งจะเป็นประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นกับนักลงทุน	ข้อจำกัด 1.ตลาดหุ้นของประเทศโปรตุเกสเป็นบริษัทที่มีขนาดเล็ก 2. การคำนวณรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้รูปแบบ modified Jones (Dechow et al. 1995) แม้ว่ารูปแบบที่เป็นที่ยอมรับในการวิจัยทางการบัญชี, ความถูกต้องของการวัดรายการคงค้าง โดยดุลยพินิจของผู้บริหารจะขึ้นอยู่กับวิธีการที่ถูกต้องรูปแบบสามารถแยกรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหารจากรายการคงค้างรวม	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
			สุดท้ายการเลือกของตัวแปรในการควบคุมที่สามารถนำไปสู่การละเลยปัจจัยที่สำคัญบางตัวของคุณภาพกำไร การกำหนดที่ผิดพลาดนี้สามารถสร้างประมาณการที่ลำเอียงและไม่สอดคล้องกันได้	
2. The effect of board composition on the informativeness and quality of annual earnings: Empirical evidence from	Research in International Business and Finance 24 (2010) 190–205	1. การค้นพบนี้ยืนยันคำกล่าวของ Bushman et al. (2004a) ที่ชี้ให้เห็นว่าประเทศที่มีกฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษร (code-law) ขาดความโปร่งใสทางการเงินในแง่ของระยะเวลาของการปฏิบัติตามรายงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการในกรีซ ดูเหมือนจะไม่ได้มีนัยสำคัญในทิศทางนั้น ซึ่งการวิเคราะห์หาค่าคงที่เกินปกติเปิดเผยว่า คณะกรรมการที่เป็นอิสระมากขึ้นมีความ	ข้อจำกัด 1) การตรวจสอบสัดส่วนของหุ้นที่ถือโดยคณะกรรมการและนักลงทุนสถาบันและความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีอยู่ในหมู่สมาชิกของคณะกรรมการที่เป็นปัจจัยที่แตกต่างกันที่ลักษณะความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อมูลค่าของกำไร ข้อมูลดังกล่าวเป็นเรื่องที่หายากในบริษัท	1. พิจารณาผลกระทบของคณะกรรมการตรวจสอบต่อคุณภาพกำไรทางบัญชี 2. ต้องเข้าใจบทบาทของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารในความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร 3. การตรวจสอบผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในการออก

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Greece ผู้วิจัย : Panagiotis E. Dimitropoulosb, *, Dimitrios Asterioua		เกี่ยวข้องกับอย่างมากกับคุณภาพกำไรที่สูงขึ้น และบริษัทยังมีสินทรัพย์รวมที่เพิ่มขึ้นและ โอกาสในการเติบโตที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์ กับรายการคงค้างที่เกินปกติมากขึ้น	จดทะเบียนกรีซ เป็นความจริงซึ่งจะ ทำให้การประมาณค่ายากมาก 2) เกิดจากข้อผิดพลาดในการวัด ข้อมูลที่เป็นไปได้ ยกตัวอย่างเช่น อาจจะมีสัญญาณรบกวนในรูปแบบ ที่เกิดขึ้นจากข้อมูล โครงสร้าง คณะกรรมการและเป็นไปได้ที่การ ทดสอบทางสถิติไม่มีประสิทธิภาพ ข้อเสนอแนะ 1) ข้อมูลงบการเงินเป็นเส้นทางหลัก ของผู้จัดการที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูล ให้กับนักลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ มี คุณค่าให้กับนักลงทุน ผู้บริหารและ หน่วยงานกำกับดูแลและมี ผลกระทบต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหาก	กฎหมายการกำกับดูแลกิจการ ล่าสุด (กฎหมาย 3016/2002) กับ คุณภาพของการรายงานทาง การเงินของบริษัทในประเทศกรีซ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
			<p>ข้อมูลนี้มีรายงานในลักษณะหลักความระมัดระวังจะช่วยนักลงทุนในการประเมินกำไรทางบัญชีในอนาคตของบริษัทและทุนของบริษัท ดังนั้นผู้บริหารของบริษัทกับคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระส่วนน้อยควรจำไว้ว่าการเปิดเผยข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญมากขึ้นสำหรับนักลงทุนในตลาด</p> <p>2) นักลงทุนต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการกำกับดูแลกิจการของแต่ละบริษัทและความต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเข้าถึงในการตัดสินใจลงทุนที่ทำกำไรเมื่อรายได้ไม่ได้ให้ข้อมูลมาก ส่วนใหญ่บริษัทจดทะเบียนใน</p>	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
			ประเทศกรีซไม่ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการในรายงานประจำปีจึงทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่โปร่งใสน้อยลงสำหรับนักลงทุนในตลาด	
3. Corporate Board Characteristics and the Informativeness of Accounting Earnings: Evidence from Tunisia ผู้วิจัย :	International Journal of Financial Economics Vol. 1, No. 4, 2013, 133-142	1) อัตราผลตอบแทนของหุ้นตัวเฉลี่ยอยู่ที่ 6.7% กำไรต่อหุ้นประมาณ 1.7 TND อัตราส่วนหนี้สินต่อตัวเฉลี่ย=47.7% Market-to-Book Ratio ประมาณ 1.93 แสดงให้เห็นว่า บริษัทในประเทศตูนิเซียมีศักยภาพในการเติบโตมากและมีความนิยมเป็นอย่างดีจากนักลงทุน นอกจากนี้ขนาดของคณะกรรมการมีประมาณ 9 คน และส่วนใหญ่ผู้บริหารกับประธานคณะกรรมการจะเป็นคนเดียวกัน มีเพียง 24% ของบริษัทที่มี	ข้อเสนอแนะ 1.การเชื่อมโยงระหว่างการทำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินในตลาดเกิดใหม่แสดงให้เห็นว่าในบริบทบริษัทในตูนิเซียซึ่งเป็นลักษณะโดยความเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวและการป้องกันไม่แข็งแกร่งของนักลงทุนโดยการกำกับดูแลของคณะกรรมการถือเป็นกลไกการกำกับดูแลเพียงพอที่จะติดตาม	1.ให้ผู้กำหนดนโยบายมีการเสริมสร้างบทบาทของคณะกรรมการโดยการเพิ่มความอิสระและกระตุ้นให้เกิดการวิจัยต่อไปในการตรวจสอบความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะเฉพาะตัวของกรรมการและคุณภาพการรายงานทางการเงินในประเทศที่เกิดขึ้นใหม่

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Nesrine Klai, Abdelwahed Omri		<p>การแยกตำแหน่งออกจากกัน นอกจากนี้ร้อยละของกรรมการภายนอกทั่วโลกมีเพียง 8% บ่งชี้ว่าคณะกรรมการของบริษัทในตูนิเซียถูกรวบงำโดยสมาชิกภายในที่เป็นตัวแทนของรัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันครอบครัวสถาบันการเงินและนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งมีการถือหุ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 36.6%, 33.8%, 25.2% และ 10.6% ตามลำดับ</p> <p>2) ขนาดของคณะกรรมการจะไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในขณะที่การแยกของซีไอและประธานคณะกรรมการลดเนื้อหาข้อมูลของกำไรทางบัญชี</p> <p>3) องค์ประกอบของคณะกรรมการโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวตนของกรรมการผู้มีผลกระทบต่อความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร บริษัทใน</p>	<p>ตรวจสอบผู้บริหารและปรับปรุงคุณภาพการรายงานทางการเงินให้ดีขึ้น ประสิทธิภาพคณะกรรมการขึ้นอยู่กับส่วนประกอบที่สำคัญได้แก่ องค์ประกอบของคณะกรรมการ และโดยเฉพาะลักษณะเฉพาะตัวของกรรมการมากขึ้น</p>	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>ตูนิเซีย การปรากฏตัวของกรรมการภายนอกและสมาชิกคนอื่น ๆ ที่เป็นตัวแทนของรัฐและบริษัทครอบครัว สถาบันการเงินและนักลงทุนต่างชาติเป็นกลไกการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยเพิ่มคุณภาพกำไรและความโปร่งใสขององค์กร ดังนั้น คณะกรรมการบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศตูนิเซียมีบทบาทในการปรับปรุงคุณภาพของรายงานทางการเงินให้ดีขึ้น</p>		
4. Effects of Board of Directors' Characteristics on the Quality of	<p>Revista Contabilidade & Finanças v. 25, n. 66, p. 255-266, set./out./nov./dez.</p>	<p>1. คณะกรรมการอิสระ และการแยกบทบาทของประธานกรรมการและกรรมการบริหาร / ซีอีโอ มีผลกระทบในเชิงบวกต่อความเกี่ยวข้องของผู้ถือหุ้น</p> <p>2. คณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อ ความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไร</p>	<p>ข้อจำกัด</p> <p>1) ลักษณะของตลาดหุ้นบราซิล เป็นบริษัทที่มีสภาพคล่องต่ำและจำนวนของผู้เข้าร่วมมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับตลาดอื่น ๆ เช่นในประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันนี้ จำกัด ขนาด</p>	<p>1) การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ two-tier boards โดยคณะกรรมการบริษัท และ คณะกรรมการตรวจสอบอย่างถาวรและคุณสมบัติเฉพาะของคุณภาพของข้อมูลบัญชีนั้น</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Accounting Information in Brazil ผู้วิจัย : Holtz, Luciana, and Alfredo Sarlo Neto	2014	<p>แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไรมากขึ้นในบริษัทที่มีคณะกรรมการอิสระมากกว่า</p> <p>3. บริษัทที่มีจำนวนคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่ทำให้มีการลดความสามารถในการให้ข้อมูลรายงานกำไรทางบัญชี</p> <p>4. บริษัทที่ปฏิบัติตามคำแนะนำ IBGC (Instituto Brasileiro de Governança Corporativa) ไม่ได้ทำให้ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรทางบัญชีมากขึ้น</p> <p>5. บริษัทที่มีการแยกบทบาทหน้าที่ของประธานกรรมการและกรรมการบริหารไม่ได้ทำให้ความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรทางบัญชีมากขึ้น</p>	<p>ของกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>2) ตัวชี้วัดของความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่ใช้ในการศึกษา อาจจะไม่ถูกต้องเพราะการจัดหมวดหมู่ของกรรมการอิสระที่ถูกสร้างขึ้นโดยบริษัทเองดังนั้นจึงอาจมีความแตกต่างกันระหว่างบริษัท</p>	<p>2) การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติเฉพาะของคุณภาพของข้อมูลบัญชี (ความเกี่ยวข้อง (relevance) ตัวแทนที่เที่ยงธรรมและความทันเวลา) กับคณะกรรมการตรวจสอบในประเทศบราซิล</p> <p>3) การตรวจสอบความเชี่ยวชาญทางการเงินของสมาชิกคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของรายงานข้อมูลทางบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศบราซิล</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
5. Directors' Independence, Internal Audit Function, Ownership Concentration and Earnings Quality in Malaysia ผู้วิจัย : Ahmed Hussein Al-Rassas & Hasnah Kamardin	Asian Social Science; Vol. 11, No. 15; 2015	1.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการมากขึ้นทำให้คุณภาพกำไรสูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระมากขึ้นจะทำให้ข้อมูลรายงานทางการเงินมีคุณภาพมากขึ้น 2.ความเข้มข้นของความเป็นเจ้าของที่มากขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง	ข้อจำกัด 1. กลุ่มตัวอย่างมีเพียงบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศมาเลเซีย 2. ระยะเวลาศึกษาเพียง 4 ปี 3. ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรและกลไกการติดตามตรวจสอบภายในเช่น คณะกรรมการอื่น ๆ และลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ เนื่องจาก บริษัท มาเลเซียมีความเข้มข้นเป็นเจ้าของสูงที่อาจส่งผลกระทบต่อติดตามตรวจสอบของ คณะกรรมการและคณะกรรมการ	1.ตรวจสอบตัวแปรอื่น ๆ ของลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบ (ขนาด ความเป็นอิสระ ความเชี่ยวชาญ ฯลฯ) และโครงสร้างความเป็นเจ้าของ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อคุณภาพกำไร

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
			ตรวจสอบ	
6.The impact of independent directors and independent audit committees on earnings quality reported by Indonesian firms/ ผู้วิจัย : Ferdinand T. Siagian, Elok Tresnaningsih	Asian Review of Accounting Vol. 19 No. 3, 2011 Emerald Group Publishing Limited	1.หลังจากมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของตลาดหลักทรัพย์จากการตีค่าคือมีกรรมการที่อิสระและคณะกรรมการตรวจสอบที่อิสระที่มีประสิทธิภาพทำให้มีการจัดการกำไรที่ลดลงในปีแรกและปีที่สอง 2.ERC ในปีแรกสูงกว่าปีก่อนที่มีเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญ และไม่พบว่ามี การปรับปรุงในปีที่สองหลังจากปีที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าการปรับปรุงใน ERC เป็นเพียงชั่วคราวหนึ่งคำอธิบายที่เป็นไปได้คือการที่นักลงทุนไม่คิดว่า กรรมการอิสระและกรรมการตรวจสอบมีอิสระเชิงบวกในระยะยาว	ข้อเสนอแนะ 1. บริษัทในประเทศอินโดนีเซียควรจะมีกรรมการอิสระและคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระเพื่อปรับปรุงคุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัทตลาดหลักทรัพย์จาการ์ตาประเทศอินโดนีเซียจึงจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ใช้งายงานทางการเงิน	1.ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพกำไรและองค์ประกอบของความ เป็นอิสระของสมาชิกคณะกรรมการและสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ด้านบัญชีมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อประสิทธิภาพของคณะกรรมการดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ด้านบัญชีดั่งนั้น บริษัทที่มีสมาชิกในคณะกรรมการอิสระและกรรมการตรวจสอบที่มีคุณสมบัติที่สูงขึ้นอาจจะมี

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
				<p>ประสิทธิภาพมากขึ้นในการปรับปรุงคุณภาพกำไร</p> <p>2.ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพกำไร และ กิจกรรม ของคณะกรรมการเช่นความถี่ของการประชุม</p>
<p>7. The effect of audit committee performance on earnings quality</p> <p>ผู้วิจัย : Jerry W. Lin, June F. Li, Joon S. Yang</p>	<p>Managerial Auditing Journal, Vol. 21 No. 9, 2006 pp. 921-933 Emerald Group Publishing Limited</p>	<p>1.คณะกรรมการตรวจสอบที่มีขนาดใหญ่ อาจมีการกำกับดูแลการรายงานทางการเงินที่มากกว่า และการกำกับดูแลดังกล่าวดูเหมือนว่าจะปรับปรุงคุณภาพกำไรดีขึ้น</p> <p>2.ลักษณะอื่น ๆ ของคณะกรรมการตรวจสอบ คือ ความเป็นอิสระและความเชี่ยวชาญทางการเงิน กิจกรรมและความเป็นเจ้าของหุ้น มีผลกระทบต่อคุณภาพกำไร การค้นพบนี้จะ</p>		<p>การศึกษาเรื่องนี้มุ่งเน้นไปที่ปีงบประมาณ 2000 กลายเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีมากขึ้นการศึกษาในอนาคตอาจจะกลับมาตรวจสอบปัญหาของผลกระทบของลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบที่มีผลต่อคุณภาพของ</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		ได้รับหลังจากการควบคุมหลายตัวแปรที่ใช้บ่งชี้ในการวิจัยก่อนที่จะควบคุมปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของผู้บริหารต่อการบริหารหรือการจัดการกับรายงานผลกำไร		รายงานทางการเงิน
8.Audit committees and earnings quality/ ผู้วิจัย : Peter Baxter, Julie Cotter	The Authors Journal compilation Accounting and Finance 49 (2009) 267-290	1. การจัดการกำไรลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปีที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ เพราะการวัดในรูปแบบนี้อยู่บนพื้นฐานของลักษณะโดยทั่วไปเป็นจับเจตนาของการบริหารจัดการต่อการตกแต่งกำไร (การวัดคุณภาพกำไร วัดจากเกณฑ์คงค้างโดยดุลยพินิจของผู้บริหารโดยใช้ตัวแบบ Jones (1991)) ผลชี้ให้เห็นว่าการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการลดการจัดการกำไรและทำให้การปรับปรุงคุณภาพของกำไรดีขึ้น	1.แง่มุมของคุณภาพกำไรและศักยภาพในคณะกรรมการตรวจสอบจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไร ในขณะที่ความแตกต่างของการวัดคุณภาพกำไรจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันและการหาข้อสรุป แต่ละรูปแบบของคุณภาพกำไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีข้อจำกัดของตนเองและเหล่านี้ควรได้รับการพิจารณาเมื่อการตีความผลของการวิจัยเพิ่มเติมที่แยกออกมาจากองค์ประกอบที่ตั้งใจ	1.ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยเกี่ยวข้องกับ endogeneity ของคณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบไม่จำเป็นต้องเป็นอิสระจากคุณภาพกำไร บริษัทที่มีคุณภาพกำไรสูงกว่าอาจจะมีแนวโน้มที่จะเลือกลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ ความแรงของสัญญาณของระบบการรายงานทางการเงิน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>2.แต่เมื่อวัดค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณการรายการคงค้าง (Accrual Estimation Errors) โดยใช้รูปแบบจำลองของ Dechow และ Dichev (2002) ไม่พบการเพิ่มขึ้นของคุณภาพกำไรหลังจากการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ</p> <p>3.ความแตกต่างในผลระหว่างการวัดคุณภาพกำไรทั้งสองประเภทนั้น ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากคณะกรรมการตรวจสอบแม้ว่าการปรับปรุงคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ดีขึ้น ได้รับการอ้างอย่างกว้างขวางว่าเป็นประโยชน์ที่สำคัญของคณะกรรมการตรวจสอบผลนี้จะปรากฏขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงนี้ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นผ่านการลดการจัดการกำไร</p>	<p>และไม่ได้ตั้งใจของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนของรายการคงค้างจะช่วยชี้แจงเพิ่มเติมซึ่งด้านของคุณภาพกำไร ที่คณะกรรมการตรวจสอบมีแนวโน้มที่จะปรับปรุง</p>	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>มากกว่าการประมาณค่ารายการคงค้างที่ผิดพลาด ได้มาจากจัดการที่พลาดพลั้ง หรือความไม่แน่นอนของด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>4. เมื่อวัดคุณภาพกำไร โดยใช้การวัดการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนของรายการคงค้างพบว่าความเชี่ยวชาญด้านการบัญชีของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรสูงกว่า แต่ไม่พบความสัมพันธ์เดียวกันเมื่อจับคุณภาพกำไรโดยใช้การวัดการจัดการกำไร ซึ่งจากหลักฐานบางส่วนพบว่าการจัดการกำไรที่สูงขึ้นสำหรับบริษัทที่มีสัดส่วนของสมาชิกในคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางด้านบัญชีมากกว่า</p>		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
<p>9. Audit committee experts and earnings Quality</p> <p>ผู้วิจัย : Sherliza Puat Nelson and Susela Devi</p> <p>Abstract</p>	<p>Corporate Governance: The international journal of business in society 13.4 (2013): 335-351.</p>	<p>1. RDT (Resource Dependence Theory) เป็นที่แพร่หลายในขอบเขตของบัญชีหรือการตรวจสอบ ซึ่งทฤษฎีพึ่งพาทรัพยากร (Resource Dependence Theory) สามารถนำมาใช้ในการอธิบายสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเชี่ยวชาญของกรรมการและความรู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มั่นอธิบายการปรากฏตัวของกรรมการอิสระเป็นกลไกในการตรวจสอบที่ไม่เพียงพอและต้องมีการเชื่อมโยงพื้นหลังและความรู้ความเชี่ยวชาญของกรรมการที่สามารถนำมาใช้ได้เพื่อช่วยให้พวกเขาใช้ในบทบาทการทำงานของพวกเขาในการเป็นสมาชิกในคณะกรรมการตรวจสอบ</p>	<p>1.การศึกษาผ่านมาเพื่อปรับปรุงการกำกับดูแลและการบริหารความเสี่ยงของกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความต้องการอย่างมากสำหรับความสามารถของกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหาร เพื่อให้สมดุทธาตุในองค์กรและความคิดริเริ่ม ในการพัฒนาคุณภาพของกรรมการดังนั้นตัวเลือกมากขึ้นอาจจะมอบให้กับผู้มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงก่อนและผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการจะรวมอยู่ในกลุ่มของกรรมการทำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้สำหรับกรรมการอิสระ</p>	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
10.Audit committee and internal audit and the quality of earnings: empirical evidence from Spanish companies ผู้วิจัย : Laura Sierra Garci ´a, Emiliano Ruiz Barbadillo and Manuel Orta	Journal of Management & Governance 16.2 (2012): 305-331	วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการกับการจัดการกำไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษากลไกสำคัญ 2 กลไกในการปกป้องข้อมูลทางการเงินจากการจัดการกำไร: คณะกรรมการตรวจสอบและหน้าที่ของการตรวจสอบภายใน โดยทั่วไปกลไกเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร ดังนั้น บริษัทจะต้องมีการควบคุมการกำกับดูแลกิจการที่ดีในการตรวจพบการจัดการที่เป็นไปได้จากการบริหารจัดการ ตั้งแต่ปี 2003 จะได้รับผลบังคับใช้สำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของสเปนที่จะมีคณะกรรมการตรวจสอบ นอกจากนี้เป็นภาคบังคับสำหรับบริษัทเหล่านี้ (บริษัท จด	1.ผลลัพธ์เหล่านี้มีความสำคัญต่อการกำกับดูแลกิจการ การกำหนดนโยบายในประเทศสเปนที่มีความรับผิดชอบก็คือการกำหนดโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ได้รับความคุ้มครอง บริษัทจะต้องนำมาพิจารณาว่า คณะกรรมการตรวจสอบจะต้องมีการประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับการรายงานทางการเงิน 2.บางที่กฎข้อบังคับของการกำกับดูแลกิจการที่ต้องแนะนำในประเด็นที่สำคัญเหล่านี้ นอกจากนี้บริษัทอาจพิจารณาว่าการปรากฏตัวของหน้าที่	<u>ข้อจำกัด</u> 1.อาจจะมีปัญหาบางอย่างกับการใช้งานของรายการคงค้างในใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร เพราะไม่มีข้อมูลเพียงพอ การแก้ปัญหา นี้โดยใช้การจำลองการวัดการบริหารจัดการรายได้ 2.เกี่ยวข้องกับการวัดที่ใช้ในการทดสอบกลไกการกำกับดูแลกิจการ ข้อมูลได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ตัวแปรอื่น ๆ แต่ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Pe´rez		ทะเบียนสเปน) ที่จะนำเสนอรายงานการกำกับดูแลกิจการ	ของการตรวจสอบภายในเป็นกลไกที่ดีในการตรวจสอบการจัดการกำไร นอกจากนี้หากบริษัทได้มีการพิจารณาความจริงที่ว่าสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบที่มีร้อยละการถือหุ้นอยู่ในมืออาจส่งผลกระทบต่อบัญชีประจำปีเพราะสมาชิกของคณะกรรมการนี้สามารถควบคุมเกี่ยวกับการตัดสินใจ	การกำกับดูแลกิจการและข้อมูลที่ว่าสามารถประเมินหน้าที่ของการตรวจสอบภายใน ยังมีข้อจำกัด ในขณะที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นว่าเป็นบริษัทที่มีการตรวจสอบภายในหรือไม่
11. The Audit Committee Characteristics and Earnings Quality: Evidence from	Australasian Accounting, Business and Finance Journal 7.4 (2013): 51-80	1 ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบตัวเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คนบริษัทที่ใหญ่ที่สุดมี 4 คน จำนวนครั้งของการประชุมสูงสุด 4 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง(ตามกฎหมายหมายจอร์แดน คณะกรรมการตรวจสอบต้องประชุมไม่น้อยกว่า 4 ครั้งต่อปี) คณะกรรมการตรวจสอบ	1.ไม่มีความเหมาะสมที่จะเพิ่มขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อให้ดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์แบบในระดับที่ดี; ขนาดควรจะอยู่ในช่วงที่เหมาะสมที่ทำให้มีประสิทธิภาพมากกว่า	1.เนื่องด้วยขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กจะต้องระมัดระวังในการนำมาใช้ในขณะทีผลการวิจัยอาจจะไม่ generalizable ดังนั้นควรมีการวิจัยในอนาคตเรื่องผลกระทบของ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Jordan :ผู้วิจัย : Allam Mohammed Mousa Hamdan		<p>อย่างน้อย 1 คนมีความเชี่ยวชาญทางการเงินในขณะที่บางบริษัทไม่มี จำนวนหุ้นถัวเฉลี่ยที่คณะกรรมการเป็นเจ้าของหุ้นคือ 11% สูงสุด 98% อธิบายได้ว่าทำไมสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ เพราะพวกเขาเป็นเจ้าของหุ้นในบริษัท ขนาดของบริษัทจะเพิ่มขึ้นจากปีแรกและปีถัดไป แต่ลดลงในช่วงวิกฤติการณ์การเงิน ค่าเฉลี่ยของหนี้สินทางการเงิน (Financial leverage) อยู่ที่ 34% สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมากเพราะบริษัทในอุตสาหกรรมจอร์แดนจะใช้เงินตราต่างประเทศเมื่อมีการจัดหาสินทรัพย์ทางการเงินของพวกเขาเฉลี่ยการถือหุ้นของสมาชิกคณะกรรมการ</p>	<p>2.คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัท อุตสาหกรรมจอร์แดนไม่มีความเป็นอิสระ เห็นได้ชัดว่าครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางการเงินระหว่างสมาชิกและคณะกรรมการบริษัทและทำให้ความสามารถในการควบคุมการทำงานของบริษัทและการปรับปรุงคุณภาพกำไรลดลง ดังนั้นผู้วิจัยได้แนะนำให้หน่วยงานในประเทศจอร์แดนที่จะมีการตรากฎหมายให้เพิ่มความหมายของความเป็นอิสระของสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบ</p> <p>3.สมาชิกของคณะกรรมการไม่ได้มีประสบการณ์มากพอที่จะเผชิญกับ</p>	<p>ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบกับการการเพิ่มขึ้นของการใช้หลักความระมัดระวังของบัญชี</p> <p>2.ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัท และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพกำไรของ บริษัท ในประเทศจอร์แดน</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>บริษัทถืออยู่ 15% ถึงสูงสุด 89% จำนวนปีที่ทำงานของผู้สอบบัญชีในบริษัทเดียวกันคือ 5 ปี ถัดเฉลี่ยใช้ผู้สอบบัญชีบริษัทเดียวกันประมาณ 83% และระยะเวลาที่น้อยที่สุดคือ 1 ปี ส่วนบริษัท Big 5 ประมาณ 66% ใน 6 ปีที่ทำการศึกษาใช้ Big 5 หมายถึงบริษัทตรวจสอบบัญชีที่ใหญ่ที่สุดในจอร์แดนมีการควบคุมการตรวจสอบมากกว่า สำหรับอุตสาหกรรมหลักทั่วไปเป็นบริษัทร่วมทุนและเฉลี่ย 44-46% ที่ตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีที่มีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเฉพาะ</p>	<p>การจัดการในงบการเงินและข้อจำกัดของการจัดการกำไร ดังนั้นควรกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อให้พวกเขาปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มความสามารถ</p> <p>3. ให้จำกัดจำนวนการถือหุ้นของคณะกรรมการตรวจสอบ</p>	
12. Institutional ownership and the quality of	Journal of Business Research 59	1. บทบาทการติดตามตรวจสอบของนักลงทุนสถาบัน มีหลักฐานว่าคุณภาพกำไรที่ดีขึ้นทำให้ผู้ถือหุ้นสถาบันมีการลงทุนเพิ่มขึ้น		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
earnings ผู้วิจัย : Uma Velury , David S. Jenkins	(2006) 1043-1051	เนื่องจากคุณภาพกำไรเป็นแนวคิดที่หลาย มิติการใช้กรอบแนวคิด FASB จะกว้างกว่า คำนิยามของคุณภาพกำไรและรวมถึง ลักษณะของข้อมูลสารสนเทศทางบัญชีเชิง คุณภาพ 4 ลักษณะ ใช้ตัววัดคุณภาพกำไร 4 ตัวชี้วัดโดยทั่วไปมีความสัมพันธ์เชิงบวก ระหว่างการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสถาบันกับ คุณภาพกำไร นอกจากนี้พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการกระจุกตัว ของผู้ถือหุ้นและคุณภาพกำไร		
13. Founding Family Ownership and Earnings Quality	Journal of Accounting Research Vol. 44 No. 3 June 2006	2. การศึกษาครั้งนี้ตรวจสอบผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นกับความเป็นเจ้าของที่มีรากฐานจาก ธุรกิจครอบครัวที่มีต่อคุณภาพกำไร ทฤษฎี การทำสัญญาระบุว่าความมีประสิทธิภาพ ของผู้บริหาร ทั้งรายงานผลกำไรทางบัญชี	ข้อจำกัด 1. ยังไม่ชัดเจนว่าคุณภาพกำไรที่ สูงขึ้นเป็นผลมาจากอุปสงค์ของ คุณภาพกำไรมากขึ้นจากบริษัท ครอบครัวหรือเป็นผลมาจากอุปทาน	การตรวจสอบของบริษัท สาธารณชนที่มีชื่อขายขนาดเล็กที่ มีศักยภาพสำหรับการวิจัยใน อนาคต

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
ผู้วิจัย : DECHUN WANG	Printed in U.S.A.	<p>เพื่อเพิ่มมูลค่าของบริษัทสูงสุดสำหรับผู้ถือหุ้นหรือพวกเขามีโอกาสในการจัดการกำไรเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวที่เป็นต้นทุนของผู้ถือหุ้นอื่น ๆ (Christie and Zimmerman [1994]) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่าความเป็นเจ้าของที่มีรากฐานจากธุรกิจครอบครัวจะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานของคุณภาพกำไรในสองทิศทางคือ: the entrenchment effect และ the alignment effect)</p> <p>-The entrenchment effect คาดการณ์ว่าครอบครัวผู้ก่อตั้งกิจการจะยึดความมั่งคั่งจากนักลงทุนอื่น ๆ ผ่านอุปทานของคุณภาพกำไรที่ต่ำกว่า อย่างไรก็ตามอุปทานของคุณภาพกำไรที่ลดลงอาจจะ</p>	<p>ของคุณภาพกำไรมากขึ้นโดยบริษัทครอบครัว แต่น่าเสียดายที่ไม่มีวิธีการระบุและแยกทั้งสองในการศึกษาผลกระทบ</p> <p>2. การศึกษาอื่น ๆ เช่นการตรวจสอบผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่มีศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับ endogeneity ธุรกิจครอบครัวผู้ก่อตั้งกิจการอาจเลือกที่จะออกโดยการขายหุ้นของพวกเขาหากบริษัทครอบครัวมีปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้น การศึกษา นี้ ไม่ได้ มีวัตถุประสงค์ที่จะตีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความเป็นเจ้าของครอบครัวที่เป็นผู้ก่อตั้งกิจการและ</p>	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>จางจากความต้องการของคุณภาพกำไรที่สูงขึ้นหากผู้ใช้งบการเงินรับรู้ว่ามีบริษัทของครอบครัวมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากกว่า</p> <p>- the alignment effect คาดการณ์ว่าความเป็นเจ้าของที่ครอบครัวเป็นผู้ก่อตั้งสอดคล้องผลประโยชน์ของการก่อตั้งกิจการในรูปแบบครอบครัวที่มีผู้ลงทุนรายอื่นและมีความสัมพันธ์กับรายได้จึงมีคุณภาพสูงขึ้น อุปทานของคุณภาพกำไรที่สูงขึ้น หากผู้ใช้งบการเงินใช้มันเมื่อยอมรับว่า บริษัทครอบครัวมีการกำกับดูแลกิจการที่แข็งแกร่ง</p>	<p>คุณภาพกำไร แต่เอกสารความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกันและลักษณะของกำไรทางบัญชี</p> <p>3.หาข้อสรุปนำไปใช้เพียงเพื่อ บริษัทขนาดใหญ่ที่มีการซื้อขายหุ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ภายนอกสหรัฐอเมริกา ที่ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองนักลงทุนผู้ถือหุ้นส่วนน้อยอ่อนแอ ผลการวิจัยในการศึกษาคั้งนี้ไม่อาจถือ ระบุว่าอาจจะมีรอยละของ ผู้ก่อตั้งบริษัทในครอบครัวที่บริษัทที่มีการซื้อขายต่อสาธารณชนมีขนาดเล็กกว่าผู้ที่อยู่ในดัชนี S & P 500,</p>	

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
14.. CORPORATE GOVERNANCE, OWNERSHIP STRUCTURE AND EARNINGS QUALITY: MALAYSIAN EVIDENCE ผู้วิจัย : Hashim, Hafiza Aishah, and S. Susela Devi.	Research in Accounting and Emerging Economies 8 (2007): 97-123.	1.มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างสัดส่วนของสมาชิกในครอบครัวและ คุณภาพกำไรซึ่งชี้ให้เห็นว่าการถือหุ้นแบบ กระจุกตัวในการเป็นเจ้าของครอบครัวมี แรงจูงใจที่จะลดค่าใช้จ่ายของต้นทุนตัวแทน ผ่านการจัดตำแหน่งที่ดีขึ้นของผลประโยชน์ ของผู้ถือหุ้นและฝ่ายจัดการ ในขณะที่ผู้ถือ หุ้นสถาบันในตลาดทุนของประเทศมาเลเซีย มีบทบาทมากขึ้น 2.มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ถือหุ้นสถาบันและคุณภาพกำไร การถือหุ้นแบบกระจุกตัวโดยนักลงทุน สถาบันเป็นการสร้างแรงจูงใจสำหรับการ ติดตามตรวจสอบอย่างอุตสาหกรรม เช่นเดียวกับที่พวกเขามีทรัพยากรคือ ความ	1.การทดสอบโดยการแยกการ ควบคุมบริษัทโดยบุคคลใน ครอบครัวและมีการควบคุมบริษัทที่ ไม่ใช่ในครอบครัวอาจให้ภาพรวมที่ ครอบคลุมมากขึ้นในบทบาทของการ กำกับดูแลกิจการในประเทศที่มี โครงสร้างความเป็นเจ้าของที่มีความ เข้มข้นอยู่ในมือของสมาชิกใน ครอบครัวเช่นในประเทศแถบเอเชีย ตะวันออก	1.การศึกษาครั้งนี้เพิ่มเติม เกี่ยวกับบทบาทของโครงสร้าง ความเป็นเจ้าของในการกำหนด กำไรที่มีคุณภาพในประเทศ มาเลเซีย เนื่องจากการศึกษาครั้ง นี้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญระหว่าง บริษัทที่ถูก ควบคุมโดยครอบครัวและ คุณภาพกำไร, 2.สำรวจความสัมพันธ์ระหว่าง กลไกการกำกับดูแลกิจการและ ผลกระทบต่อบริษัทที่ถูกควบคุม โดยบุคคลในครอบครัวและถูก ควบคุมโดยบริษัทที่ไม่ใช่บุคคลใน ครอบครัว

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		เชี่ยวชาญและมีแรงจูงใจที่แข็งแกร่งเพื่อติดตามตรวจสอบการทำงานอย่างเข้มข้นในการบริหารจัดการและการปรับปรุงรายงานกำไรทางการเงินแต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการและคุณภาพกำไร		
15. The relationship between ownership structure and earnings quality in the French context ผู้วิจัย :	International Journal of Accounting and Economics Studies 2.2 (2014): 80-87.	ผลการศึกษาพบว่าอาจจะมีข้อจำกัด หลายประการที่อาจจะเป็นแพลตฟอร์มสำหรับการวิจัยในอนาคต ข้อจำกัดแรกที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดของผู้ถือหุ้นสถาบันพิจารณาโดยนักลงทุนสถาบันที่เป็นกลุ่มเดียวกันมีวัตถุประสงค์เดียวกันและพฤติกรรมเดียวกัน ดังนั้นตาม Brickley et al, (1988), พฤติกรรมของนักลงทุนสถาบันจะขึ้นอยู่กับประเภทที่พวกเขาอยู่ ผู้เขียนเหล่านี้ยืนยันว่า		1.ให้มีการขยายและปรับแต่งการศึกษาโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักลงทุนสถาบัน 2.มีการใช้ตัวชี้วัดคุณภาพทางบัญชีเพียง 2 ตัวชี้วัด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการจัดการกำไรและความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร ดังนั้นมันจะน่าสนใจที่จะขยายการศึกษาครั้งนี้โดยรวมกัน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Wafa Masmoudi Ayadi *, Younes Boujelbène		กองทุนบำเหน็จบำนาญ (Pension funds) และบริษัทที่ลงทุน (Investment companies) จะพิจารณาอย่างกระตือรือร้นหรือพิจารณานักลงทุนสถาบันโดยเฉพาะอย่างไรก็ตามธนาคารและบริษัทประกันภัยเสมือนเป็นนักลงทุนสถาบันแบบชั่วคราว		ลักษณะอื่นของคุณภาพกำไรที่มีคุณภาพเช่นคุณภาพของรายการคงค้าง ความมีเสถียร ความสามารถในการพยากรณ์ หลักความระมัดระวัง และความทันเวลา 3.คณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบและผู้สอบบัญชีที่มีคุณภาพ ซึ่งอาจมีผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับคุณภาพกำไร
16. Blockholder Characteristics and Earnings Quality ผู้วิจัย :	Available at SSRN1976856 (2013)	1. ยิ่งบริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (blockholders) มากขึ้น ก็จะมีคุณภาพกำไรที่ลดลง ผลที่ได้นี้มีความสอดคล้องกับปัญหา free-rider กล่าวถึงโดย Faure-Grimaud และ Gromb (2004) ในทาง		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Aslihan Gizem Korkmaz Qingzhong Ma Haigang Zhou		<p>ตรงกันข้ามการมีทั้งผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เป็นผู้ถือหุ้นภายในและภายนอกดูเหมือนจะมีผลกระทบในเชิงบวกต่อคุณภาพกำไร ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการรับรู้ว่าการดำรงอยู่ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ blockholders เป็นสัญญาณของการกำกับดูแลองค์กรที่แข็งแกร่งไม่ว่าจะเป็น blockholder เป็นภายในหรือภายนอก</p> <p>2.มองไปที่กลุ่มแรงจูงใจที่แตกต่างกัน จะมีคุณภาพกำไรที่ต่ำกว่าสำหรับบริษัทที่มีการใช้ตลาดเป็นตัวขับเคลื่อน (Market-driven) และมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่แบบหลากหลายประเภท (Multilateral blockholders) ตามที่อธิบายไว้โดย Camara (2004), กลไกตลาดที่มีเงินรางวัล แรงจูงใจที่สำคัญสำหรับนัก</p>		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>ลงทุนที่ใช้ตลาดเป็นตัวขับเคลื่อนให้เป็นผลประโยชน์ทางการเงิน ดังนั้นเราจึงอาจคาดหวังตลาดจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่กดดันผู้บริหารมากขึ้นในการเพิ่มกำไรซึ่งจะทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p> <p>3. ในทางกลับกันในกรณีของนักลงทุนพหุภาคี (Multilateral investors) นักลงทุนเหล่านี้มีความหลากหลายของความสัมพันธ์ทางการเงินกับบริษัท เมื่อผลตอบแทน (Payoffs) ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เหล่านี้จะแตกต่างจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเจ้าของทุน ส่วนของนักลงทุนเหล่านี้บางครั้งจะไม่ต้องการที่จะเพิ่มมูลค่าของผู้ถือหุ้น (Camara, 2004) ดังนั้นจะทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p>		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
17. The Relationship Between Board Characteristics and Voluntary Improvements in Audit Committee Composition and Experience	Contemporary Accounting Research 18.4 (2001): 539-570.	1.การตัดสินใจของคณะกรรมการสามารถส่งผลกระทบต่อความสามารถของคณะกรรมการตรวจสอบในการติดตามตรวจสอบการรายงานทางการเงินของผู้บริหารในนามตัวแทนของคณะกรรมการ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า บริษัท แคนาดา ซึ่งสมัครใจในการมีกรรมการภายนอกในคณะกรรมการตรวจสอบมากกว่าขั้นต่ำที่กฎข้อบังคับกำหนด มีในคณะกรรมการขนาดใหญ่ที่มีบุคคลภายนอกมากขึ้นในคณะกรรมการเหล่านั้นและมีแนวโน้มที่จะแยกตำแหน่งประธานกรรมการจากตำแหน่งซีอีโอหรือประธานบริษัทนอกจากนี้ บริษัทที่สมัครใจสร้างคณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยสมาชิกภายนอกที่มีความรู้และ		

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>ประสบการณ์อย่างกว้างขวางที่เกี่ยวข้องกับรายงานทางการเงิน</p> <p>2. การคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่กว่า และการมีสมาชิกภายนอกที่มากขึ้นทำให้มีโอกาสน้อยที่ CEO หรือประธานบริษัทและประธานกรรมการจะเป็นคนเดียวกัน การค้นพบเหล่านี้มีผลกระทบสำหรับผู้สอบบัญชี, นักลงทุนสถาบัน หน่วยงานกำกับดูแลและผู้สนใจที่มีส่วนเกี่ยวข้อง</p>		
18. Ownership structure and composition of boards of directors: evidence on	Revista de Administração v.39, n.4, p.373-384, out./nov./dez. 2004	1. พบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของของบริษัทเอกชนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ประเทศบราซิล ณ สิ้นปีค.ศ. 2002 แสดงให้เห็นว่าสิทธิพิเศษในการออกเสียงลงคะแนนและเงินทุนรวมของบราซิล ยังคงมีการกระจุกตัวอย่างยิ่ง	เนื่องจากความเป็นไปได้สำหรับความขัดแย้งทางผลประโยชน์และยึดอำนาจผู้ถือหุ้นส่วนน้อยโดยผู้มีอำนาจควบคุมอยู่ในระดับสูงและอาจเป็นตัวแทนของความเสียหายมากขึ้นสำหรับนักลงทุนภายนอก ดังนั้น	1. CEO duality ในกลุ่มตัวอย่างบราซิลนี้มีขนาดเล็กกว่าอย่างมีนัยสำคัญในตัวอย่างที่คล้ายกันของ บริษัทมหาชนจากประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา แสดงว่า CEO duality มีความสัมพันธ์

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
Brazilian publicly –traded Companies ผู้วิจัย : Eduardo Schiehl Igor Oliveira dos Santos		2.การกำกับดูแลกิจการในประเทศบราซิล เป็นไปตามรูปแบบการแยกความเป็นเจ้าของ และการควบคุมการตัดสินใจออกจากกัน ไม่ใช่ปัญหาตัวแทนที่สำคัญที่สุด ในทาง ตรงกันข้ามข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นที่มี อำนาจในการควบคุมในบริษัทมหาชน ประเทศบราซิลมีแนวโน้มมากที่จะเป็น ผู้บริหารหรือกรรมการของ บริษัท หมายความว่าผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการ ควบคุมซึ่งเป็นผู้บริหารหรือกรรมการ(หรือทั้ง สอง) อาจได้รับผลประโยชน์ทั้งทางการเงิน หรือที่ไม่ใช่ทางการเงินจากการครอบครอง ตำแหน่งของผู้บริหาร หรือกรรมการ และอาจ ต้องการที่จะรักษาอำนาจในการที่จะรักษา กระแสของผลประโยชน์เหล่านี้ ที่ไม่รวมกับผู้	สำหรับการตรวจสอบเชิงประจักษ์ ต่อไปควรสนใจในเรื่องของปัญหา การกำกับดูแล	อย่างใกล้ชิดต่อทางเลือกในการ ใช้กลไกการกำกับดูแล เช่น สัดส่วนของกรรมการภายนอก การกำกับดูแลและการจ่าย ค่าตอบแทนของคณะกรรมการ ชุดย่อยและค่าตอบแทนการ ปฏิบัติงานผูกพันผู้บริหาร อย่างไร ก็ตามไม่ว่าทางเลือกกลไกการ กำกับดูแลเหล่านี้จะหักล้าง ผลกระทบเชิงลบของการรวม ตำแหน่งซีอีโอและประธาน คณะกรรมการ ใน บริษัทมหาชนประเทศบราซิล ยังคงเป็นปัญหาเชิงประจักษ์ สำหรับการวิจัยในอนาคต

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>ถือหุ้นส่วนน้อย</p> <p>3. ขนาดของคณะกรรมการในกลุ่มตัวอย่างของบริษัทในประเทศบราซิลมีขนาดเล็กคือส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 5 คนหรือน้อยกว่า 5 คน</p> <p>4. ในโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่ไม่มีผู้ถือหุ้นหลักที่สำคัญจะมีสัดส่วนของกรรมการภายนอกมากกว่า</p>		<p>2. การปรับแต่งการจัดหมวดหมู่ของผู้ถือหุ้นที่มีขนาดใหญ่จะต้องคำนึงถึงสิทธิพิเศษในการออกเสียงลงคะแนนและความรับผิดชอบที่ได้รับควมไว้วางใจของผู้ถือหุ้นรายใหญ่อื่น ๆ ในโครงสร้างความเป็นเจ้าของ</p> <p>3. ใช้ตัวแปรทางการเงินรวมเข้าด้วยกันและการตรวจสอบความไวของผลการดำเนินงานของบริษัท ในองค์ประกอบคณะกรรมการอาจให้คำตอบบางคำถามที่ว่าผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมใช้องค์ประกอบของคณะกรรมการที่จะปกป้องตัวเอง</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
				และปีบเอาผลประโยชน์ทางการเงินอย่างไม่ชอบธรรมหรือไม่
19. Determinants of corporate ownership and board structure: evidence from Singapore ผู้วิจัย : Y.T. Mak, Yuan Li	Journal of Corporate Finance 7.3 (2001): 235-256.	1.โครงสร้างความเป็นผู้นำในการควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการและCEO ในคนเดียวกันมีแนวโน้มที่จะได้รับการว่าจ้างใน 1) ในบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่(blockholder ownership)สูงกว่า 2) ในบริษัทไม่มีกฎข้อบังคับ 3)และในซีอีโอที่มีวาระการดำรงตำแหน่งที่นานกว่า 2.มีความสัมพันธ์ระหว่างการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และความเป็นผู้นำของคณะกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (blockholders) มีอิทธิพลต่อบริษัทที่จะแยกตำแหน่งของซีอีโอและประธานกรรมการ เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระของ		1.การวิจัยในตลาดที่อ่อนแอในการควบคุมขององค์กร การถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่สูงและผู้ถือหุ้นที่เป็นรัฐบาล (government ownership) ยังมีอยู่ในประเทศอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมาเลเซีย การศึกษาหลายประเทศที่รวมกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ของบริษัท จากทั่วประเทศที่แตกต่างกันสามารถให้การทดสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้นของความสัมพันธ์การตรวจสอบใน

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		<p>คณะกรรมการ</p> <p>3. ผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอิทธิพลเชิงบวกเกี่ยวกับความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท</p> <p>4. มีความสัมพันธ์ระหว่างกฎข้อบังคับและความเป็นผู้นำของคณะกรรมการเพราะกฎข้อบังคับของบริษัทที่มีแนวโน้มที่ตำแหน่งซีอีโอและประธานกรรมการเป็นคนเดียวกันเนื่องจากกฎข้อบังคับของบริษัทต้องเผชิญกับการแข่งขันในตลาดสินค้าที่ปรับตัวลดลงทำให้มีแรงจูงใจน้อยที่จะควบคุมปัญหาตัวแทน</p> <p>5. ซีอีโอกับการดำรงตำแหน่งที่นานขึ้นมีแนวโน้มที่จะยังดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับ Brickley et al. (1997) กล่าวว่าซีอีโอผู้ผ่านการทดสอบใน</p>		<p>การศึกษาครั้งนี้</p> <p>2. ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างทางกฎหมายเช่นการคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยและข้อจำกัดในการครอบครองกิจการ (restrictions on takeovers) ส่งผลกระทบต่อการทำกับดูแลกิจการในประเทศที่แตกต่าง</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		ที่สุดก็จะได้รับการพิจารณาชื่อเพิ่มขึ้นในตำแหน่งของประธานกรรมการ		
20. Economic Determinants of Audit Committee Independence ผู้วิจัย : April Klein, 2002	THE ACCOUNTING REVIEW Vol. 77, No. 2 April 2002 pp. 435-452	1.ในเดือนธันวาคมปี 1999 สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์ กำหนดให้บริษัทต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อยสามคน ทุกคนไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัท ที่อาจขัดขวางการกระตือรือร้นของความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบจากการบริหารจัดการและ แต่ข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ก็อนุญาตให้กรรมการที่ไม่ได้เป็นกรรมการจากภายนอกได้ หากคณะกรรมการได้กำหนดให้บุคคลเหล่านี้ทำหน้าที่ในคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของบริษัทและ พบ		1.ระดับของความเป็นอิสระกรรมการตรวจสอบที่น้อยกว่าสำหรับบริษัทที่เจริญเติบโตสูงขึ้นและสำหรับบริษัทที่มีผลขาดทุนอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกิดอุบัติการณ์ของการทุจริตทางการเงินสูงขึ้นหรือไม่ 2. คณะกรรมการ Blue Ribbon แสดงให้เห็นว่าสมาชิกทุกคนในคณะกรรมการตรวจสอบควรมีความเชี่ยวชาญในการบัญชีการเงิน ขอบเขตอะไรที่คณะกรรมการตรวจสอบมีการ

ชื่อเรื่อง/ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ	งานวิจัยในอนาคต
		ความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและการปรากฏตัวของกลไกทางเลือกการตรวจสอบที่เป็นบริษัทขนาดใหญ่หรือเมื่อกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารการจัดการและเป็นเจ้าของอย่างน้อยร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นของบริษัทได้นั่งอยู่ในคณะกรรมการตรวจสอบเนื่องจากตลาดหุ้นอาจต้องการที่จะช่วยให้คณะกรรมการมีความยืดหยุ่นในการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบของพวกเขา		ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะนี้และปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามคำสั่งนี้หรือไม่? 3.การตรวจสอบการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบและการแข่งขันโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่อาจส่งเสริมความเข้าใจของเราที่ทำให้บริษัทมีการ trade-offs ของในหมู่กลไกทางเลือกเหล่านี้ได้อย่างไร

ตารางที่ 1.2 สรุปการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยในประเทศ

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
1. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร ผู้แต่ง : วรรณพร ศิริทิพย์	คุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร	ประชากร: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2554 ประเทศ : ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง 344 บริษัท	1.จำนวนคณะกรรมการบริษัท วัดจากจำนวนคนในคณะกรรมการบริษัท 2.ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท วัดจากจำนวนกรรมการบริษัทที่เป็นอิสระหารด้วยจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด 3. จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบ วัดจากจำนวนคนในคณะกรรมการตรวจสอบ 4.ความรู้ความชำนาญ	1. ขนาดของกิจการ วัดจากค่า Logarithm ของสินทรัพย์รวม 2. สภาพเส้นทาง การเงิน วัดจากอัตราส่วนหนี้สิน (หนี้สินรวมหารด้วยสินทรัพย์รวม) 3. การเติบโตของกิจการ วัดจากผลต่างของยอดรายได้จากการ	คุณภาพกำไร วัดคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งคำนวณตามแบบจำลอง Cross-sectional Modified Jones	1).ตัวแบบที่ 1 (งบดุล) และตัวแบบที่ 2 (งบกระแสเงินสด) ทั้งสองตัวแบบ จำนวนคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร 2).ตัวแบบที่ 1 (งบดุล) ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไร ในขณะที่ตัวแบบ

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>ทางการบัญชีหรือการการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ วัดจากจำนวนกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางการบัญชีหารด้วยจำนวนกรรมการตรวจสอบทั้งหมด</p> <p>5.สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ วัดจากสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่หารด้วยจำนวนหุ้นสามัญของบริษัททั้งหมด</p>	<p>ดำเนินงานปีปัจจุบันกับยอดรายได้จากการดำเนินงานปีก่อนหารด้วยยอดรายได้จากการดำเนินงานปีก่อน</p>		<p>ที่ 2 (งบกระแสเงินสด) ไม่พบความสัมพันธ์</p> <p>3) ทั้ง 2 ตัวแบบ พบว่าจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบและความรู้ความชำนาญทางบัญชีหรือการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร</p> <p>4) ทั้ง 2 ตัวแบบ พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ลงทุน</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>6.สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการวัดจาก สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญของบริษัททั้งหมด</p> <p>7.สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ลงทุนสถาบัน วัดจาก สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ลงทุนสถาบันหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญของบริษัททั้งหมด</p> <p>8.การถือครองหุ้นของผู้ถือ</p>			<p>สถาบัน และการถือครองหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นรัฐบาลไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร</p> <p>5)ตัวแบบที่ 1 (งบดุล) พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ในขณะที่ตัวแบบที่ 2 (งบกระแสเงินสด) พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มี</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			หุ้นที่เป็นรัฐบาล (1) = บริษัทที่มีการถือครองหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นรัฐบาลหรือ (0) = อื่น ๆ			ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร
2. ผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการ และ คณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง	ปัจจัยด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการ และ คณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลต่อการบริหารกำไรหรือไม่	ประชากร: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ใช่กลุ่มธุรกิจการเงิน ในปี พ.ศ. 2551	1.สัดส่วนของกรรมการอิสระวัดจากจำนวนกรรมการอิสระ 2.ขนาดของคณะกรรมการวัดจากจำนวนของกรรมการในคณะกรรมการ 3.ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการวัดจากจำนวนครั้งในการประชุมคณะกรรมการในหนึ่งปี	1.ขนาดของกิจการวัดค่า Logarithm จากยอดขายสินทรัพย์รวม 2.ความเสี่ยงทางการเงิน วัดจากการเงิน วัดจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม 3.ขนาดของสำนักงานสอบบัญชี วัด	รายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหาร	1.การถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการมีผลกระทบในทางลบต่อการบริหารกำไร 2.การถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันกลุ่มแองโกล-อเมริกัน และกลุ่มอเมริกาเหนือมีผลกระทบในทางลบต่อ

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
ประเทศไทย ผู้แต่ง: นิพัทธ์มน โภธิวิจิตร		ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง 381 บริษัท	4.การควบคุมตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุด วัดจากตัวแปรหุ่น (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าเป็นประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุดเป็นบุคคลเดียวกัน 5.สัดส่วนของกรรมการที่ความเชี่ยวชาญทางการเงินวัดค่าจากจำนวนกรรมการที่เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตหรือนักวิเคราะห์การเงินหรือสำเร็จการศึกษาด้านบัญชีหรือ	โดยใช้ตัวแปรหุ่น (0,1) ให้เป็น 1 ถ้าเป็น BIG4 4.กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน วัดจากอัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ณ ปีปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวมปีก่อน 5.กลุ่มอุตสาหกรรมวัดโดยใช้ตัวแปรหุ่น		การบริหารกำไร 3.การมีนักลงทุนสถาบันในกลุ่มแองโกล-อเมริกันและกลุ่มอเมริกาเหนือถือหุ้นเกินร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นทั้งสิ้นมีผลกระทบต่อรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร 4.ขนาดของคณะกรรมการมีผลกระทบต่อบริหารกำไร

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>การเงินต่อจำนวนกรรมการทั้งหมด</p> <p>6. สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางการเงินวัดค่าจากจำนวนกรรมการที่เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตหรือนักวิเคราะห์ทางการเงินหรือสำเร็จการศึกษาด้านบัญชีหรือการเงินต่อจำนวนกรรมการตรวจสอบทั้งหมด</p> <p>7. ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ</p>			<p>กล่าวคือยิ่งคณะกรรมการมีจำนวนมากขึ้นเท่าไร การบริหารทำไรก็จะเพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p> <p>5. ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของกรรมการอิสระ การควบคุมตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุด สัดส่วนของกรรมการที่มีความรู้</p>

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			วัดจากจำนวนครั้งของการประชุมในหนึ่งปี 8. สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบวัดจากจำนวนกรรมการตรวจสอบต่อจำนวนกรรมการทั้งหมด 9. สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ วัดค่าจากสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ที่ถือหุ้นทางตรงหรือทางอ้อมเกินกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นวัดเป็นร้อยละ			ความเชี่ยวชาญทางการเงิน สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบกับรายการคงค้างโดยใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>10. ประเภทของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ วัดค่าโดยใช้ตัวแปรหุ่น ค่าเป็น D1 ถ้าเป็นกลุ่มครอบครัวทั้งที่ตระกูลที่เกี่ยวข้องกันและตระกูลเดียวกัน</p> <p>D2 ถ้าเป็นรัฐ</p> <p>D3 ถ้าเป็นนักลงทุนต่างชาติ</p> <p>D4 ถ้าเป็นกลุ่มครอบครัวหรือตระกูลที่ไม่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>D5 ถ้าเป็นผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ</p>			

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>หลายกลุ่ม D6ถ้าไม่มีผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการ 10.สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบันต่างประเทศในกลุ่ม แองโกล-อเมริกัน วัดจาก สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบัน จากประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศ ออสเตรเลีย และประเทศ นิวซีแลนด์</p>			

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			<p>11.สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบันต่างประเทศในกลุ่มอเมริกาเหนือ วัดจากร้อยละการถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบันประเทศแคนาดาและสหรัฐอเมริกา</p> <p>12.การมีนักลงทุนสถาบันต่างประเทศในกลุ่มแองโกล-อเมริกันถือหุ้นในกิจการเกินกว่าร้อยละ 25</p> <p>13.การมีนักลงทุนสถาบันต่างประเทศในกลุ่มอเมริกาเหนือถือหุ้นในกิจการเกิน</p>			

ชื่อเรื่อง/ผู้แต่ง	คำถามในการวิจัย	ประชากร/ประเทศ/กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปรอิสระ/ตัววัด	ตัวแปรควบคุม/ตัววัด	ตัวแปรตาม/ตัววัด	ความสัมพันธ์
			กว่าร้อยละ 25 วัดค่าจากตัวแปรหุ่น กำหนดให้เป็น (1) ถ้ากิจการมีนักลงทุนสถาบันต่างประเทศในกลุ่มแองโกล-อเมริกันถือหุ้นในกิจการเกินกว่าร้อยละ 25			

ตารางที่ 1.2 สรุปการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยในประเทศ(ต่อ)

ชื่องานวิจัย / ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ (Suggestions)	งานวิจัยในอนาคต (Future Research)
1. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร ผู้วิจัย : วรรณพร ศิริทิพย์		ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการบริษัทที่มีความเป็นอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างลดลง ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นและมีคุณภาพดีขึ้น สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่วัดจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญกล่าวคือ	ผู้ใช้งบการเงินควรตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทและสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่	1.การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลแบบภาคตัดขวาง (Cross sectional data) ซึ่งใช้ข้อมูลเพียง 1 ปีสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปอาจขยายระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นแบบอนุกรมเวลา(Time Series) เพื่อทดสอบปัจจัยต่าง ๆ ว่ามีผลกระทบต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารหรือไม่ และมีผลกระทบเช่นไร ซึ่งอาจทำให้ผลการทดสอบเกิดความชัดเจน มีความแม่นยำ และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น 2.การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลเรื่องความเป็น

ชื่องานวิจัย / ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ (Suggestions)	งานวิจัยในอนาคต (Future Research)
		เมื่อสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างเพิ่มขึ้น ทำให้คุณภาพกำไรลดลง		อิสระของคณะกรรมการบริษัทอิงตามความหมายที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ให้คำนิยามไว้และสามารถเก็บข้อมูลจากที่บริษัทจดทะเบียนได้มีการเปิดเผยไว้เท่านั้น สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปอาจขยายการศึกษาในเชิงลึกโดยปรับปรุงการพิจารณาความเป็นอิสระให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น อาจนำเรื่องที่มาของกรรมการหรือความสัมพันธ์ของกรรมการที่มีต่อบริษัททั้งการเคยเป็นพนักงานหรือผู้บริหารของบริษัทที่ตนเคยเป็นกรรมการบริษัท การมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับบริษัทหรือความสัมพันธ์อื่นใดที่จะทำให้กรรมการ

ชื่องานวิจัย / ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ (Suggestions)	งานวิจัยในอนาคต (Future Research)
				<p>ทำนนั้นขาดความเป็นอิสระ มีการให้บริการทางวิชาชีพอื่นกับบริษัทหรือไม่</p> <p>3. การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการ สภาพเส้นทาง การเงินและการเติบโตของกิจการพบว่า ตัวแปรควบคุมดังกล่าวมีผลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร ความเป็นไปได้ที่อาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาใช้เป็นตัวแปรควบคุมส่งผลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเช่นกัน การวิจัยครั้งต่อไปอาจเพิ่มตัวแปรควบคุมอื่นเช่น ประเภทอุตสาหกรรม ขนาดของสำนักงานบัญชี</p> <p>4. การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวแบบ Cross-</p>

ชื่องานวิจัย / ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ (Suggestions)	งานวิจัยในอนาคต (Future Research)
				sectional Modified Jones Model ในการทดสอบการจัดการกำไร สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจเลือกใช้ตัวแบบอื่น เช่น DeAngelo Model, Healy Model หรือ Industry Model ในการทดสอบการจัดการกำไร หรือศึกษาทุกตัวแบบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลจากการวิจัยในแต่ละตัวแบบ
2. ผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการ และ คณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อ		พบว่าการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการมีผลกระทบในทางลบต่อการบริหารกำไร กล่าวคือเมื่อมีการบริหารจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น ส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันกลุ่มเองไกล-อเมริกัน และกลุ่มอเมริกาเหนือมีผลกระทบในทาง	1.หน่วยงานที่มีส่วนในการพัฒนาตลาดทุนควรสนับสนุนการลงทุนสถาบันกลุ่มเองไกล-อเมริกาและกลุ่มอเมริกาเหนือให้มากขึ้น เช่น การใช้มาตรการจูงใจทางด้านภาษี เป็นต้น	1.การถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมกิจการมีผลกระทบในทางลบต่อการบริหารกำไร กล่าวคือเมื่อมีการบริหารจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น 2.ส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน

ชื่องานวิจัย / ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ (Suggestions)	งานวิจัยในอนาคต (Future Research)
การบริหารกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัย: นิพัทธ์ โพธิ์วิจิตร		<p>ลบต่อการบริหารกำไร เช่นเดียวกันคือ เมื่อมีการบริหารจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การมีนักลงทุนสถาบันในกลุ่มแอ่งโกล-อเมริกาและกลุ่มอเมริกาเหนือถือหุ้นเกินร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นทั้งสิ้นมีผลกระทบในทางลบต่อรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเช่นกัน</p> <p>การศึกษาค้นคว้าผลกระทบของคณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีผลกระทบในทางบวกต่อการบริหารกำไรกล่าวคือยิ่งคณะกรรมการมีจำนวนมากขึ้นเท่าไรจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมี</p>	<p>2.หน่วยงานกำกับดูแลควรส่งเสริมให้นักลงทุนตระหนักถึงการใช้ประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีเพื่อการลงทุน เช่น การเผยแพร่ความรู้ให้นักลงทุนพิจารณาถึงคุณภาพกำไรเพื่อประกอบการตัดสินใจ</p> <p>3.บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรพิจารณาให้ความสำคัญในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพเพื่อให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน</p>	<p>กลุ่มแอ่งโกล-อเมริกาเหนือและกลุ่มอเมริกาเหนือมีผลกระทบในทางลบต่อการบริหารกำไร เช่นเดียวกันคือเมื่อมีการบริหารจัดการกำไรลดลงส่งผลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้น</p> <p>3.การมีนักลงทุนสถาบันในกลุ่มแอ่งโกล-อเมริกาเหนือและกลุ่มอเมริกาเหนือถือหุ้นเกินร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นทั้งสิ้น มีผลกระทบในทางลบต่อรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเช่นกัน</p> <p>4.ขนาดของคณะกรรมการมีผลกระทบในทางบวกต่อการบริหารกำไรกล่าวคือยิ่งคณะกรรมการมีจำนวนมากขึ้นเท่าไร การบริหารกำไรก็จะเพิ่มขึ้นส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง</p>

ชื่องานวิจัย / ผู้วิจัย	Journal Name Volume/Issue/Year	ผลการศึกษา (Findings)	ข้อจำกัด/ข้อเสนอแนะ (Suggestions)	งานวิจัยในอนาคต (Future Research)
		<p>ประสิทธิภาพ การบริหารกำไรก็จะเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้คุณภาพกำไรลดลง และไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของกรรมการอิสระ การควบคุมตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุด สัดส่วนของกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ และ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบ กับรายการคงค้างโดยใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร</p>	<p>4. ผู้ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินควรตระหนักถึงการใช้ข้อมูลทางบัญชีให้เหมาะสมเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน</p>	<p>5. ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของกรรมการอิสระ การควบคุมตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและผู้บริหารสูงสุด สัดส่วนของกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน การเงิน สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการเงิน ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและ สัดส่วนของกรรมการตรวจสอบ กับรายการคงค้างโดยใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร</p>

